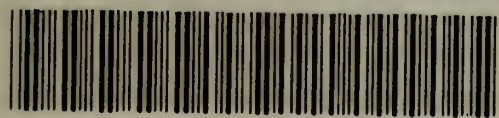

PA 3136

.L3

LIBRARY OF CONGRESS

00002795292

Lachmann, Karl Konrad Friedrich Wilhelm

CAROLI LACHMANNI

DE

MENSURA TRAGOEDIARVM

LIBER SINGVLARIS

TYPIS EXPRESSVS BEROLINI

IN AEDIBVS GE. REIMERI

EIVSDEM SVMP TIBVS

A. MDCCCXXII

20

PA 3136
L3

By exchange
Univ. of Chicago Library
1921

Rem tractaturus sum tam aspectu levem, tam contemptam opinione vulgi, tam denique, ut plerisque videbitur, infinitam, ut nihil dignum auribus, nihil illustre aut perfectum promittere audeam: quid enim absurdius, quam velle explicare, quot versibus una quaeque tragoedia Graeca constet? nunc ego studium meum et operam utrum bene collocaverim, an contra, quod exspectari potuerit in tali argumento, egerim, iudiciis aliorum relinquere decrevi. quod si quis forte mirabitur, quam ratione ad hanc rem deductus sim, dicam, cur mirationem istam putem et temerariam et periculosam. Ea enim furia quaedam et pestis est saeculi nostri, quae exitium litteris minatur, Ratio, quam ad nullam rem non adhibemus: nihil nisi quod cogitatione praeceptum est, anquirimus: ita fere vel novi profertur nihil (quando a principiis plures viae plerumque patent, sed nos eas sequimur quae ad nota ducunt), vel quod turpius est, nota ad causas non suas revocamus, ac paene cum ratione insanimus. hoc absit ut Rationem, illam ducem vitae et litterarum auctorem, contemnam: sed naturae quoties arcana scrutanda, quoties sive temporum praeteritorum mores sive opera exploranda sunt, vestigia et quasi umbras rerum vel tenuissimas, si quae e

longinquo conspectae fuerint, sectari, et si quando causas reperire concedetur, id in lucris ponere oportebit. Itaque primum hic divinationi locus est et observandi sollertiae, ut tandem cognoscatur quantum ignoremus. nam veritas id est quod quaerimus, non siquid probabile videatur. postea vero quam pleraque observata erunt, illustrabit obscura ratio et latentes rerum causas recludet. Neque vero ei, qui animum ad Graecas litteras et artium Graecarum monimenta convertet, verendum videbitur, ne, quae constanti usu probata reppererit, ab iis fallatur specie vana, neve, in quibus rebus casus dominetur, eas gubernari consilio credat. nam fuit hoc proprium admirabilis illius Graecorum indolis, quod artium usu et assiduitate paene dicam magis quam felicitate ingeniorum excelluerunt: atque iis, quantum fieri potuit, omnia regulis certissimis subiicere visum est; non ut impetum ardoremque reprimerent, sed ne vagarentur, et artes legibus conformatas exercerent fidentius. Quam ob rem mihi, ut, quod minimum est, id unum percurram, valde improbandi videntur adolescentes quidam, qui studium omne grammaticum ponunt in evertendis doctissimorum virorum praeceptis, quorum pleraque verissima sunt, si recte intelligantur. sed ulterius hunc sermonem protrahere mihi haud licet, ne institutum argumentum distulisse dicar. ergo erit nobis quaerendus transitus, quo ad mensuram tragoediarum pergi possit.

ii. Iulius Pollux libro quarto operis cum alia multa habet de re scenica alibi aut non tradita aut minus curiose, ut unus ipse plerorumque auctor sit, tum haec [109. 110], quae ita scripta subieci ut

in codice omnium longe optimo Palatino [*cod. Graec. ccclxxv*] habentur: ὁπότε μὲν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῃ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου. εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτῆς τι παραφθέγγαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται· καὶ πεπρᾶχθαί φασιν αὐτὸ ἐν Μέμνονι Αἰσχύλου. In his primum cavendum est, ne quae ad παραχορήγημα pertinent, nimis accurate contra mentem scriptoris interpretemur. quem enim Pollux quartum histrionem dicit, is est τῶν χορευτῶν τις ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ: quanquam ne haec quidem verba satis circumscripta sunt. nam nequis artem hanc sero inventam putet, in Prometheo fabulā Aeschyli παραχορήγημα factum est, atque in septem ducibus παρασκήνιον, et quidem ἀντὶ τρίτου ὑποκριτοῦ, cum in neutra pluribus quam binis histrionibus rem egerit; quod tam certo doctissimis quibusque constat, quam quod maxime. Sed illa verba, quibus utriusque artificii in tragoediis Aeschyli sedes indicatur, quod vix potuere ita scribi nisi a negligentissimo, forsitan quibusdam res ipsa testatior esse videatur quam exempla. mihi vero uti res nullis rationum argumentis videtur aut sollicitari aut refelli posse, ita, Pollux cur illa non potuerit scribere, demonstrare longum est, futurum brevius si non ultra coniecturam liceret. Ergo ne reconditiora promam, nihil improbable dixerō, si contendam Pollucem παρασκηνίου exemplum nullum excitare voluisse, παραχορήγημα vero utrum Memnoni ascripserit an Agamemnoni latere. impressi codices consentiunt: neque in Orestia ullum usquam παρασκήνιον exstat (praeter unum, idque diversi generis, in Eumeni-

dibus), sēd in choēphoris *παραχορήγημα*. Tyrwhittum hoc, acutum in primis hominem, cum non praeterisset (dixit autem ad artem poeticam Aristotelis [*ῥαγ.* 132]), una quo minus rem expediret causa nimis indigna moram fecit. ad choephoros illic ubi Pylades loquitur [*v.* 700 *Stanl.*], antiquum sed vanissimum scholion ascriptum est, quod Tyrwhittus abstersa librariorum barbarie ita verissime restituit: *Μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ δ' λέγωσιν*. Opinatoris tam absurdi nulla fuit habenda ratio. Is cum eius artis, quae a Polluce commemoratur, notitiam haberet nullam, nec choreutarum uni vicarias histrionis partes videret tribuendas esse; actorem tertiarum, momento ipso quo eiulatum desisset, exuisse nuntium finxit, et in Pyladis una cum Oreste aedibus exeuntis formam transisse praestigiis Vertumno dignis. Nobis autem, ne Aeschylus instituto male sano pervertisse tragoediam credatur, ita videtur, unam de ancillarum choro esse, cuius verbis plerique critici ter quidem servi personam praescribunt [655. 375. 386], semel, sed pravo perinde iudicio, Electrae [689]. contra ea non hanc, quippe paulo ante [710] in aedes redire iussam, cum nutrice colloqui [728], et ipsa res docere potest et ante nos alii viderunt: illa autem credibilia esse et testimonio ambiguo confirmari fatendum erit. Postremo de Memnone fabula, si eius Pollucem in hac causa mentionem fecisse statuimus, compertum habemus omnino nihil, unde cognosci possit, ubinam in ea aut quale *παραχορήγημα* fuerit. illud vero unum, de numero actorum nobis fortasse melius constaret, de *ψυχροστασία* si paulo plus fuisset traditum. rectissime

enim censeo iudicare, qui non tam duo ista nomina fuisse iudicant, quam binas fabulas, sed eadem commissione actas. nam indicem dramatum Aeschyli hic semel fallere mihi non facile persuadebitur. Iam uti *ψυχοστασίας* omnem ambitum cognoscere haud licet, sed captanda nobis obscura fama est, sic scenarum duarum argumenta a veteribus exposita tenemus; Iovem animas Achillis atque Memnonis ponderantem, utriusque matre astante bilancibus: tum, raptum machina scenica, cui nomen *γεράνω*, cadaver filii ab Aurora. Ex horum altero, corporis raptum dico, intelligi potest, neque omnia ita ficta fuisse ut nullae essent nisi deorum partes, neque vero chorum constituisse ex immortalibus Thetidis Auroraeve comitibus. quod si verum est, pensura non praesente choro sed de orchestra semoto facta est; cum neque heroes ipsi adessent, quippe tum dimicantes. itaque negotium hoc omne perfici actoribus tribus sine incommodo potuit, duobus non aliter nisi ut *παραχορήγημα* fieret. Plutarchus enim, nequid forte ab hac parte machinemur, testis est utramque deam (de Iove autem quis ambigat?) loquentes inductas esse a poeta. caeterum quos versus Stanleius, dubium professus, alii autem tanquam re explorata, huic fabulae Aeschyli ascripserunt, eos quin Plato [*de re p. ii. p. 333*] in armorum iudicio scriptos legerit dubitari vix potest. Enarrator Aristophanis Acharnensium [883] persuadet, qui ex eadem scena (aut fallor) hunc versum excitat: *δέσποινα πενήκοντα Νηρηίδων χορόν* [*lege κ ο ρ ῶ ν*]. quem versum cavere debemus ne ita accipiamus quasi in tragoedia ea Nereidum chorus fuerit, cum doceat contrarium.

iii. Itaque cum saepe magis expediat, quid illud sit quod ignores animadvertere, quam opinando et similia veri sectando pervadere ad eum locum, unde haud possit exiri, sed ludibrio sis nec opinantem in angustiis inclusum spectantibus; et in Memnone faciendum esse duximus ut quam nihil de illa arte constaret intelligeretur, nec magis iis in fabulis, quas habemus integras, caecam probabilitatis speciem venari, sed aut certam vestigandi legem scribere aut quo usque perveniri nequeat consentaneum erit explicare. Manifestum sit autem, raro ubi plures ternis loquuntur, alibi vix uspiam, rationem illorum, unde exordium sermonis duxi, artificiorum in una quaque posse fabula percipi, nisi ante omnia cognitum sit, quae munera data singulis fuerint, quae personae, et quem histrionem poeta unas agere partes, quem rursus in quosnam transire iusserit habitus. Id vero nequis se mente et sagacitate sua investigaturum speret, hortandus est ut faciat periculum: nobis nisi certissima licebit uti regula, ab acumine vano et a difficili coniectandi tramite videbitur abstinendum. Quid quod nec illa, quae de choephoris dixi, ausus essem, sed fere in Tyrwhitti vestigiis haesissem, nisi validiora haberem sententiae meae praesidia. Sed nescio qua sive fortunae benivolentia insigni sive animi praeter solitum acri intentione, patuere mihi, quae et hanc rem illustrare possint et ducere ad maiora, tum alia confirmare et ad causas suas revocare. quorum partem nunc expositurus sum, alia tacebo in praesenti atque ultra pergam latebras veritatis ea perscrutari qua coepi, donec mihi satis fecero; ne haec quidem vulgaturus, nisi iussus scriberem.

Ut inde repetam, libri quattuor mei exstant de choricis systematis tragicorum, in quibus cum alia plura insunt observatione strenua investigata (quae vero secus cesserunt, nimis multa tum ignorantibus, reprehendam in tempore, nec mei castigatores facilius neque aliorum, nisi opus sit): tum exploratissimum hoc, quo mihi nunc licebit uti ut concessio et argumentis satis comprobato, quod carmina melica docui singula aut versibus septenis contineri aut bis septenis aut etiam ultra eos, sed eadem ubique ratione. In quo errorem si cavere potuissem, non excepissem eorum aliqua canticorum quae de scena audiuntur: illa autem dico, cum plures canunt; quae et ipsa post vidi ea arte composita esse, ut non modo universi verum singuli cantores in versuum numero rationem sequerentur septenariam. Caeterum hoc dixisse nunc satis erit: doceri, quod alienum ab iis quae agimus campum ingredi nolumus, nullo potest pacto. itaque credetur indicio meo, si a caeteris, quae dicturus sum, poterit praedudicium veritatis nancisci: si minus, reprobabitur. Aio enim diverbia quoque, non tantum melicas unius cuiusque partes tragoediae, ad eam summam versuum ascendere, quae in septem aequales dividi possit partes. Quod nequis casu opinetur ita evenire (in arte ut nullo habendum sit loco), alia insuper consideranda sunt, quae nisi consilio ne in una quidem fabula fieri potuisse appareat. Etenim summae versuum omnium, quos vel chorus vel histrionum uterque (seu tres sint, hi quoque) pronunciant, singulatim subductae, non infinito numero sed tali reperientur esse, qui in septenas partes discedat divisione. Postremo, nequid vago remit-

teretur iudicio, quod arte posset coerceri prudentius, et quoties unus quisque loqui deberet, et quot chorus carmina caneret per totam fabulam, non alia lege definitum esse observavimus.

iv. Atque haec omnia quidem quam sint vera, per singulas eundo fabulas docere mihi consilium est, ubi ea quae obstabunt providero: caeterum quid efficiant et quam multis nominibus vel utilia sint vel insignia explicare absurdum duco. Mihi semper parum dignum homine ingenuo visum est, et eximiis inventa sua ipsaque laborum rudimenta effere praeconiis, et dato specimine parvo ingentia promittere, omnia domi recondita latere simulantem. itaque nihil moratus, tot exemplis utar quot exstant, ut veritas rei universae una intelligatur cum artis vicissitudinibus et incrementis. sed hortandus animus est, ut fortiter agam, et sperem veniam ubi offenderim, aliosque suscepturos operam, si quando mihi non satis bene processerit. Nam in proclivi error, vix ut vitari possit, ubi et per omnia summas colligere, et nomina interlocutorum recte an praescripta sint explorare, tum, quinam versus vel male repetiti sint vel quam libet aliam suspicionem moveant, animadvertere oporteat. postremo codicibus mutilatis utimur, atque augent temporis damna correctores, alii audendo, partim detestabili negligentia: quem ad modum novissima exempla Euripidis Herculem furentem duobus versibus [137. 138 *Herm.*] detruncatum habent, culpa non librari sed grammatici. Horum siquid me impediverit, quod mihi interdum accidere potuisse non negabo, aequi iudices excusabunt. Hoc tamen me consecuturum spero, ut in posterum nugari vi-

deatur, qui aut in numero versuum aut in personis aliquid audeat, nisi geometrica ratione probet. *διασκευήν* excipio, quae res nihil commune habet cum hac nostra: nam correctores, quam vis negligentes interdum, certe curare oportuit ut fabulae agi possent etiam correctae. Exemplo utar fortasse minus noto. Rhesum bis commissam esse duo fabulae loca ostendunt [198. 682 *Matth.*]: numerorum autem ratio nullum a correctore detrimentum cepit. Caeterum in Aeschyli tragoediis (ab his enim sumam dicendi initium) plerumque me vel severis satis facturum esse iudiciis confido. quae vero earum, si rationes temporum consecutur, primo loco ponenda sit, et multi dubitant, nec certo videtur demonstrari posse. Nam Persas scholiastes Aristophanis [*ran.* 1021. 1026] ante septem duces editos esse tradit, ipso Aristophane haud scio an repugnante. ad haec eandem fabulam ex lege post obitum Aeschyli fuisse repetitam ante Olympiadis xciii annum tertium Bacchus Aristophaneus, qui se eam spectavisse dicit, testatur. et aliquid de alia commissione Sicula Hieronis rogatu facta percrebuit, nisi ea vana coniectura fuit. sed residet certe dubitatio, an talis exstet fabula, qualis Menone praetore primum acta esse fertur. Thebana commissa fabula est, Plutarcho si credimus [*in Aristide* p. 320 C. *Boeckh. de trag. Gr. p. 56*], ante annum Olympiadis duo de octogesimae secundum, qui et Hieroni et Aristidi fatalis fuit: sed prius certe quam supplices, in quas rettulit ex illa repetita quaedam et quidem brevioribus verbis comprehensa. Non commemorabo omnia, sed ex eo genere haec sunt [188]: ὄρω κόνιν ἀναυδον ἄγγελον στρατοῦ, σύριγγις

οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι. quae sunt ex illis sumpta [81]: αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ' ἀναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος, et [155] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι, et [210] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι. Postremo de erroribus Ius quae in supplicibus tradita sunt, ab iis diversa vaticinatur Prometheus. id I. H. Vossius, vir auctoritate summa, ostendit in epistolis mythologicis [ii. p. 145]. mirarer, cur illic Arimaspi et caetera occidentis monstra tacerentur, si Prometheum prius docuisset. Has autem omnes Agamemnone antiquiores esse eo argumento patet, quod in iis nullum usquam terti actoris exstat vestigium, quo qui semel usus esset neminem ad rudiora artis initia rediturum fuisse credo. nam quod Elmsleius [ad Med. p. 72] Alcestidi et Medae histriones binos suffecisse iudicat, non potest dici quantum fallatur; nisi forte eos formam vertere potuisse opinamur.

v. Postea quam de temporibus tragoediarum dixi, exponendum videtur, quid in numero ineundo cavendum sit et carminum choricorum et versuum et orationum; de quibus ordine aperiam. Carmen choricum dicimus, quod cumque chorus canit donec cantus interrumpitur, interrumpitur autem modis quattuor, cantico, diverbio, mesodo, epiphetgmaticis. Stropharum vero numerus nihil in carminibus continuis efficit. Sed quoties antistrophica separantur, tot carmina, quot strophae sunt, numerare oportet. ut in Persis primum episodium carminibus distinctum est tribus. illa in Prometheo duo sunt: κλύεις φθέργμα, θρόει φράζε [590. 690], ἔα ἔα ἀπεχε [688 — 694]: in Eumenidibus quae repetuntur, singula, ἰὼ θεοί, et ἐμὲ παθεῖν τάδε.

Quae chorus cum actoribus participat, eorum strophae numerantur, si chorus semel accinit: sin saepius, ῥήσεις singulae praeter quae uno eodemque metro decurrunt. Ita in fine Persarum duo primum exstant carmina [935 — 977], strophis totidem et antistrophis comprehensa, post, ab illis verbis, ἦ καὶ τὸν Περσῶν, duo de viginti. contra in Agamemnone Cassandrae cantico admixta sunt choricam tria. Porro autem mesodi parodis insertae, sunt illae quidem melicorum partes, sed quae canendi tenorem interrumpant. itaque parodos Persarum et Agamemnonis utraque bina carmina complectitur. primum carmen in septem ducibus proodus est versuum unius et viginti [*system. chor. p. 82*]. illa enim verba eiicienda sunt, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου: cuius generis emblemata multa exstant tum apud Aeschylum tum alibi, ut in Ὀλυμπιονίκαις Pindari [ii, 29] φιλέοντι δὲ Μοῖσαι, in Euripidis Helena [359 *Barn.*] τί τὰδ' ἀσύνετα; Caeterum Aeschylus nullam habet alteram proodum choricam. Epiphthegmaticis aliter poeta usus est quam mesodis. in Agamemnone illic [1457], φεῦ τίς ἄν ἐν τάχει, strophae et ἀντίστροφοι ternae sunt, carmina numero tria. harum primae strophae et tertiae epiphthegmatica adiunxit, ἰὼ παράνουσ, ἰὼ γᾶ γᾶ, partibus autem mediis alia eaque antistrophica, ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ: quae ab illis seiungenda et ipsa trium carminum nomine censenda sunt. Denique anapaestos antistrophicos (quibus Aeschylus in Orestia quater usus est, bis vero in choricis, recenti tum, ut puto, invento, quod neque viguisse diu credibile est) eos ita temperavit, ut quae paria essent, in iis strophae numerarentur, in caeteris autem ῥήσεις. qui

cum in choephoris versus octo compleant, quorum hoc primi principium est, ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι [304], in Eumenidibus vero septem (sed horum primus est [307], ἄγε δὴ καὶ χορόν), hic tribus verum consummant carminum numerum, illic quattuor.

vi. Post cārmina numeri versuum colligendi sunt: res difficillima quidem usu, verum regulis coercita non pluribus. Et primum quidem quae pone scenam pronuntiantur, quod genus legimus appellatum esse παρηγόρημα, haec igitur in ratione versuum habenda praeterire oportebit; ut regum morientium verba in Orestia. Causam vero quamnam esse putabimus (quanquam de causis vix laborandum est in re nova, quam cum aliis multis coniunctam esse licet suspicari), nisi omnem hanc versuum descriptionem ad saltationem magis et incessum tragicum accommodatam fuisse quam ad musicam? quod cum audeo dicere, e coniectura sumptum, profiteor me quam longissime et nunc abesse et afuturum, quam diu mentis compos ero, ab iis commentis, quae ista monstrorum ferax mythologorum quorundam vesania parit in dies: ne forte tragoedias quaedam imitamenta dicere videar stellarum errantium. Porro epiphonemata extra versus quae dicunt, rectius dicuntur versus ipsi, et numerantur ut caeteri. spondiaca autem in capite anapaestorum (nam breviora illuc non intrant) excipienda sunt. His Aeschylus in fabulis antiquissimis usus est, illis primo, quod scimus, in Prometheus [740], sed ita tum, ut quam personam versu brevioris exclamantem fingeret, ei nequid amplius senariorum tribueretur. denique vero hoc etiam genere Agamemnonem et choephoros distinxit. Post,

anapaesticorum περιορισμοί, quos versus dicamus licet, quomodo cognoscerentur, unus ad hunc diem Hephaestio recte praecepit [*pag. 128, 4 Gaisf.*]: qui cum eos καταλήξει circumscribit aut βραχυκαταλήξια, paroemiacum dicit et brevem in fine syllabam vel hiantem, et mutationem personae praeterea, ut solet, intelligit. Parodum Persarum quattuordecim anapaestici includunt: septem duces terminantur sex. sermonis incisionum ratio habetur nulla. Postremo, quod Piersonus et Valckenarius mente sagaci viderant, eodem versu saepius uti non licuisse in una tragoedia, id quanquam probare caeterorum nemini potuerunt, nunc nostra observatione ita confirmatur ut certum sit.

vii. Restat ut artificium numerandi orationum doceam (nam orationum nomine liceat uti: ῥήσεις Graeci appellant): quod negotium et a prioribus diversum est et laboriosius. diverbia enim hic a melicis separari non debent, sed summae utrorumque coniunctae demum iustum numerum, hoc est, septies divisum praestant. verum in ratione ineunda choricorum alia est conditio, alia eorum quae actores proloquuntur. Primum et chori ῥήσεις et partium tam primarum quam secundarum, eae singulatim numerandae sunt: si ternae erunt, secundae cum tertiis numero uno comprehendi debent. Sed orationum discrimina non tantum in mutatione personae posita sunt, quando alter alterum voce excipit. sunt enim alia quoque quae librarii interductu non semper distinguunt, initia stropharum et antistropharum, epodi quoque nec minus mesodi: accedit mutatio metri in diverbiis. Ne exemplis parcam, quattuordecim chori ῥήσεις sunt in Persarum

prima parte, quibus regina illa subiungit [159], ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἰκάνω. sic duae in choephoris [655], ubi ancilla haec dicit: εἶεν. καὶ μὴν ἀκούω. sed Cassandra tres continue ῥήσεις pronuntiat, versibus illis [1322], ἀλλ' εἶμι. ἰὼ ξένοι. οὗτοί δυσοίξω: Electra item tres illic in chœphoris [181], κάμοι προσέστη. φεῦ. εἶθ' εἶχε φωνήν. neque nihil tale monodiis convenire censendum est, recentioribus certe, ex quo trimetri cani de scena coeperunt. itaque trimetri canticis inserti, ii praegressa quidem discriminant, sed ut a melicis quae sequuntur non seiungendi sint, hoc est, ut nihil addant summae ῥήσεων melicarum. stropham de Cassandrae monodia sumptam apposui, quo res illustrior fieret [Agam. 1123]. Prima ῥήσις: ἔ' ἔ' παπαῖ παπαῖ τί τόδε φαίνεται; ἦ δίκτυόν τί γ' Αἰδου; secunda: ἀλλ' ἄρκυς ἦ ξύνευνος ἦ ξυναιτία φόνου, στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. hinc intelligi potest in prologo Promethei ante parodum monodiam esse: quod ni foret, octo essent ῥήσεις inde ab illis, ὦ δῖος αἰθήρ, quas esse septem ratio evincit. haec autem verba quasi una ῥήσις sunt: Ἄ ἄ ἔα ἔα τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγῆς — ἵκετο τερμόνιον ἐπι πάγον. Monodiam autem (nam monodiam hanc esse scholiasta quoque [33] testatur) ex his septem versibus constare existimo, anapaesticis duobus [93. 120], totidem dochmiacis [114. 117], senariis tribus [116. 118. 119]. Quid quod neque metri diversitate ad orationes discernendas opus est: sufficit enim, versus si ab exclamatione duplici capit initium. Itaque ῥήσεις duae sunt in choephoris [1007], αἶ αἶ μελέων ἔργων. αἶ αἶ μίμνοντι: Aegisthi [869] duae et versus totidem, αἶ αἶ αἶ αἶ αἶ αἶ.

ὄτοτοτοτοτοτοτοῖ. illae item duae in cantico Xerxae [Pers. 978], ἰὼ μοι τὰς ὠγυγίους. αἰ αἰ τλάμονες. ac stropham antistropha sequitur, ut a βοᾶ βοᾶ [996] denuo incipiendum sit. in Prometheo [576 — 589] stropham canit Io in duas ῥήσεις distinctam exclamatione illa ἰὼ ἰὼ πόποι, et strophae similē ἀντίστροφον [595 — 608]. Caeterum hoc Aeschylus neque in senariis usus est, nec regulam habere locum voluit in choricis carminibus. Neque cum plures choreutae sibi in vicem videntur respondere, carminā dividere licet: quod in anapaestis vel trimetris vel ἀπολελυμένοις fieri debet. certe Aeschylus ita ter instituit; primum in nobilissimo Agamemnonis loco [1352], ubi tredecim ῥήσεις sunt inde, τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι: tum in septem ducibus [375], ὃ τοι κατόπτῃς. καὶ μὴν ἄναξ: fabula eadem extrema ita, ut puto, φεῦ φεῦ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδε.

viii. Iacta alea est: scripsi ea, quae et iudicatuos plerosque omnes video, neque paucos cum irrisione et malivolentia, contra, ut sunt fere mores hominum, lecturos et examinatuos vel duos vel neminem. nam quae neque ad usum promptissima sunt neque ex maiore parte iam pervagata, ea vel negligit vel contemnit perfecta illa et absoluta, qua hoc saeculum gloriatur, sapientia. nihilo minus pergā animo obfirmato neque desistam. sed paucis illis, qui sibi rem curandam censebunt, unum hoc suadebo, ut ipsi operam periclitentur suam, una alterave pertractanda fabula: quod, quamvis laboriosum, tamen minus arduum erit quam necessarium; cum nihil hic nisi experiēti patere possit, et quae dicemus aut tentantibus adiumenta aut facultatem nostra emendandi praebitura sint. Unum

hominum genus abominor, pigritiam quod tegit simulatione modestiae. nihil his suscipiendum videtur, in quo peccari possit: quasi modo haud novo sed consueto falli id non falli sit scilicet: iis videbitur absurda ratio, quae, ni audeamus sapere, nusquam constet: nos vero decet sapere praeter scribarum errores et eumentitae istius temperantiae auctoritatem. Iam primum omnium *Persas*, quo facilius universa ratio informari posset, in tabulam descripsi et totam fabulam quasi ichnographia delineavi: septimam quamque $\rho\eta\sigma\iota\nu$ numero ascripto designavi, maioribus chori carmina: quot autem una quaeque oratio versibus constaret, eum numerum demonstravi nota.

XOPOΣ versus x. carmen I, $\sigma\tau\theta$: $\acute{\alpha}$. $\acute{\alpha}$. β' . β' . $\mu\epsilon\sigma$. II, γ' [oratio se-
 { XO: ptima]. γ' . δ' . δ' . ϵ . ϵ . iv. iv [14]. iii. xi. i. i. i.
 { BΑΣΙΛΕΙΑ xiv. xxxix. vi. i. i. i.

{ XO. i. i [21]. i. i. iii. III, $\acute{\alpha}$. $\acute{\alpha}$. IV, β' . β' [28]
 { BA. i [7]. i. i. i.
 ΑΓΓΕΛΟΣ vii. ii. ii. ii. ii.

{ XO. V, γ' . γ' . iii.
 { BA. ix. ii. vi. iv [14]. ii. iii.
 ΑΓΓ. ii. i [7]. xxix. viii. i. lxxx. iii. iv.

{ XO. iii. VI, $\acute{\alpha}$. $\acute{\alpha}$. β' [35]. β' . γ' . γ' . ii,
 { BA. ii. viii. xvii. xxv,
 ΑΓΓ. xxv [14]. xxxv:

{ XO. VII, $\acute{\alpha}$. $\acute{\alpha}$. β' [42]. β' . γ' . γ' . $\xi\pi$. i. i.
 { BA. vi [21]. i.
 ΔΑΡΕΙΟΣ xiii. iii. vi. i. i.

{ XO. iii [49]
 { BA. i. i. i. i. i. i [28]. i. i. i. i. i. vi.
 ΔΑ. i [21]. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i. xiv. xxviii.

XO.

{ XO. i. i. ii. ii. VIII, α. α. β' [56]. β'. γ'.
 { BA. vii [35].
 { ΔΑ. iii. i. ii [35]. xliii.

{ XO. γ'. ἐπεδ. i. i. IX, α [63]. α. X, β'. β'.
 { ΞΕΡΞΗΣ i. προ. προ. α. α. β [42]. β'.

{ XO. XI, γ', XII, γ'. γ', γ' [70]. XIII, δ', XIV, δ',
 { ΞΕ. γ', γ', γ', γ', γ' [49]. δ', δ',

{ XO. XV, δ'. δ', δ', δ', XVI, ε [77], XVII, ε, ε, XVIII, ε,
 { ΞΕ. δ', δ', δ', δ'. ε [56], ε, ε, ε,

{ XO. XIX, ε. ε, ε, ε [84], ε. ε. XX, ε', ε',
 { ΞΕ. ε. ε, ε, ε [63], ε, ε. ε', ε', ε',

{ XO. ε'. XXI, ε'. ε' [91], ε', ε', ε'. XXII, ζ', XXIII, ζ',
 { ΞΕ. ε'. ε' [70], ε', ε', ε', ζ'. ζ', ζ'.

{ XO. XXIV, ζ', ζ [98], ζ, ζ. XXV, ἐπ. XXVI, ἐπ.
 { ΞΕ, ζ [77], ζ, ζ, ἐπ. ἐπ. ἐπ.

{ XO. XXVII, ἐπ. ἐπ. XXVIII. ἐπ. [105].
 { ΞΕ. ἐπ. ἐπ. [84].

Chori carmina xxviii, orationes cv, versus extra cantum lxiii. nunti orationes xv, Darii xxi, Xerxae xlvi: summa, orationes lxxxiv. versus nunti cciii, Darii cxxv, Xerxae unus praeter cantica: summa, versus cccxxix, qui sunt septies et quadragies septem. Eae partes unae sunt, reginae alterae, versibus comprehensae clxxv, orationibus xxxv. Tribus locis, ut de extrema tragoediae parte nihil dicam, libri vulgares in descriptione ῥήσεων peccant. choro tribuendi sunt tres versus illic [345], ἀλλ' ὦδε δαίμων. subiungit nuntius: ἐτ' ἄρ' Ἀθηνῶν. tum regina: ἀνδρῶν γὰρ ὄντων. reginae sunt illi [515], ὦ δυσπρόνητε δαίμον: Xerxae, non chori [925], γὰρ δ' αἰάζει. Infelix criticorum acumen, quo hunc im-

pugnant [770], ἔκτος δὲ Μάραφισ ἑβδομὸς τ' Ἀρταφρένης, numeris nostris retunditur.

ix. In *septem ducibus* primae partes Eteoclis sunt et praeconis, versibus cclxvii et xxvii. Secundae nunti atque Antigonaе: illius versus sunt clxxxviii, Antigonaе xxii. Puellarum chorus habet xlix trimetros et anapaesticos, carmina xiv. in Ismenae persona patet fieri παρασκήνιον. Eteocles quinquies et tricies loquitur, praeco septies; nuntius quindecies, Antigona quater et tricies; chorus septies et septuagies, Ismena quot versus canit, duo de tricies. Caeterum chorus est qui dicit, τοιαῦτα χαίρειν et proxima [820 — 825]: nuntius πόλις σέσωσται. tragoediam sex anapaesticis claudit chorus. sed illi, πύργοις ἀπειλεῖ τοῖςδ' [555], et πόλις σέσωσται [826], et λαπάξειν ἄστυ [537], delendi ibi ubi primum leguntur [432. 810. 47.]. "Ἐρὶς περαινει μῦθον [1059] Antigonaе; non praeconis est. Quem reprobant critici [607], ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται, Aeschylus sententia non minus quam asyndeto vindicat: neque formam verbi Lobeckius damnat, ad Phrynichum [pag. 361]. Choro *supplicum mulierum* in cognomini tragoedia Aeschylus orationes tribuit, ni fallor, cxxxiii, sed certe versus, ut praeteream carmina, xcvi. primae partes (eae autem regis sunt) lvi orationibus, xvii et cc versibus decurrunt. secundarum partium Danaus est, orationibus xx, versibus clii; partim praeco, orationibus xxii, versibus praeter cantica xxx. Nam illa [735], ἴσως γὰρ ἦ et proxima optime Porsonus descripsit, ut mirandum sit fuisse qui contra sentirent. Sed temporis furor octo integros fabulae versus decerpsit, illic [299 — 303], κληδοῦχον Ἥρας.

ubi enim quinque nunc exstant, olim tredecim lecti sunt, chori octo, regis vero quinque. Caeterum in his una modo regis oratio fuit, ut suspicioni locus sit chori fuisse duas, alteram septem versus complexam, alteram vero unum. Porro chorica carmina, praeter parodum et ea quae illud excipiunt, *Θνατοῖσι τέλειον ἔστι* [832 — 915], sunt utique novem. In *χομμῶ*, quem modo dicebam, chori strophae minimum tres cum antistrophis insunt, hoc est, carmina tria; praeconis vero *ρήσεις* ante illa, *οὗτος τί ποιεῖς* [843 — 917], haud dubie tredecim. itaque nihil veri similis est, quam chori orationes totidem fuisse, sed octo carmina; parodum vero, epiphthegmaticis quidem iteratis tria carmina complecti, primum [41 — 159] strophis et antistrophis septenis comprehensum, alterum [160 — 168. 175 — 183] epiphthegmaticis distinctum, tertium [169 — 174. 184] epiphthegmatica illa continens. Haec tamen omnia ut opinabilia in medio relinquam. De *Prometheo* dicendum est, in quo Robur unum choreutarum egisse tam certum est quam lvii additis xlvi (tot enim chori et Roboris versus numerantur) esse septies xv. Carmina chori per totam fabulam non amplius septem, orationes xlvi, Roboris autem xvii. Postea Vulcanus pronuntiat versus xxxix, Mercurius lii, praeter eos Oceanus xlii, sed Io xcvi. orationes sunt Vulcani xvi, Mercuri xiv, Oceani ix, Ius autem xxx. Promethei partium versus exstant lxxix et quater centum; si in prologo [98] *φεῦ φεῦ τὸ παρόν* scribendum est codicis Medicei auctoritate; orationes lxxxiv. ante illa verba [791], *πόντου περῶσα φλοῖσβον*, quid perisset, qui unus potuit optime, I. H. Vossius docuit [*myth. br. ii.*

p. 137]: id poeta comprehenderat aut quattuor versibus aut potius undecim vel etiam pluribus eadem ratione. Caeterum verba illa [347], οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι, et quae tibi sequuntur, male Oceano tribui Elmsleius egregie perspexit. neque Mercurio ulla pars versus illius concedenda est [979], ὧ μοι τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται: neque ὧ μοι geminandum, ut olim censebam [*de syst. chor.* p. 124].

x. Superest ut de tribus Aeschyli fabulis exponam, quas Ὀρεοτείας nomine auctoribus complectimur non contemnendis. in quarum singulis quidem tertiae partes sunt, sed fere exiliores: ac medium trilogiae drama minimum abit a simplicitate antiqua. Itaque in *Agamemnone* primae ad reges deferendae sunt, quorum alter versus habet lxxxii, sed alter lxxiii: his praeco adiungendus est, cuius sunt versus cxxviii. orationes Agamemnonis xi, Aegisthi x, praeconis xiv. speculatori autem versus xxxix tributi sunt, Cassandrae cxxii melicis exceptis. denique reginae partes versibus absolvuntur cccviii. secundarum vero tertiarumque orationes congregari debent: sunt autem speculatoris iii, Cassandrae lii, Clytaemnestrae xxxvi. Choro autem poeta hic versus clxxxii, orationes cxi, carmina xiv concessit. Caeterum haec ita demum vera erunt, si duos versus (nullam tamen ῥῆσιν) periisse concedemus, quos Clytaemnestra pronuntiaverit, loco, si coniecturae ignoscetur, illo [1666], στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους, τούσδε: Godofredo Hermanno, primario in his litteris viro, rationes nostrae, nisi fallor, eripient, tempus versus haud paulo plures depopulatum esse; nisi forte ver-

sus Aegisthi septem, orationem nullam, deperiisse
 existimamus. Id vero minime ferri potest, quod,
 cum chorica duobus versibus auxisset, restituendo
 anapaestis καταλήξεις suas [1343], μηκέτ' ἐσέλθης,
 et [1349] θανάτων ἐπικραίνει, τίς ἄγαν, et alibi
 [1212] oratione, ἀβρύνεται γάρ, mutato versuum or-
 dine, tamen choricis damni notam apposuit ad σὺ
 δ' ἄνδρα [1622], et illinc novam ῥῆσιν exorsus est
 [1660], εἶα δὴ ξίφος: quo emendationes illae veris-
 simae pervertuntur. Sed nec *chœphoroe* neque *Eu-*
menides versus ullius iacturam fecere, praeter pri-
 morum Orestae verborum; super haec quinque in
Electrae precibus trimetrorum, ubi nunc quidem
 xxviii leguntur neque ii integri. Orestae autem
 partium in libris antiquis exstant versus cclxxi:
 praeterea septem innotuerunt partim dimidiati. ita-
 que, si quis nostris rationibus honor, eorum qui pe-
 rierunt summa divisionem septenariam excessit ver-
 sibus duobus. orationes autem Orestae sunt lvi.
 Porro partes secundae consummantur, si, quae poeta
Electram et *Clytaemnestram* loqui fecit, coniungi-
 mus, id est, versus cxlix cum xl. postremo nutritrix
 versus unde quadraginta effata, post in *Pyladis* per-
 sona partes suas absolvit tribus. Aegistho versus
 tributi sunt xiv, qui utrum a secundo an tertio
 actore pronuntiati essent dubitari posset, nisi in
Agamemnone Aegisthum et *Clytaemnestram* duo age-
 rent. Huius orationes iv, nutritricis vii, *Pyladis* una;
Electrae xli, *Clytaemnestrae* xvii: omnes lxx. Cho-
 rica versus complent xcvi, si carmina xiv excer-
 pas: sed orationes sunt lxxxv. accedit παραχορή-
 γημα orationibus vi, versibus xxiii, in persona an-
 cillae: de quo dicam nihil, cum inde exorsus sim

[cap. ii.]. Chorum esse cum quo Aegisthus colloquitur [848], non nutricem, manifestum esse duco. caeterum criticis auscultandum non est, cum orationes Electrae et Orestis amore aequabilitatis immodice augment [481. 484. 495. 498]. Neque is versus [508] eiici debuit, quo Electra detestatur invidiam, quod patris vindictam opus esse dicat fortunae secundae: καὶ μὴν (ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον) τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης. Denique *Eumenides* vix ullam rationibus nostris moram obiiciunt, ut mihi in expeditis atque aptissimis ad persuasionem desinere liceat. Chori carmina xiv, praeterea versus cxii, ῥήσεις ci, quattuor ἐν παρασηνίῳ. primarum partium Pythia unam habet (nequis erret), Clytaemnestra sex, Minerva xxxv: versus eadem lxiii et xl et ccv. secundae Apollinis, versibus cxxxiii. Tertiae Orestis, cv. orationes autem Apollinis xxiii, Orestae xix. Versus chorici ante parodum septem sunt, orationes numero octo: qua re illud λαβέ [130] sexies scribendum est. Orestis sunt illa [749], νῦν ἀγχόνης, πεμπάζετ' ὀρθῶς: Eumenidum vero, ἡμῖν γὰρ ἔρῶειν, γνώμης δ' ἀπούσης.

xi. Hactenus de Aeschylo declaravimus, in quo cum continens illa et quasi austerior artis nascentis simplicitas minus dubitationis faciat, idcirco dixi pauciora inventum iri in quibus verum, errore admissio, non perspexerim. quanquam, si vel plura, quam possum sperare, a me peccata deprenduntur; neque, in quo est offensum, id continuo falsum existimari debet, et si modo in una tragoedia nihil censebor commisisse, dolorem caeterae ἀστοχίας consolabor. una enim tragoedia ad veritatem rei

demonstrandam sufficit. Iam vero de Sophocle et Euripide ea dicere non differrem, quae et labore haud paulo contentiore fuere exquirenda, et ad fidem pleraque non, peraeque certa sunt, et veniam sibi postulant promptiorem; nisi cavendum mihi summo studio existimarem, ne viderer mihi, quae a me vix inchoata sunt, videri absoluta ad finem perduxisse, neve ea, in quibus haeserim, tacuisse arguerer illiberali arrogancia. Ergo eae quas saepe dixi primas partes, re considerata dubitare coepi, utrum ad actorem eum quem *πρωταγωνιστήν* appellaverunt non necessario pertinuerint. Atque in simplicioribus quidem fabulis vix coniecturae locus fuerit: adeo nullum reperire potui in arte indicium, unde, uter histrio habendus esset princeps, cognosceretur. In caeteris vero cum quod supra de Aeschyleis dixi observavissem, rationes *δήσεων* ita ferre ut duae partes in summis colligendis coniungi debeant; ita quin eae, quae per se iustum numerum absolverent, primae partes habendae essent, vix dubitari posse videbatur: quoniam autem secundae essent, quae tertiae, non apparuisset, nisi Aeschyli trilogia, litterarum bono e communi naufragio non sine numine servata, reconditam rationem exemplo non nimis obscuro recluderet. Mirabile est enim quam accurate singula quamque apte conveniant, si de secundis et tertiis partibus ita statuamus, ut, uter prior in scenam processerit, eum honore priorem existimemus. ita fiet enim ut non modo ab uno histrione eandem personam, quoties prodiret, agi potuisse appareat, sed etiam primas in una quemque egisse trilogiae fabula itemque tertias ac secundas. Nam Clytaemnestrae actor in prima tra-

goedia tertiatarum est, in altera secundarum, sed primarum in tertia; Aegisthus autem primas in Agamemnone habet, tum tertias in choephoris; Orestes in choephoris primas, tertias in Eumenidibus. Quid igitur verius, quam, qui egit Orestem, eundem secundas suscepisse in Agamemnone, ut Cassandram ageret et excubitorem; alterum vero, qui Aegisthum, in Eumenidibus Apollinem? eo enim modo hic quasi circuitus partium absolvitur. Atque harum rationum aliud firmamentum in canticorum numero positum est. itaque illorum trium histrionum is, qui reges agit, canticum omnino nullum habet; qui Cassandram et Orestem, in Agamemnone tredecim, septem in choephoris; qui Clytaemnestram, Electram et Minervam, quattuor in prima fabula, in secunda septem, duo in tertia. accedunt, ut summae conficiantur, strophae duae ἐν παρασκηλίῳ positae in Eumenidibus. Quam observationem si ad caeteras quoque adhibere licet, cum fabulae interdum singulae commissae esse perhibeantur, quaenam ex eo genere supersint dici poterit. supersunt autem aliae nullae praeter utrumque Oedipum et Electram Sophoclis: in his enim solis qui canunt tot cantica quot ratio illa desiderat absolvunt. Quanquam de Coloneo adhuc dubitare licet, in quo viginti sunt Antigoniae cantica, ut Ismenae cantus octo partibus comprehensus adiungi debeat, qui est ἐν παρασκηλίῳ: nisi idem in Orestia observavissemus. atque haec omnis res maiore cura tractanda est in posterum, quam et acutioribus et qui minus cogantur festinare, homo nimis tardus, relinquendam arbitror. Sed (ut coniecturam pericliter: nec, si vanus dicar, aegre feram) cum reges agere in tragoediis trita-

gonistarum quasi proprium fuisse Demosthenes dicat, Orestia Aeschyli considerata haud scio an πρωταγωνιστήν fuisse dicam, qui in singulis trilogiae fabulis cecinerit, qui in duabus δευτεραγωνιστήν, tertium qui vel semel vel nunquam. Non ignoro esse quae repugnent coniecturae meae. Polydorum in Hecuba Euripidis Aeschines fertur τριταγωνιστήσαι: quae persona, nisi meae rationes fallunt, fuit ἐν παραχορηγήματι. item ἐν παραχορηγήματι Antigona in Phoenissis: quam πρωταγωνιστῆς egisse fertur, qui idem Iocastam egerit [schol. ad v. 93]; cum tamen post [1270] ambae colloquantur. nec praetermittere convenit, quod Aristoteles commemorat [de re p. vii, 17], Theodorum actorem tragicum nulli personae quantum vis vili, ante se ut prodiret in scenam, permisisse. denique in antiquissimis post Aeschylum tragoediis, Heraclidis, Rheso, Medea, nullum est canticum ἀπὸ σκηνῆς, praeter unum in Rheso idque ἐν παρασκηνίῳ positum. Sed ne quenquam vel audacia coniecturae vel levitate exceptionis in errorem traham, neve miserabili amborum cinno prudentioribus nausea moveatur, haec obscurissima praeteribo, explicanda ab eo cui de sortitionibus histrionum constiterit. multa enim superant de spatiis tragoediarum Sophocli et Euripidi.

xii. Ergo qui sese ad has, ab Aeschyleis exorsus, conferet, vix fiet quin sibi in alium quasi artis dramaticae orbem venisse videatur. ita non modo difficiliora sunt omnia et ad artem maiorem exulta, sed ipsae leges magna sui parte aut immutatae aut abrogatae, denique non pauca addita. Ac sunt quaedam mutatae dramatum formae clara

apertaque indicia, quae non enumerare satius ducerem, nisi viros quosdam doctissimos atque his longe occultiora retegere consuetos nescio quomodo praeterisse viderentur. Principio, cum Aeschylus carmina condidisset longissima, recentioribus cantus ita visum est instituere, ut ne plures unquam strophae sese continua serie exciperent quam duae. parodos tantum in ea lege excipere placuit, et si quod carmen per omnia a communi regula recederet, quale Euripidis illud esse satis constat de Herculis laboribus. Huius testem legis Euripidem ipsum citare potero, neque loquentem obscure singula consideranti. sic enim ille de Aeschylo apud Aristophanem [*ran.* 914]: ὁ δὲ χορός γ' ἠρεῖδεν ὄρμαθούς ἄν μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν, οἱ δ' εἰσιγών. Aeschylo obiicitur, quod is ante quam vel Achillem vel Nioben loquentes induxisset, prope dimidiatam fabulam [*vers.* 924] continuis cantibus, qui raris diverbiis distincti essent, et quidem plerumque strophis ternis atque quaternis deinceps positus, contexuisset. dixi, ternis et quaternis: adversarius τέτταρας, paulo elatius. nam solet Aeschylus cantus fere ternis strophis absolvere, sed parcius quaternis, quinis aut septenis rarissime. caeterum, quod miror, nullum carmen eius hodie legimus, quod constet sex strophis et antistrophis. Illa verba, ξυνεχῶς et ἐφεξῆς, nego ἐκ παραλλήλου posita esse. nam strophis quattuor cum antistrophis loquendi tempus nimis dilatatum videri non potuit. nec vero quattuor carmina intelligenda sunt, quae non necessario magna pars tragoediae est. exemplo uno defungar: in Persis illud quintum est [280], ἔνδ' ἀποτρον βοάν. Sed aliud poetarum recentiorum insti-

tutum, quo carminum ambitus non mediocriter imminutus fuit, pridem explicavi. nam stropharum componendarum hanc legem scripserunt, ut singulae paucissimis exceptis complecterentur versus non amplius septenos. Huc accessit nova epodorum ratio, quas versibus vel ternis voluerunt fieri vel senis; idemque in proodis mesodisque (de his enim olim [*de system. chor. p. 122 extr.*] non satis recte tradidi) secuti sunt: ut, si quis numerare versus tragoediarum velit, epodos et caetera ex eo genere carmina non melicis sed diverbiis adiungere debeat. Neque alienum, ut mihi videtur, ab hac re fuerit, quod post Aeschyli tempora unius cuiusque tragoediae (nec Troadas excipio) verba postrema pronuntiavit chorus. adicerem, recentiores primam fabulae ῥῆσιν choro nunquam concessisse, nisi hanc legem non certam fuisse Rhesus ostenderet, cuius fabulae prologum qui censent periisse falluntur.

xiii. Hic ante quam relicua minus aperta explicentur, dicam, quis huius novae tragoediarum formae auctor exstitisse primus videatur. is est Aristarchus Tegeates tragicus, de quo Suidas indicium frustra fecisset, nisi accederet observatio. Οὗτος δὲ ὁ Ἀριστάρχος, inquit, σύγχρονος ἦν Εὐριπίδῃ, ὃς πρῶτος εἰς τὰ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δράματα κατέστησε. quis, modo tempora congruant, dubitet? Atqui in chronico Eusebiano hic Aristarchus anno Olympiadis octogesimae primae tertio ascriptus est, hoc est, biennio post Aeschyli interitum: nisi quod uno anno differt exemplum Armeniacum, itaque nihil exactius convenire potest: neque, nisi forte probata aliorum scriptorum fides Eusebium testem elevaverit, dubitari videtur posse quin Aristarchum

nova dramatum concinnatio auctorem habuerit. Caeterum sub Olympiadem octogesimam septimam rursus mutata tragoediarum forma est, cum versus nexi et divisi, a Callia poeta, at videtur, inventi [*syst. chor. p. 124*], in dramata inferrentur. de quibus infra dicam, postea quam caetera, quibus fabulae recentiores ab Aeschylea norma recedunt, accurate exposuero. Ergo primum novae carminum choricorum species novas leges desiderant. itaque antistrophica, quam vis distincta vel diverbiis vel histrionum cantu, absoluta videri non debent ante versum quartum decimum. Unum modo carmen est, quanquam in quattuor divisum partes, in Philocteta Sophoclis, quod ab his verbis initium capit, *οὐ τοι οὐ τοι κατηξίωσας*, et in illa desinit, *μυρίον ἄχθος ᾧ ξυνοικεῖ* [*1095—1101. 1116—1122=1140—1145. 1163—1168*]. Sed nullum horum carminum est, quantum intelligo, quod ultra versum quartum decimum procurrat. sed parodi excipiendae sunt. ita parodos Rhesi quattuor partibus, xxviii continetur versibus, quae apud Aeschylum duo carmina fuissent. Porro chorica responsione libera si qua parte interrumpuntur, ut illud in Hercule furente [*854—901 Matth.*], *ὄτοτοτοῖ στέναξον*, cavendum est, ne quis carmina cohaerentia conetur discriminare. sed antistrophica continua nullum cum interruptis consortium patiuntur. itaque illud in Aiace carmen, *τίς ἄν δῆτά μοι* [*879—890=905—936*], cum proximo, *τίνος βοή πάραυλος* [*892—914=938—960*], nihil commune habet. Contra antistrophica interrupta, quamvis pluribus systematis comprehensa, cum carmina tragoediae numerantur, colligenda sunt. memorabile exstat carmen in Sophoclis Electra, in

quo sunt primum duo senarii dimidiati, qui sibi respondent: *πῶς δῆ; τί νῦν πράσσοι; σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί;* [1400 = 1402]: hos vero strophicae partes tres cum antistrophis sequuntur [1407 — 1421 = 1428 — 1441]. Quid quod neque si utraque interrupta sunt, ἀπολελυμένα cum antistrophicis coeunt: neque brevitatis prohibet quo minus carminis loco unus Orestae versus censendus sit [1279], ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα πάντα [*syst. chor. p. 250*]. Caeterum in antistrophicis quando chorica respondent canticis, carmen, si plures strophae sunt, non absolvitur prius quam ultimus antistrophae versus vel septimus vel decimus et quartus fuerit. septimus est secundae antistrophae extremus in Troadum carmine hoc [1216 — 1228], αἰ αἰ αἰ αἰ, πικρὸν γ' ὄδυρμα: quartus decimus vero idemque postremus secundae antistrophae, in Coloneo, quo clauditur illud [510 — 548], δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη. At illud in supplicibus, ἰὼ ἰὼ πᾶ δάκρυα, sex versus (eius modi enim systematis Euripidem in ea fabula usum esse olim demonstravimus) complectitur [1131 — 1136 = 1141 — 1145]: cui poeta aliud subiecit item ἐξάστιχον [1148 seq. 1152 = 1155 seq.: 1164 seq. = 1167. 1170 seq.].

xiv. Sed de parodis seorsum a caeteris carminibus dicendum videtur, in quibus maxime luxuriavit ars poetarum, novis ac mirabilibus primordiis spectatorum oculos animosque captantium. primum igitur quae nihil nisi chorica eaque antistrophica continent, eae, seu mesodis distinctae sive ultra secundam stropham et antistropham productae, binorum carminum censendae numero sunt. Post haec, antistrophica interrupta cum continuis non

coeunt. in Ionis parodo nec systema prius cum posteriore coniungi debet, neque huius strophæ cum antistrophæ: itaque hæc tribus carminibus constat; sed parodos Philoctetæ duobus, quorum alterius strophæ pariter atque antistrophæ distincta est histrionis cantu. Quod si antistrophicis cantus ἀπολελυμένος admixtus est, utrumque genus separatim numerari debet. exempla rei sunt in Oedipo posteriore et Heraclidis. sed illæ in Iphigenia Taurica et in Helena ὦδαί ἀντίψαλμοι (sic enim poeta ipse appellat [*Iph. T.* 172]) bina sunt carmina, quorum utrique respondetur ἀπὸ σκηνηῆς. Unde facile intelligi potest, quid de Orestis parodo statuendum sit: in qua quidem Euripides responsionis legem paulo minus certam sequitur. ea novem tenet carmina. Carminum choricorum rationem videmur nobis satis accurate explicuisse: certe si qua defuerint, ab aliis non difficile aut emendatum aut suppletum iri existimamus. sed de orationibus ante omnia tenendum est, strophas ubique pares esse antistrophis: ut satis sit poetam in alterutra expressa ῥήσεων indicia fecisse: quod in versibus non valere satis constat. Verum hoc quidem recentioribus cum Aeschylo commune est. Caeterum de exclamatione duplici quæ supra [*cap. vii.*] diximus, eam, quæ ab Aeschylo exceperunt artem, in trimetris quoque observarunt, non in choricis carminibus. tres illæ ῥήσεις sunt in Medea [1008 — 1044]: δράσω τὰδ', ἀλλὰ βαῖνε. φεῦ φεῦ τί προσδέροκεσθε; αἶ αἶ τί δράσω; sed ut nequis fallatur, duplicem illa exclamationem continent, ὦ μοί μοι et ὄτοτοτοτοῖ, item παππαπαππαπαῖ, non vero hæc, ἰὼ μοι φεῦ φεῦ vel ἀπαππαπαππαῖ. Trimetrorum melicorum in canticis ra-

tionem supra exposuimus: quam recentiores ad anapaestos quoque accommodavere, et ad chorica quoque, nisi quod antistrophica nullo modo separata exceperunt. Illud in *Medea* [1269 — 1282], *τάλαϊν' ὡς ἄρ' ἦσθα*, tres *θήσεις* continet; duas *Philoctetae* strophæ [391 — 402], *ὄρεστέρα παμβῶτι Γᾶ*; duas illud *Ionis* [1229 — 1248], *οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου*. Denique ubi choreutæ inter se colloqui videntur, nihil mutatum repperi a ratione Aeschylea. de novo artificio versuum paulo post dicam: nunc de *Heraclidis* Euripidis exponam, quæ inter omnes una fabula versibus divisis et connexis caret. In hac chori *θήσεις* sunt xliii, militis xxvii ἐν παραγορηγήματι: versus chori cxlvii, militis xxxv. primæ partes caduceatoris, virginis et Eurysthei: versus lxxxii, lxxxiii et liv: orationes xix, vii et ii. secundæ partes Iolai, versus cccii, servi lxxxiv, nunti xx. tertiæ partes Demophontis, versus cv, Alcmenæ xci. Orationes Iolai lviii, servi vi, nunti viii, Demophontis xx, Alcmenæ xxvii. Caeterum nec ullus usquam versiculus periit, et personarum nomina ubique recte posita sunt a recentioribus criticis. sed illa chori sunt [75], *ἴδετε τὸν γέροντα*: et Iolai [116], *πρὸς τὸνδ' ἄγών τις*: Demophontis [566], *ἔστᾱι τὰδ' ὦ τάλαινα παρθένων*. ac duos versus male repetitos [221 seq.] Piersonus tollendos esse vidit.

xv. Nunc prius quam ad caeteras tragœdias progrediamur, quas omnes *Heraclidis* cedere vetustate existimamus, res longe difficillima, quæque minus fortem ab omni hoc negotio repellere potest, curiose tractanda est. Itaque quos versus senarios (hinc enim exordiar) participat chorus cum histriombus, eorum partes singulas pro versibus integris

habere oportet. in Oedipo tyranno [655] tres sunt versus, qui unus videtur,

— οἷσθ' οὖν ἃ χορήγεις;

— οἶδα.

— φράζε δὴ τί φῆς:

Oedipi duo, unus chori, Oedipi ῥήσεις duae. Sed hemichoria cum inter se colloquuntur, versuum numerus media distinctione non augetur. itaque illi in Rheso [682] tres numero versus chorici sunt, unus Ulixis:

— ἴσχε πᾶς τις. — οὐ μὲν οὖν. — ἃ φίλιον ἄνδρα μὴ θένης.

— καὶ τί δὴ τὸ σῶμα;

— Φοῖβος.

— ἔμαθον. ἴσχε πᾶς δόρυ.

Ubi vero duo histriones senarios dimidiatos alternis iaciunt, considerandum est an horum uterque parem hemistichiorum numerum conficiat: quod genus nihil difficultatis habet. exemplum de Philocteta sumam [589].

— Ὅρα τί ποιῆς, παῖ. — σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.

AB=A

— σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. — ποιοῦ λέγων.

AB=B

Ita qui duos versus dimidiatos pronuntiaverit, in ratione ineunda versum unum dixisse censendus est. Nec mutat regula, si is, qui postremus locutus est, hemistichiis versum subiungat integrum, tantum ut ultima postremi hemistichi syllaba longa sit. in Hecuba [1259]:

— Ἀλγεῖς ἀκούων; — οὐκ ἐφέξετε στόμα;

AB=A

— ἐγκλείετ'. εἶρηται γάρ. — οὐχ ὅσον τάχος

AB=B

νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ μοι;

B

Quod si numerus hemistichiorum impar est, aliis legibus opus esse apparet: quas exponam (res enim impedita est) verbis quam potero clarissimis. Prin-

cipio, versus divisus, qui utrimque segregatus erit a continuitate sermonis, eius histrionis, qui posterius hemistichium proferet, putandus erit. ut in Philocteta [994]:

οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἧ δ' ὁδὸς πορευτέα.	A
— οὐ φημ' ἔγωγε. — φημί. πειστέον τάδε.	AB = A
— οἱ μοι τάλας.	B

medius versus Ulixis est: Philoctetae verba, si versus numerantur, summae nihil prorsus addunt. Iam si primum hemistichium cum versu proxime praegresso cohaeret, atque is quidem syllaba longa terminatur; versum divisum ei ascribere convenit, qui eius dimidium posterius tenet dimidioque illo proferendo ῥῆσιν absolvit. In Trachiniis [409]:

τοῦτ' αὐτ' ἔχρηζον τοῦτο σοῦ μαθεῖν. λέγεις	A -
δέσποιναν εἶναι τήνδε σῆν;. — δίκαια γάρ.	AB = B
— τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην;	A

Neque aliter de his iudicandum est in Philocteta [759]:

Ἦκει γὰρ αὐτῆ διὰ χρόνου, πλάνοις ἴσως	A -
ὡς ἐξεπλήσθη. — ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ.	AB = B
— ἰὼ ἰὼ,	B
— δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.	

nihil refert enim, illa nova ῥῆσις, ἰὼ ἰὼ, utrum ab eodem qui priora an ab alio pronuntietur. In Electra Euripidis [575]:

ἀλλ' οὐκ ἔτ', ὦ γεγαίε. συμβόλοισι γὰρ	A -
τοῖς σοῖς πέπειδμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανείς,	A -
ἔχω σ' ἀέπτως. — κἄξ' ἐμοῦ γ' ἔχη χρόνον.	AB = B
— οὐδέ ποτε δόξαο'. — οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα:	AB

versus postremus Electrae est, ut in pari hemistichiorum numero. Contra si illa syllaba vel brevis fuerit vel concursu vocalium a primo hemistichio distabit, indicio erit, versum divisum esse eius qui

prior loquitur. itaque in Oedipo priore [1120] hi versus omnes Oedipo tribuendi erunt in ratione:

- σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον. A ∪
 ἢ τόνδε φράζεις; — τοῦτον, ὃν περ εἰσορᾷς. AB = A
 — οὗτος οὐ πρόσβυ, δεῦρ' ἐμοὶ φώνει βλέπων. A

Quod ubi, qui posterius dimidium prolocutus est, versum integrum subiicit; tum quoque ea syllaba, quae in utriusque versus confiniis posita est, spectari debet. Quae quoties producet, versum ambiguum ei qui postremum dixit vindicabit: sin aut corripitur aut hiabit, hemistichium prius praevalebit. Utriusque generis exempla putavi subiicienda esse. alterius e Sophoclis Philocteta [674]:

- παντὸς γένουτ' ἂν κτήματος κρείστων φίλος. A
 — χωροῖς ἂν εἶσω. — καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ BA = A
 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. A

Alterius ex Iphigenia priore [1347]:

- ἀντέχε θυγατρός. — ὡς τῆδ' ἔνεκ' εἰ σφαγήσεται; AB
 — ἀλλὰ μὴν εἰς ταῦτό γ' ἤξει. — μήτηρ, εἰσακῆσατε AC ∪ = A
 τῶν ἐμῶν λόγων. μάτην γὰρ σ' εἰσορῶ θυμωμένην. C

et ex Electra Euripidis [698]:

- τᾶναντί' ἔσται τῶνδε. ταῦτα σοὶ λέγω. A
 — πάντ' οἶδα. — πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρή. BA ∪ = B
 ἐμεῖς δ' ἐμοί, γυναῖκες, εὐ πηροεῖετε A
 κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε.

xvi. Has regulas qui probe didicerit, ne in implicatissimis quidem exemplis haerere potest. quod si in quo loco duae regulae sibi repugnant, neutra negligi debet: namque id documento est, versum divisum in duorum numero habendum esse. Sed quoniam sine usu et experimento iudici nihil horum potest percipi, exempla aliquot ex difficilioribus subiici, in quibus exerceatur qui rem cura dignam existimabit. Primum hoc erit e Phoenissis [131]:

τόνδ' εξαμείβοντ' οὐχ ἄρα Διόκῃς ὕδωρ
 λοχαγόν; — ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.
 τίς δ' ἔστιν οὗτος; — παῖς μὲν Οἰνέως ἔφα
 Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.

A -
 AB - = B
 BA - = A
 A

Sophoclis in Electra [1483]:

ὄλωλα δὴ δειλαιος: ἀλλ' ἐμοὶ πάρες
 κὰν σμικρὸν εἰπεῖν. — μὴ πέρα λέγειν ἔα
 πρὸς θεῶν; ἀδελφέ, μὴδὲ μῆκύνειν λόγους.

A -
 AB - = B
 B

aliud exemplum Euripidis in Iphigenia τῆ ἐν Ἀυ-
 λίδι [1513]:

Μῆμοί τιν' ἄλλην συμφόραν ἤκαίς φέρων
 πρὸς τῇ παρουσίῃ;
 — σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι
 θαυμαστὰ σοὶ καὶ δεινὰ σημῆναί θελω.

A -
 { A = A
 B u = B
 B

quanquam hoc quidem universa tragoediae ratio non
 admittit. Illi versus ita scribendi sunt:

πρὸς τῇ παρουσίῃ; — σῆς μὲν οὖν παιδὸς θελω
 θαυμαστὰ σοὶ καὶ δεινὰ σημῆναί πέρι.

AB - = B
 B

in Phoenissis [171]:

Ἦξει δόμους τοῦσδ', ὡς τέ σ' ἐμπλήσται χαρῆς,
 ἐνσπονδός.
 — οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
 ὃς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβώς;

A -
 { A = A
 B u = B

item Euripidis in supplicibus [513]:

ἡμᾶς δ' ὑβρίζειν οὐκ ἔχρην τοιάνδ' ὑβριν,
 ὦ παγκάκιστε. — οἷγ', Ἄδραστ', ἔχει στόμα,
 καὶ μῆπιπροσθεῖ τῶν ἐμῶν τοὺς σούς λόζθινε
 θεῆς.

A u
 AB u = A
 B

Aliud simillimum Sophoclis in Electra [1410]:

οἱ μοι τάλαιν': Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 — ἰδοὺ μάλ' αὖ θεοεῖ τις. — ὦ τέκνον τέκνον,
 οὔκτιρε τὴν τεκνύσαν. — ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ὄκτειρεθ' οὔτος, οὗ θ' ὁ γεννήσας πατήρ.

A
 BA u = B
 AB u = A
 B

Eiusdem poetae in Oedipo Coloneo [1438]:

μέθεσθε δ' ἤδη χαίροτον τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι	A ∘
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐθις.	{ A = A
— ὦ τάλαιν' ἐγώ.	{ B = B
— μή τοί μ' ὀδύροῦν. — καί τις ἄν σ' ὀρμώμενον	AB ∘ = A
εἰς προὔπτον Αἶδην οὐ καταστένει, κάσι;	B

Hoc exemplum in primis accurate considerandum est. Versus ab ultimo proximus utri tribuendus sit apparet. iam cum hemistichia sint pari numero, prior alteri concedi debet. at alteri hunc syllaba brevis vindicat, ἔτι βλέποντα. brevis, inquam, syllaba: ita enim solet fere Sophocles, ut nec ambiguitati hic occurrendum esse existimaverit, quam tollit demum universae tragoediae numerorum ratio. Adiungam proxima:

— εἰ χρή, θανοῦμαι. — μή σύ γ', ἀλλ' ἐμοῖ πιθοῦ.	AB = B
— μή πεῖθ' ἄ μή δεῖ. — δυστάλαινά τ' ἄρ' ἐγώ,	AB ∘ = A
ἦν σοῦ στεροθῶν. — ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι	BA ∘ = B
καὶ τῆδε φῦναι χ' ἄτέρᾳ.	A

Euripidis in Oreste [1330]:

ἰδὸν διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδαί.	A ∘
σώθηθ' ὅσον γε τοῦτ' ἐμ'.	{ A = A
— ὦ κατὰ στέγας	{ B = B
φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;	B

Ab his illi versus nihil fere differunt in Phoenissis [161]:

ἐκείνος ἐπὶ τὰ παρθένων τάφου πέλας	A ∘
Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ,	{ A = A
δραῖς;	{ B = B
— ὄρω δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρω δέ πως	B
μορφῆς τύπωμά στέφρα τ' ἐξηκασμένα.	B

xvii. Versus trimetri non admodum multi in tres partes divisi reperiuntur: in quo genere primae partis nulla habetur ratio, relicuae easdem sequuntur regulas. Nec difficile erit de his exemplis iudicium. in Hercule [1390]:

- πῶς οὖν ἐγὼ εἶποις, ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς; A
 — πρόβαινε. — χαῖρ', ὦ πρόβαυ. — καὶ σὺ μοί, τέκνον. B A C = C
 — θάφθ', ὡς περ εἶπον, παῖδας. — ἐμε δὲ τίς, τέκνον; A C = C
 — ἐγώ. — πότε ἐλθῶν; — ἠνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα. A C A = A
 — πῶς; — εἰς Ἀθήνας πέμφομαι Θηβῶν ἄπο. C A = A

In Hippolyto [309]:

- οἶσθ' ἂν καλῶς, A
 Ἰππόλυτον. — οἷ μοι. — θιγγάνει σέθεν πόδε; A B A = A
 — ἀπόλεισάς με. B

in Alcestide [1129]:

- Ἐχεις; — ἔχω ναί. — σῶζε νῦν, καὶ τὸν Διὸς A B A = A
 φήσεις πότε εἶναι παῖδα γενναῖον ξενόν. A

In Electra Sophoclis [1502]:

- πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἢ δ' ὁδὸς βραδύνεται. A
 ἀλλ' ἔρπ'. — ὑφηγοῦ. — σοὶ βαδιστέον πάρος. A B A = A

in Philocteta [1407]:

- Τίνα προσωφέλῃσιν ἔρξεις; — βέλεσι τοῖς Ἡρακλῆσι A B = B
 — πῶς λέγεις; — εἴρω πελάζειν σῆς πατρός. — ἀλλ' A B A = B
 εἰ [δοκεῖ, A B A = B
 ἦν τε] δρῶς ταῦθ' ὡς περ αὐδῆς, στείχε προσκίους
 χεῖρα. A

Neque Sophocles quadripertitam distributionem re-
 fugit: in qua primae partes duae praetereundae
 sunt. in Philocteta [753]:

- Οἶσθ', ὦ τέκνον. — τί ἔστιν; — οἶσθ', ὦ παῖ. A B A B = B
 — τί σοί; A B A B = B
 — οὐκ οἶδα. — πῶς οὐκ οἶσθα; — παπαπειπηναι. A B A = A

Caeterum quoties una persona binas eiusdem ver-
 sus partes pronuntiat, in colligenda orationum sum-
 ma una modo numeranda est oratio. versus Phi-
 loctetae, quem modo apposui, extremo loco, exci-
 piendus est: in quo ἔῃσιw posteriorem exclamatio
 duplex ab altera separat. Deinceps de trimetris ne-
 xis, quo genere Sophocles decies usus est, Euripi-
 des semel, paucis absolvam. itaque sola hac arte

tragicī efficiendum putaverunt et versus duo unius loco essent, si utrumque ultima prioris vocali elisa coniungerent. Sed in hac parte Euripides, cum tandem omissum a Sophocle morem revocaret, nescio qua re aliam ac fecerat ille ῥήσεων rationem iniit. Nam Oedipi regis versus unus et sexaginta [771 — 833], quorum primus est, κοῦ μὴ στερηθῆς γ' εἰς τοσοῦτον ἐλπίδων, sed duplices duo, tres ῥήσεις complectuntur. contra Orestes in Iphigenia [908 — 955], λέγοιμ' ἄν, ἀρχαὶ δ' αἰδ' ἔμοι πολλῶν πόνων, item tres ῥήσεις tenet, versibus septem et quadraginta, eorumque uno tantum solito porrectiore.

xviii. Sed tandem (quia versuum melicorum copulationes huc non pertinere olim satis docui) finem legum et praeceptorum exponendorum licebit facere. nihil superest enim, nisi ut de versuum anapaesticorum ratione demonstrem, qui neque saepissime divisi sunt nec difficiles explicatus habent. Nam eius modi versus ita franguntur, ut et initium et finis ab ea parte, qua fractus sit, spatiis distent aequalibus. franguntur autem duobus plerumque modis, aut in fine dipodiae, sed non sine vocalis elisione, aut in pedis fine. Ex priore genere unum modo exemplum superest, in Medea Euripidis [1389]:

κάπιον ἕτας;

A

— | αἰ γε πημάλινου. | — ὦ μοι φίλιον |

BA — A

χρήζω στόματος παιδῶν ἃ τάλας προσπύξασθαι.

A

De initio versiculi constat; dimidium elisio indicat; unde intelligitur, alteram partem, quam priori parem esse diximus, his syllabis contineri, ὦ μοι φίλιον, quorum si extrema syllaba corripere, versus divisus Medae ascribendus esset: nunc Iasonis est

propter eas causas quas paulo ante exposuimus. Alterius generis exempla sunt in Iphigenia priore:

ὦ πρόσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν	A -
στεῖχε. — στείχω.	AB = B
Τί δὲ καινουργεῖς, Ἀγάμεμνον ἄναξ;	B
— πεύσει. — σπεύδω.	AB = B
Μάλα τοι γῆρας τοῦμόν ἄπνον καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὄξυν πάρεστιν.	B

quorum ratio patet ex superioribus. Caeterum illae regulae ne in choricis quidem neque in cantu negligi debent, nisi quod in talibus, quoties persona mutat, versus finitur. ut in Trachiniis [979]:

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ἀμάφροτος. ζῆ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακῶν	A -
στόμα σόν.	{ A
— πῶς φῆς,	{ B -
γέρον; ἢ ζῆ;	B

Atque item in Rheso [16. 17]:

τί φέρει θορύβῳ;	A
— θάρασι.	{ B -
— θαρσῶ.	{ A -
μῶν τις λόχος ἐκ νυκτιῶν;	{ A
— οὐκ ἔτι;	{ B

Quanquam hoc exemplum a prioribus differt. quod si illa serius scripta essent, neque sub ipsam huius artis inventionem, tres, nisi fallor, forent versus illi:

μῶν τις λόχος ἐκ	A -
νυκτιῶν;	{ A
— οὐκ ἔτι.	{ B

Sed in primis mirabile est Euripidem versibus Glyconeis semel eadem ratione usum esse, verum nullo alio versuum genere permixtis, et ut septem versus efficeret. in Andromacha [525]:

Δείβομαι δακρύοις κόρας, A
 σταῖζω λισσάδος ὡς πέτρους
 [λιβὰς ἀνήλιος ἅ τάλαιν'.] { A
 — ὦ μοί μοι τί δ' ἐγὼ κακῶν] { B -
 μῆχος ἐξανύσωμαι; B

ita enim versus antistrophici distinguendi sunt. aliter strophæ, versu non diviso:

κελσεὶ δῆ, τέκνον, ὦ φίλος,
 μαστοῖς ματέρος ἄμφι σᾶς,
 νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκρῶ.
 — ὦ μοί μοι τί πάθω τάλας δῆτ' ἐγὼ σὺ τε μῦτερ;

Denique est etiam alius modus versus anapaesticis dividendi: quem supra non commemoravi, quod eius ratio a prioribus modis non nihil discrepat. nam interdum fit ut medio pede frangantur: in quo versus usque ad finem proximæ dipodiae continuandus est. Ita factum in Iphigenia priore [148]:

[ἔσται τάδε.] — κλή|θρων δ' ἐξόρμα.] AB ∪ = A
 ἦν γὰρ νιν πομπαῖς ἀντήσης, πάλιν ἐξόρμα σεῖε
 χαλινούς ἐπὶ Κυκλώπων εἰς θαλάμους. B

Neque id genus canticis alienum. in Trachiniis [992]:

Ἄρ' ἐξήδησ' ὅσον ἦν κέρδος σιγῆ κεύθειν καὶ μὴ σκε-
 δάσαι τῷ δ' ἀπὸ κρατὸς | βλεφάρων θ' ὕπνον; { A
 — οὐ | γὰρ ἔχω πῶς ἄν.] { B -
 στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω. B

similiterque Euripides in versibus Glyconicis. In Andromacha [521]:

λίσσου γούνασι δεσπύτου
 [χρήμπτων, ὦ τέκνον. { A
 — ὦ φίλος, φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.] { B

xix. His ita expositis ultima pars nostri laboris restat, ut e tragoediis singulis collectæ versuum

et orationum summae perscribantur: in quo ordinem temporum, quantum fieri poterit, sequemur; sic tamen, ut de multis acrius cum doctioribus contendere nolimus, modo in plerisque iusta demonstratione non videamur revinci posse. Primum in *Medea* chori partes versibus absolvuntur cxcvi, orationibus xlii. Medea primas agit quingentis sex et quadraginta versibus. eius orationes sunt centum et duae, praeterea *παρηγόρημα* orationibus comprehensum tribus: illo enim tempore Euripides nondum ausus esse videtur pueros loquentes in scenam producere. Partes secundae nutricis sunt et Iasonis, quorum illa versus lxxvi pronuntiat, hic exc. Tertiae paedagogi, versus xxxiv, Creontis xlii, Aegei xlv, nunti ciii. Secundarum ac tertiarum orationes cxii: nutricis xiv, Iasonis xxxix, paedagogi xv, Aegei xxviii, nunti iv. Sed in hac fabula vix dici potest quanto opere criticorum de versibus repetitis iudicia inter se discrepent: quas turbas rationes nostrae ex maiore parte component. nam nihil dubitari potest, quin decem versus quos libri agnoscunt tollendi sint [40. 41. 304. 922. 948. 1006. 1007. 1240. 1241. 1324 *Barn.*]. Medae sunt illi versus, non nutricis: ἢ θηκτὸν ὄσω φάσγανον σιγῇ δόμους εἰσβᾶσα. item Medae, non Iasonis: θεοῖς τε κἄμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει. sed Iasonis, non paedagogi: κοῦκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχη λόγον. Ille autem versus, qui nunti est, λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλι παρηίδα, bis male repetitus legitur in persona Iasonis et paedagogi: στρέψασα λευκὴν ἔμπαλι παρηίδα, et τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλι παρηίδα; Medae quaedam verba ibi servanda apparet, ubi sic scribuntur: μήδ' ἠσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου.

Nihilo minus tres versus remanent, qui cum haud dubie semel tantum a poeta positi fuerint, tamen utro in loco probari debeant hac quidem arte doceri non potest: λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον, et πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρῆ, ἡμεῖς κτενοῦμεν οἵπερ ἔξεφύσαμεν. Sed partium tertiarum unus versus periit; quem defectum antiquissimum cum histriones artis gnari animadvertissent, alio versu iterando supplere frustra conati sunt. Didymus grammaticus, seu nescio quorum histrionum vidit ἀντίγραφον [*cf. schol. ad Med. 889 Matth.*], seu notat quos ipse audierat [*schol. ad Orest. 58. 632*] (quanquam enarratores interdum de coniectura histrionum ausa comminiscuntur [*v. summar. Rhesi Flor. schol. ad Orest. 1352, Med. 171, schol. Hafn. ad Phoen. 264*]), sed Didymus illum versum repetitum φέρει, hoc est, opinor, φέρεσθαι λέγει, sibi improbatum: nam ut contrario sensu accipiatur fieri nequit. sed verba ipsa subieci. [360 *Matth.*] Οὐ γάρ τι δράσεις: Δίδυμος μετὰ τοῦτο φέρει τὸ σιγῆ δόμους εἰσβάσ' ἔν' ἔστρωται λέχος, καὶ μέμφεται τοῖς ὑποκριταῖς ὡς ἀκαίρως αὐτὸν τάσσουσι. paulo post [383], sed lemmate imperfecte ascripto, quod correxi: Ἡ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος, σιγῆ δόμους εἰσβάσα; ὧδε καλῶς κεῖται. Δίδυμος σημειοῦται ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ τάσσουσιν. ἐπὶ τῶν β' τὸ σιγῆ δόμους εἰσβάσα, καύσω ἢ σφάξω αὐτούς.

xx. *Oedipus rex* nullam nostrae rationi moram obiiceret, nisi viri clarissimi Hermannus atque Elmsleius unius versus compendium facere vellent [1280. 1281]. quibus uti nequeo assentiri, ita verba leviter corrupta parva opera restitui posse existimo, quae nihil dubito quin ita a Sophocle scripta fue-

rint: τὰδ' ἐκ δυοῖν ἔρδωγεν, οὐ μόνου μόνω, ἀλλ' ἀνδροὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακὰ. Versus chori sunt ccxxiv, orationes lxiii. Oedipi (quae partes primae sunt) versus dcxxxvii, orationes cciii. Secundae partes, sacerdos, versus li, Tiresias lxxvi, Iocasta cxx, minister xxvii, ἐξάγγελος lxix. tertiae, Creon, versus lvii, nuntius, versus cxxxii. Orationes sacerdotis sunt quinque, Tiresiae xxvii, Iocastae xlv, ministri xxv, τοῦ ἐξαγγέλου quinque, Creontis lvii, nunti xl. In *Rheso* ter factum est παραχορήγημα, in persona Rhesi, Ulixis et Musae. orationes Rhesi decem, Ulixis xvi, Musae v, chori lxxxii. Versus chori sunt ccxxi, Rhesi lxi, Ulixis xxviii, Musae lxxv. summa, versus cclxxxv. Primarum partium personae quattuor, Aeneas, orationes vi, pastor vii, Minerva viii, Rhesi auriga xiv. Versus Aeneae xxxv, pastoris xlv, Minervae liii, Rhesi aurigae lxxxv. Partes secundae Hectoris et Paridis, versibus ccxvii et xiv. tertiae Dolonis et Diomedis, versibus xxxviii et xviii. orationes Hectoris lv, Paridis iii, Dolonis xvi, Diomedis x. Illos versus [671 — 678], βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε, qui trochaeis et Cre- ticus nullo alio pede distinctis constant, cavendum est ne pro melicis habeamus. caeterum proxima Augustus Matthiae, vir doctissimus, recte descripsit, nisi quod illa [681], ἴσχε θάρσει πᾶς, Ulixi tribuenda non fuisse apparet. Neque difficile intellectu, Ulixis verba esse, non Diomedis [626], πό- τερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται; Sed duo versus, quorum alter nimis Ὀμηρικῶς, uterque vero otiose repetitus est [155], ῥίψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, et [275], Θράκης, πατρὸς δὲ Στυ- μόνος κικλήσκειται, hi ubi aliter quam diximus scripti

recurrunt, deleantur [150. 648]. Deinceps in *Alce-
stide* quas summas reppererim exponam. Chori
versus ccx, orationes lxxvii. Sed illa [1146 — 1149],
ὃ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκος, Admeto eri-
pienda esse censeo. ancillae personam medio car-
mini inepte intermisceri [219], δῆλα μὲν φίλοι, sa-
tis constat. Partes primae, Mors, versus xix, an-
cilla lxxiii, puer xiv, Pheres lx, famulus xl. summa
primarum partium cxcvi. Orationes Mortis xv, an-
cillae vii, pueri ii, Pheretis xiii, famuli xii. summa
xlix. Secundae, Apollo, versus xlviii, Alcestis lxxxv,
Hercules clxxxii. summa cccxv. tertiae, Admetus
ccxciv. Orationes Apollinis xv, Alcestidis xviii,
Herculis lxxv, Admeti cii. summa, orationes par-
tium secundarum ac tertiarum ccx. Caeterum in
hac fabula mire grassata est emendatorum vel Plu-
tarcho ac Stobaeo antiquiorum licentia. delendi sunt
autem versus sex, hoc est, paulo plures quam vi-
sum est viris doctissimis. Primum ad personam
Admeti illi nihil pertinent [322], ὃν καὶ προσεῖπε, [667.
668] κ' ἄγώ τ' ἄν ἔζων, κοῦκ ἄν μονωθεῖς, qui sunt
ancillae et Alcestidis [195. 307. 308]. tum satis est
si semel [795] dicit Hercules, θυραίου πῆματος σπου-
δὴν ἔχων [1024]. nec decet eum, quae chorus iam
dixit [207], ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται, iis-
dem verbis inculcare [799]. Denique illud [208],
ex Hecuba [409] illatum esse concedo, ἀπτῖνα κῦ-
κλον θ' ἡλίου προσόψεται. sed eum versum, qui
hunc praecedit, ὡς οὐ ποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύ-
στατον, ab Euripide in utraque fabula positum exi-
stimo. In *Sophoclis Electra* primum observabo, Her-
mannum, virum clarissimum, ubique ῥήσεις recte et
rationibus nostris convenienter descripsisse. semel

tamen [1404] verba a se correcta non bene distinguendo ῥῆσιν unam obscuravit, errato parvo, quod cavere non potuit. illa verba ita disponenda sunt:

Αἰ αἰ

ἰὼ στέγαι

φίλων ἐρῆμοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλείαι.

has enim tres ῥήσεις esse numerus ostendit: quae duae forent, si aut αἰ quater scriberetur aut illa αἰ αἰ ἰὼ στέγαι coniungerentur. Praeterea amplius dubitari non potest, quin epodus sit, non strophæ [504], ᾧ Πέλοπος ἄ πρόσθεν πολύπονος ἵππεία. Itaque chori versuum summa est clxxv, orationum lxiii. versus Electrae dlxxxviii, orationes clxxv. Secundae, paedagogus, versus cxlviii, Chrysothemis clvii, Aegisthus xxxi. Tertiae, Orestes clxiii, Clytaemnestra cx. orationes secundarum ac tertiarum partium, paedagogi xviii, Chrysothemidis liv, Aegisthi xvii, Orestis lxxiv, Clytaemnestrae xxvi. Sed tertiae partes rationem versu uno superant, nisi hunc, qui omni tempore interpretes torsit, delemus [691]: δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται.

xxi. Ex *Oedipō posteriore* Brunckius unum versum de sententia Valckenari sustulit [769]. hoc ille aliquanto rectius, quam critici veteres, quorum ἀθέτησις satis absurda in scholiis commemoratur [237 — 257]. eidem Brunckio parendum fuit, Antigonaë tribuenti [1474] πῶς οἴσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; et [1488] τί δ' ἂν θελοῖς τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; Chori versus cclxxxii, civis Colonensis xxxi, Ismenae lxxi, Creontis ic. hae vero personae omnes sunt ἐν παραχορηγήματι. Sed orationes chori cxxi, Colonensis xiii, Ismenae xxxvi, Creontis xxxiii. Partes primae, Antigona, versus clxi, orationes lxxvii.

secundae partes, Oedipus, versus dxc, nuntius lxxxix.
 tertiae partes, Theseus clxxviii, Polynices cxxiii.
 orationes Oedipi cxci, nunti iv, Thesei liv, Polyni-
 cis xv. In *Hippolyto* chorus tenet versus, si unum
 carmen excipimus, iii et cc, orationes lxxv: Hippo-
 lyti comites versus vii ἐν παρασκευῇ, quorum par-
 tem vulgaria exempla tribuunt Hippolyto: nuntius
 prior ἐν παραγορηγήματι versus vii, ῥήσεις iv. Hip-
 polytus et nuntius posterior primarum partium alter
 versus ccxxxii praetereaque cantica, orationes lxiv,
 alter versus xcvi, orationes vi. Secundarum per-
 sonae, Venus, Phaedra, Theseus, versus lvii, clxvi,
 clv, canticorum parte dempta. tertiarum, famulus,
 nutrix, Diana, xviii, clxxv, lxxx. Una Veneris ora-
 tio, Phaedrae lv, Thesei liv, famuli xi, nutricis lv,
 Dianae xiii. sed carmina illa, [361—372] αἶες ὦ,
 et [664—674] τάλανες ὦ, quae critici ex parte choro
 ascripserunt, nutrici et Phaedrae tribuenda sunt,
 ille versus [589] choro: αἶ αἶ εἶ εἶ εἶ εἶ. Hic Sopho-
 clis *Antigonam* memorandam esse existimavi, cum
 eius fabulae διασκευῇ ad tempora seriora referri vix
 posse videretur. nam et in choricorum numeris
 Philoctetē et Trachiniis castigatior est, et trimetros
 nexos habet, quibus hic poeta in Aiaē, Trachiniis
 et Philoctetē abstinuit. Chori versus ccxvii, ora-
 tiones lxvii. Illud enim choro dandum esse, non
 Antigonaē, Erfurdtius vidit, [933], οἱ μοι θανάτου
 τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦπος ἀφίκται. Haemonis versus
 sunt lxxv, orationes xviii, utriusque nunti versus
 xcvi, orationes xiii. caeterum haec personae ἐν πα-
 παραγορηγήματι sunt. Primae partes, quas Aeschines
 τριαγωνιστήσαι fertur, Creontis, orationum cv, ver-
 suum ccxciv. accedunt cantica, quorum numerum

haud definitio. Partes secundae, Antigone et Eurydice, versus clxxxvii et ix: summa cxcvi. tertiae, Ismene lxiii, custos cxiii, Tiresias lxxvi: summa cclii. orationes Antigonae xlix, Eurydicae una, Ismenae xxx, custodis xvii, Tiresiae xv: summa cxii. In *Andromacha* chori orationes li, versus clxxxvi. his adde orationes Menelai xvii, ancillae ix: eorundem versus cxv, xxi. primae partes, Andromacha, orationes xliii, nutrix viii, nuntius v: versus ccxciii, xxxviii, lxxxix. Secundae, Hermiona, versus cxvii praeter cantica, Peleus clxx. tertiae, puer vii, Orestes lxx, Thetis xlii. orationes Hermionae xxxv, Pelei xxxiii, pueri vi, Orestis xvi, Thetidis una. neque Andromachae ullus versus periiit, neque *Aiacis*, de quo deinceps agemus. Chori versus ccxxxviii, orationes lxxxiv. primae partes, Minerva, versus lxxv, nuntius lxvii, Agamemno lxi. Orationes Minervae xxviii, nunti x, Agamemnonis xviii. secundae partes, Ulixes, versus lxxxiii, Tecmessa clxxxiii, Menelaus lxiii. denique tertiae, Ajax ccxxxii praeter cantica, Teucer ccii. Orationes Ulixis xxxvi, Tecmessae l, Menelai xvi, Aiacis liv, Teuceri xxxiii.

xxii. *Herculem furem* critici non integrum ad tempora nostra transmissum esse contendunt: quibus non repugnabo, si concedent, qui perierint, septem Thesei versus fuisse [1284]. hoc quibus incredibile videbitur, ii quaerant, utrum suspicioni occurri possit emendatione certa: nam vana et lubrica commenta afferre non est instituti nostri. Minus erit alienum observare, nuntio illum versum tribuendum esse, non choro [894]: στενάζειν, ὡς στενακτά, δάιοι φόνοι, caeterum eo loco personas Hermannum recte distinxisse. Chori versus cciii,

orationes lxxvii. Partes primae, Amphitryo et Iris, versus ccxliii et xxiii, orationes lxxiv et iii. Secundarum partium personae tres, Megara, nuntius, Theseus, versus ccix, xcix, xci. Tertiarum item tres, Lycus, Hercules, Rabies, versus lxiii, cclxxii, xxix. Denique orationes secundarum tertiarumque partium xxvii, vi, xxxvi, xii, lxxvii, iii. In *supplicibus Euripidis* versus chorici sunt clxxxv, orationes lx. ratio constabit, si addetur Aethra et Iphis, quorum orationes sunt x et xiv, versus lxxxvi et lviii. Partes primae, Theseus, versus cccxxvii, nuntius cii, puerorum alter (nam duo sunt) xiv: orationes lxii, xii, x. Secundae, Adrastus et Euadne, huius versus sunt xxx, illius ccvii exstant, ut appareat unum vel octo interisse. interierunt autem ante eum versum, quem Hermannus choro concedere non debuit [262], ὃς Πέλοπος ἦν παῖς. Cacterum neque illud Adrasto tribuendum fuit [946], πικραὶ γὰρ ὄψεις: neque, quod Augustus Matthiae fecit, choro [251], ἀλλ' ὡς ἰατρόν τῶνδ', ἀναξ, ἀφίγμεθα. postremo nihil illic intercidit [766], φαίης ἂν εἰ παρήσθα. Sed pergamus relicuās summas exponere. tertiae partes, praeco, versus lxxv, puerorum alter vii, Minerva xlv. orationes Adrasti lx, Euadnes xiii, praeconis xi, pueri vi, Minervae una. Non diu in *Ione* Euripidis haerebimus. Chori versus clxi, orationes lvi. Partes primae, Mercurius, versus lxxxii, Xuthus lxxiii, paedagogus cxxxv, Pythia xxxiiii, Minerva lvi: summa, versus ccclxxviii. orationes, Mercuri una, Xuthi xlvi, paedagogi lxv, Pythiae xvii, Minervae iv: omnes cxxxiii. Secundae, Iōn, versus ccccx, quorum postremus est, ἄξιον τὸ κτῆμ' ἐμοί: famulus cxv; nullus enim periit. tertiae,

tiae, Creusa cclxxx praeter canticorum partem. orationes Ionis cxcvi, famuli v, Creusae cxcviii. Sed *Trachiniæ* versu uno abundant in Deianirae persona: nec dubito quin Bentleyus recte iudicaverit illum delendum esse [85], ἡ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος. Chori versus cxcvi, orationes lvi. partes primae, Hyllus et Lichas, versus clxvi, cxiv: orationes liii, xxxi. secundae, Deianira, versus ccclxxi, senex vii, orationes lv et iv. Tertiae, ancilla, versus xii, nuntius lxxi, nutrix lxiv, Hercules (si demas cantica) cliv. oratio ancillae una, nunti xxi, nutricis xiii, Herculis xlvi. *Troadum* chorus versus tenet cxliii, orationes liii: quibus Minervae persona accensenda est ἐν παραγορηγήματι, versus xxv, orationes x. Partes primae, Hecuba, orationes lxxxii, versus, dempta quidem melicorum parte, cccxliii. Porro de Menelao et Helena, qui habent versus xlix et lxiii, haud satis constat, uter secundarum partium sit, uter tertiarum: cuius modi ambiguitatem poetae tragici declinare solent. praeterea, pro ut de his statuerimus, aut tertiae partes aut secundae versu truncatae esse reperientur. quis igitur dubitet eum excidisse aut ex Helenae partibus aut ex Menelai? quod si liceat facere coniecturam, est in prima ῥῆσι Menelai, quod suspicantem illuc vocare possit, illud, inquam, sane mirum [856], καὶ στρατεύει Ἀχαιῶν. Itaque si Menelaum uno versu ditiolem facimus, haec erit secundarum ac tertiarum partium ratio. Secundarum personae, Neptunus, versus lxxii, Cassandram xci praeter melica, Andromacha cxxxii, Helena lxiii. tertiarum, Talhybius, versus cxviii, Menelaus l. orationes Neptuni xi, Cassandrae vii, Andromachae xxx, He-

lenae vi, Talthybi xxviii, Menelai ix. In *Phoenissis* chori versus cliv, orationes xxxvii. huc adde Antigonaе versus praeter cantica lvi, orationes lxxxii. Primae partes, Eteocles, versus cxxii, Menoeceus xxxviii, nuntius ccxcv. eorundem orationes l, viii, xix. Secundae partes, Iocasta, versus ccxxix praeter cantica, Tiresias xcvi, Oedipus li praeter cantica. sed orationes Iocastae liii, Tiresiae xx, Oedipi xxxi. Tertiae, paedagogus, versus lii, Polynices cxxxi, Creon cxlvi. orationes paedagogi xvii, Polynicis l, Creontis lxxxi. Versus repetiti quinque [143. 486. 630. 1282. 1376] locis suis positi sunt, ubi primum feruntur scripti: [97] σπονδὰς ὅτ' ἦλθον. [478] ἀνὰ μέρος λαβών. [627] ἐξελαύνομαι χθονός. [976] ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα. [756] κτανεῖν θ' ὅς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν. De caeteris spuriiis concedo anceps esse iudicium. Mihi quidem sic procedendum esse videbatur, ut ante omnia versus Euripide minime digni eiicerentur; qui sunt, nisi fallor, hi: [1362] δισσω στρατηγῶ καὶ διπλῶ στρατηλάτα, [1430] σὺν παρθένω τε καὶ προθυμία ποδός. quo facto ratio constat primis partibus, si insuper hos quoque tollimus [1262. 1263], καὶ τὰθλα δεινά, δισσοῖν στερήσει. In tertiis primum Sophocleus Euripidi male tribui videtur [1634], εἴαν δ' ἀκλαυστον, ἀταφον, οἰωνοῖς βοράν. tum illi [375], καὶ δυσλύντους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς, scholium ascriptum est, ὁ στίχος οὗτος ἐν τισιν οὐ φέρεται. In his vero mecum qui faciet, nullum amplius e tota fabula versum subtrahere poterit, ne illum quidem [1199], καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαίμόνων ἔσωσέ τις. multo minus in extrema tragoedia criticorum ἀθετήσεις ferri possunt. Caeterum illa verba Eteocli danda

sunt [623], ἀντὶ σημανεῖ: Polynici, ἐρρέτω πρόπας δόμος: Antigonaē versus ille totus [148], λοχαγός. ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδί. sed hoc, ut alia eius modi, non primus indico.

xxiii. Verum hic subsistendum est, ut de nova arte Euripidis dicamus, quam harum rerum studiosi impune ignorare non possunt. ea ad carmina chœrica pertinet, quorum partem in aliquot fabulis ex senariis confecit, et quidem aut solis aut anapaestis admixtis. Eius rei exempla in Electra exstant, item in Hecuba et Iphigenia utraque. nihil vero magis mirum est, quam quod Hecubam parodo instruxit ex anapaesticis quinque et duobus senariis facta [95—150. 213. 214]. Caeterum hanc cum parodon appello, non ignoro aliam longe Hermanni, viri harum rerum peritissimi, de parodis esse sententiam [*elem. doct. metr. p. 725*]: quam si capere possem, fortasse haud resisterem, sed illum Plutarchi locum advocarem [*an seni sit ger. res p. pag. 785 A. Herm. ad Arist. poet. p. 140*], quo memorat τὴν ἐν Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνῶ παρόδον, ἧς ἐστὶν ἀρχὴ Εὐρίπιδου ξένε. Nunc vero, cum et praesidium ex Orestea petitum deficiat, neque intelligam, cur in ea tragoedia non potius illud carmen parodon dicat [306], αἶ αἶ δορμέδες (nam dochmiacos parodis alienos esse, id vero doceri posse nego [*vid. system. chor. p. 196*]); de omni re iudicium sustinebo, praesertim cum idem Plutarchus in partes diversas trahi possit, qui in Lysandro [*pag. 44 E*] parodum Electrae appellat illud carmen, Ἀγαμέμνονος ὦ νόρα. Itaque in *Euripidis Electra* chori versus sunt cxlvii, nunti xci: orationes autem chori xxxviii, nunti iv. Primae partes in persona Orestis, versus praeter

cantica ccciii, orationes cxix. Secundae, colonus versus lxxxix, orationes x, senex versus lxxxiv, orationes xli, Clytaemnestra versus lxxiii, orationes xvi, Castorum alteruter versus lxii, orationes ix. tertiae, Electra, versus praeter canticorum partem ccclxxviii, orationes cxlviii. In hac fabula et versuum et orationum ratio emendatione certa, sed non veri simili, restituenda est. versus legitur non longe ab initio hic [234]: ἔχει μὲν, ἀσθενῆς [ὅδ' δὴ φεύγων ἀνῆρ, qui recurrit paulo post [350] ita scriptus: ἐν ἐλπίσιν ταῦτ', ἀσθενῆς φεύγων ἀνῆρ. Hic posterior versus delendus est, sed Electrae quae eum praecedunt verba duabus litteris mutatis ita ad veram sententiam revocanda: ἔστιν λόγῳ γούν, φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί, εἰ καὶ τι πατρὸς ἐμῶν τε μέμνηται κακῶν. Ad *Hecubam* accedimus, in qua chori versus sunt ccxxxvi, Polydori lix, Polyxenae lxxviii: orationes chori xl, Polydori iii, Polyxenae xx. primae, Hecuba, versus (nisi quod canticorum pars in colligendo numero praetereunda fuit) cdxiii, orationes cxii. Secundae partes, Ulixes, versus lvii, Talthybius lxxxv, ancilla xvi, Polymestor praeter cantica cxv. tertiae partes, Agamemno xcviii. orationes Ulixis xiii, Talthybi vi, ancillae viii, Polymestoris lvi, Agamemnonis xxxvi. De personarum distinctione in posterum non dubitabitur. Hecubae versus sunt [688] ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ, et [1230] οὐκ οὖν δικαίως, εἴ περ εἰργάσω κακὰ; chori [696] τίς γάρ νιν ἔκταν'; οἷσθ', ὄνειρόφρον, φράσαι; et qui eum statim consequitur, ὦ μοι τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχη κτανῶν; *Philoctetae* choro poeta tribuit versus cxxxiii, praeterea κομμόν, cuius versuum numerum non audemus definire: orationes vero sunt xlii.

Sed illa verba [161], ποῦ γὰρ ὁ κλήμων αὐτὸς ἀπε-
 στω; quin Neoptolemo tribuenda sint, nequis du-
 bitet. illis [204], ἢ ποῦ κῆδ' ἢ κῆδε τόπων, Neopto-
 lemi personam male ascriptam esse Godofredus Her-
 mannus docuit. Primae autem partes, quae Neopto-
 lemi sunt, absolvuntur versibus cccl, orationibus
 clxi. Secundae, Ulixes, versus clix, orationes lvi:
 sed una uno comprehensa versu periit [1251], quod
 et ipsum Godofredi Hermanni acumen perspexit.
 Porro mercator, versus lvii, Hercules xxix. ter-
 tiae, Philoctetes dxi praeter cantica. Eorundem
 orationes xiii, iii, clix. Caeterum Augusto Iacobo,
 optimo viro atque doctissimo, nulla ratione possum
 concedere, ut ullus ex hac tragoedia versus remo-
 veatur. certe si eos versus, quos ille suspectos sibi
 scribit esse, reiicimus, de numeris nostris quid fiet
 nisi ut omnia vana et temere a nobis conficta di-
 cantur? itaque hoc agendum est, ut aut erroris
 convincar, aut curiosius inquiratur, utrum Sopho-
 cles negligentiae accusandus sit, an quae offendunt
 callida interpretatione repellenda sint, an denique
 (quae Buttmani sententia est, significata ab eo
 [ad v. 1457] dum nos ad Boeckhi librum remittit)
 fabulam saepius editam correctorum perversitatem
 expertam esse certis argumentis ac demonstratione
 iusta doceri possit.

xxiv. *Orestae* duo versus delendi sunt illi, ubi
 primum leguntur [525. 526]: ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν κατα-
 φονευθῆναι πέτροις, ἢ μῆπιβαίνε Σπαρτιάτιδος χθονός
 [614. 615]. tum [140. 141] σίγα σίγα λεντὸν ἴχθυος
 ἀρβύλης Electrae Dionysi testimonium vindicat. illa
 choricæ epodi pars est [1287 — 1295], φονεύετε καί-
 νετε θείνετε. Denique illud Electrae ascribendum

est, quod vulgo Orestae conceditur [1333]: *σιγαῖν
 χροῶν, ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία.* Chori ver-
 sus, si parodos excipitur, cxi, orationes lvi. his
 adde Menelai versus cxlviii, orationes lxxvii. Sum-
 ma, versus cclix, orationes cxxxiii, primae partes,
 Orestes, versus cdl, orationes exciii: nuntius, ver-
 sus xcvi, orationes iii. summa, versus dxlvi, atque
 orationes cxcvi. Secundae, Electra, versus cclxxi
 dempta parte choricorum, Tyndareus lxxxvi: summa
 ccclvii. tertiae, Helena xxxvii, Pylades cxi, Her-
 mione x, Phryx xvi praeter cantica, Apollo xliii:
 summa ccxvii. Orationes Electrae cviii, Tyndarei
 viii, Helenae xv, Pyladis lxxi, Hermiones viii, Phry-
 gis xxxii, Apollinis iii: summa, orationes omnes se-
 cundarum ac tertiarum partium ccxlv. Euripidis
Helenam critici versu ab Aristophane servato au-
 gent [561], *Ἑλληνὶς εἶ τις ἠπιχωρία γυνή;* sed qui
 Aristophanem cum nostra fabula comparaverit, non
 dubitabit quin ille versiculus in Helena priore lo-
 cum habuerit, ad hanc nostram vero, unde eum
 ratio numerorum excludit, non pertineat. Versum
 e Phoenissis illatum Valckenarius removendum vi-
 dit [780], *φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆςδ' ἀπαλλαγθεὶς χρο-
 νόσ.* illa vero Helenae tribuenda sunt, non Mene-
 lao [654], *ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονὰ πλεόν ἔχει χάριτος
 ἢ λύπας.* Chori versus clix, orationes xliiv: nuntius
 alter, versus c, orationes v. Partes primae, Mene-
 laus, versus cccxxii canticis demptis, orationes au-
 tem cxxxiii. Partes secundae, Helena, versus can-
 ticorum aliqua parte excepta cdxlv, Castores xxxviii,
 partes tertiae, Teucer lvii, anus xxviii, nuntius
 prior lxv, Theonoe lxiv, Theoclymenus cxliii. Ora-
 tiones Helenae clxxxiii, Castorum una, Teuceri xxxiv,

anus xviii, nunti xi, Theonocs iii, Theoclymeni lxxii. In *Iphigenia posteriore* chori versus cxxii, orationes xxxii: Minervae versus xlvi, orationes iii. primae partes, Iphigenia, versus cdxlviii: sed hic quoque melicorum partem negleximus: orationes clxxxii. Secundae, Orestes, versus cclxxxvi, bubulcus xcii, Thoas lxx. tertiae, Pylades lxviii, nuntius cxxi. orationes Orestis cxix, bubulci viii, Thoantis li, Pyladis xxi, nunti xi. Hic dubium plane esse nequit quin critici recte iudicaverint illa Euripidem semel modo posuisse, οὐς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καὶ Ἑλλάδα [84. 1421]. contra mirabiliter peccant, qui ultimum fabulae versum, quo chorus praesens numen alloquitur, tollendum censent. Neque optimi Seidleri auctoritas sperni debuit, qui recte illa Orestis ascribit [818], ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν ἐμοῦ, Iphigeniae autem [844] δαίμονος τύχα πινός. sed in fabulae fine nisi reddimus Minervae, ἢ ἐπ' εὐτυχία τῆς σωζομένης μοίρας εὐδαίμονες ὄντες, orationum numerus non constat. Denique est versus quidam, [765] in quo nihil offensionis esse puto, si ita scribatnr: τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς τὰ πίστ' ἀφιζομαι: is autem necessario Pyladi ascribendus est, non Iphigeniae. Sed de *priore Iphigenia* quod dicturus sum, non dubito quin plerisque difficile futurum sit ad assentiendum. aio enim hanc ipsam quam legimus tragoediam et versibus totidem et orationibus, quot hodie exstant, in theatris olim versatam esse. Atque hoc quidem, ubi numeros subduxerimus, apparebit: neque refert monere illa verba, ὀργισθῆς δὲ μὴ [621. 627], semel tantum a poeta scribi potuisse. Criticis vero iis fides habenda non est, qui vel ex Stobaeo septenarium inferunt [384],

vel clausula ab eodem sumpta fabulam versu anapaestico augent [33], vel tres anapaesticos [579—596] in nescio quam stropham et antistropham cogunt. Caeterum verba genuina ubique servata esse nemo sanus contenderit. immo vel maxime certum est esse in hac tragoedia quaedam non tam a librariis corrupta quam in deperditorum locum suffecta: cuius modi sunt in extremo carmine anapaestici tres [1591—1596. 1603—1605], in quibus ad legem revocandis critici operam perdiderunt. Itaque chori versus sunt uno carmine excepto ccxxiv, orationes xxxix: tum nuntiorum alterius versus lxxvii, orationes iii. Primae, Menelaus, versus ciii, orationes xxx: Clytaemnestra, versus cclxviii, orationes cxxiv, secundae, Agamemno, versus cclxxxviii, Achilles clx: orationes xcix et li. tertiae, senex, versus xlvi, orationes xli: nuntius, versus xxvi, oratio una: Iphigenia, versus praeter cantica cxxxviii, orationes lx. In *Bacchis* novo quodam supplemento, quod sollertissimus Elmsleius e libro scripto nupera editione attulit, carere in orationibus numerandis non possumus. hoc autem recepto versus ex Medea intrusus removeri debet [981], *χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν*: nec iam nimis est difficile dictu, quot fere versus (quia fabulam non esse integram satis constat) temporis absumpserit impetus. Sed superest quod prius agendum sit de eiusdem Elmsleii sententia [conf. *Boeckh. de trag. Gr. p. 322, 323*]: nam ille versus [1297], *Διόνυσε λισσόμεσθα*, cum duobus aliis qui ibidem leguntur [1299. 1301] non Cadmo sed Agauae tribuendi sunt. Chori versus sunt clxxxiv, orationes lxi: nunti autem (is enim de choro est) versus ccxxix, orationes ix. Partes

primae, Pentheus et Agaue. Penthei versus sunt clxxxiii, orationes vero lxxvii. Agaue versus exstant lxxxviii, orationes lvi: perierunt post eum versus [1281], ὦ πάτερ, ὅρῳς γάρ, versus novem vel sedecim vel eadem ratione plures. Secundas Bacchus cum Tiresia participat. huius sunt versus xcviii, orationes ix. illius orationes lxxxvii, versus autem exstant ccxliii, ut, si ratio accurate ineatur, vel duos vel novem vel eadem ratione plures excidisse appareat [1283]. Partium tertiarum Cadmus tenet versus cxxiii, orationes autem xxxvi: ministri xvii versus sunt, oratio una.

xxv. Tandem absolvimus, ut viribus nostris concessum fuit, cursum difficilem plurimisque obstaculis impeditum: quem qui post conatus nostros relegent, et minore opera et aliquanto felicius perficere poterunt. Atque auguror fore ut olim alii maiores, quam potuerim ego, laborum fructus percipiant. ego enim siquid profeci, id quam exiguum sit ac paene nihil, et sentio ipse nec mihi apud eruditos dissimulandum esse existimo. Nam ut paucis complectar, siquis ex me quaerat, quorsum illa omnia quae hoc libro tradidi referenda sint, quamve habuerint vel causam vel utilitatem, aut siquis eorum deducat, ut sibi accurate exponi postulet, quid illud fuerit quod veteres versus vel *περίοδον* dixerint, non effugiam quin me nihil horum seire confitear. Sed hanc ignorantiae confessionem qui recte accipient, eos operam suam decebit conferre, siquid amplius forte possit sollerti cura et acumine maiore indagari. Caeterum cum non nulla brevius dixerimus, quae, nisi festinandum fuisset, fortasse paulo explicatius proposuissemus; visum est quasdam ta-

bulas adiicere, e quibus singula facilius percipi possent, magno adiumento futuras siquis rationes nostras vel examinare vel emendare velit. His autem qui strenue utetur, non dubito quin, si modo dieculam huic negotio velit impendere, omnia satis accurate perspecturus sit. caeterum tragoediis praeter promissa *Cyclopem* Euripidis addidi, de quo quae mea sit sententia illinc intelligi quam nimium lectores morari malo.

ΠΕΡΣΑΙ

ΧΟ. Ῥῆσις δ ἔμαθον δ'. 15 εὖ τόδ' ἴοθι (v. 19). 22 οὐ τινος (38). 29 ἴυζ'. 31 ἀλλ' ὠδε δαίμων (43). 32 † ἀλλ' ὦ Ζεῦ (46). 36 γραπτόμενοι. 43 οὐ τε γὰρ ἄνδρας. 48 δίομαι μὲν (52). 50 πῶς τοῦτ' (56). 57 λίμνας τ'. 61 ὄτοτοῖ βασιλεῦ (62). 62 Ἀσία δέ (63). 64 ἦσω τοί. 71 βεβῶσι γάρ. 78 ὄρω. 85 καὶ σθένος. 92 μέλειν. 95 ἄπριγδα. ΜΕΛΟΣ ἄ πεπέριζεν. β' θεόθεν γάρ. γ' ἀνὶ ἄνα. δ' ὄτοτοτοῖ. ε' ἴυζ'. ζ' νῦν δὴ πρόπασα. ζ' ἢ ῥ' ἀτει. ἠ' ὦ πόποι. θ' πρόσφορον. ι' † οἱ οἱ οἱ βόα. ιά ἢ καὶ τὸν Περσῶν. ιβ' Πέρσαις ἀγανοῖς. ιγ' βεβῶσι γάρ. ιδ' ἰῆ ἰῆ. ιε' † ἔθειτ' ἄελπιον. ις' τί δ' οὐ; ιζ' ὄρω (τί τόδε). ιη' βαιά. ιθ' Ἰώνων. κ' αἰ αἰ αἰ (δόσιν κακάν, ὄτοτοτοτοῖ). κá οἱ μάλα. κβ' ἀνὶ. κγ' ἄπριγδ'. κδ' καὶ τὰδ'. κé ὄτοτοτοτοτοτοῖ. κς' ἰὼ Περσίοις. κζ' ἰὼ δῆτα. κῆ πέμψω τοί σε.

ΑΓ. δ Ἀρτεμβάρης (19). 10 εἶτ' ἀρ' Ἀθηναῶν (56). 11 ἤρξεν (57). 15 ναῶν γε (169). ΔΑ. 16 ὦ πιστά (204). 22 πῶς δέ καί (229). 29 πῶς τε δῆ (236). 36 παῦροί γε (286). ΞΕ. 37 ἰὼ (329). 38 γὰ δ'. 43 ὄλοους. 50 βεβῶσιν οἱ. 57 ὄρῃς. 64 λυπρά. 71 βόα. 78 καὶ ψάλλ' ἔθειραν. ΜΕΛΟΣ ἄ γὰ δ' αἰάζει. β' αἰ αἰ. γ' ὄδ' ἐγών. δ' Ἰώνων. ε' ἰὼ μοι τῆς. ζ' * * ὦ ἰὼ. ζ' βεβῶσιν. ἠ' ἰὼ ἰὼ δαίμονες. θ' διαπρέπον. ι' πῶς δ' οὐ; ιά ὄρῃς. ιβ' τάνδε. ιγ' θησαυρόν. ιδ' ἔσπαρισμαθ'. ιé δίανε. ις' βόα. ιζ' ἴυζε. ιη' βαρεία. ιθ' καὶ στέρν'. κ' καὶ μοι. κá αὔτει. κβ' βόα. κγ' αἰακτός. κδ' ἰὼ δῆ. κé γοᾶσθ'. κς' ἢ τρισκάλμοις.

ΒΑ. 8 τίς δὲ ποιμάνωρ (64). 14 ἀνδρῶν γάρ (84). 19 ὦ δυσ-
πόνητε (103). 22 οὐδαμῶς (151). 29 πρὸς τὰδ' (158).

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

ΧΟ. 8 ὦ φίλον Οιδίπου. 15 στένει πόλισμα (2). 22 λέγοις ἄν
(9). 29 παντοδαπὸς δέ. 36 ἰκνεῖται λόγος. 43 πιθοῦ γυ-
ναῖσι (23). 50 παλαιγενῆ γάρ. 57 τί δ' ἔστι πρᾶγος (27).
62 τοιαῦτα χαίρειν (32). 64 ὦ μέλαινα. 68 ἰὼ ἰὼ δύσφρονες.
71 διήκει δέ. ΙΣ. 78 μελεοπαθῆς. 85 ἄχέων πέλας. 92 δίν-
γρα. 99 πρὸ πάντων. ΧΟ. 104 φεῦ φεῦ (44). ΜΕΛΟΣ ἁ
θρεῦμαι. β' ἀλλ' ὦ Ζεῦ. γ' ὦ φίλον. δ' μή ποτ' ἐμόν. ε' διὰ
θεῶν. ς' μέλει. ζ' τὸν ἄμόν. ἦ ἐπείχομαι. θ' ἰκνεῖται. ι' καὶ
μέμονας. ια' ἀλλὰ σύ. ιβ' πέφρικα. ιγ' ὦ μέλαινα. ιδ' ἰὼ
ἰὼ δύσφρονες. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟΝ ἁ † σὺ δ' ἔθανες. β' δορὶ
δ' ἔθανες. γ' μελεοπαθῆς. δ' ἴτω δάκρυ. ε' κατακτάς. ς' ἐν-
τός. ζ' σὺ δ' αὐτε. ἦ καὶ φίλον. θ' διπλᾶ δ'. ι' ἄχέων.
ια' ἀδελφεῶν. ιβ' μέλαινά τ'. ιγ' σὺ δ' οὐδέν. ιδ' δορός γε.
ιε' ὄλοά δ'. ις' ἰὼ κακά. ιζ' πρὸ πάντων, ιη' ἰὼ ἰὼ δυσπό-
νων. ιθ' ἰὼ ἰὼ. κ' ἰὼ ἰὼ ποῦ. κά ἰὼ πῆμα.

ΕΤ. 8 οὐ τι φθονῶ σοι (79). 15 ὦ Ζεῦ (92). 22 πέμποιμ' ἄν
(154). 29 φίλου γάρ αἰσχρὰ (255). ΚΗ. 36 δοκοῦντα καὶ
(268).

ΑΓ. 8 τὸν ἑβδομον δῆ (149). 13 οὕτως ἀδελφαῖς (185). 15 πό-
λις σέσωσται (187). ΑΝ. 22 ἰὼ πόλει. 29 οὐδ' ἴκει. 36
ἐπεὶ κατήλθες. 43 ἰὼ ὄπον. 49 Ἔρις περιβαίνει (209). ΜΕ-
ΛΟΣ ἁ παισθεῖς. β' δορὶ δ' ἔκανες. γ' μελεόπορος. δ' ἴτω
γός. ε' πρόκεισαι. ς' ἦ μαίνεται. ζ' ἰὼ. ἦ πρὸς φίλου.
θ' διπλᾶ. ι' γόνων. ια' ἀδελφεία. ιβ' ὦ Μοῖρα. ιγ' σὺ τοί-
νον. ιδ' ἐπεὶ. ιε' ὄλοά. ις' ἰὼ πόνος. ιζ' δόμοις. ιη' ἰὼ
ἰὼ καί. ιθ' ἰὼ ἀνάξ. κ' ἰὼ δαιμονῶντες. κά ἰὼ ὄπον.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΧΟ. πέμψατε πόντονδ' (8). 8 † εἰ θεῖη Διός. 15 θέλουσα δ' αὖ.
19 ὦ Ζεῦ Ἰοῦς. 22 ἴδοιτο δῆτα (14). 29 κληδοῦχον (28).
31 βοῦν τῆν (36). 36 καὶ ταῦτ' (42). 43 ἀνάξ (50). 50 βα-
ρύς γε (61). 57 φρόντισον. 64 εἰ μή τι (65). 71 ἀλλ' ἦ
δρακόντων (73). 78 ἰκνεῖται. 85 ἄγε δῆ (79). 92 φυλάσσοι.
98 ἐξῶλες (88). 99 δορυπαγεῖς. 106 ἄφγκτον δ'. 120 οἱ οἱ

πάτερ. 127 ποταμούς δ' οἷ. ΜΕΛΟΣ ἄ νῦν δ' ἐπικεκλόμε-
 ναι. β' εἰ δὲ μή. γ' ὦ Ζεῦ. δ' Παλαίχθονος. ε' οὐ τοι πό-
 λεις. ε' μή τί ποτ'. ζ' φρόντισον. ἠ ἀναξ ἀνάκτων. θ' εὔν
 ὄτε καί. ι' περίφοβον. ια' δολόφρονες. ιβ' ἰὼ γᾶ. ιγ' αἰ αἰ
 αἰ αἰ. ιδ' οἷ οἷ πάτερ. κ' ἰὼ πόλεως. κά ἕτε μάν.

HE. 5 πῶς οὖν τελευτᾶ (57). 8 ποῖον (60). 15 τὸ πάνσοφον
 (67). 22 βαρέα σὺ γ' (77). 29 οὐκ εὐχρητον (100). 36 αἰ-
 νιγματῶδες (137). 43 εὐφημον εἶη (168). 50 οἱ δ' ἐνθάδ'
 (186). 56 ζύν τ' εὐκλεία (216).

HA. 8 πάντων δ' ἀνάκτων (35). 15 ἐπεὶ τελεῖα (99). KH. 20
 σοῦσθε σοῦσθ'. 26 ἕψε καὶ λάκαζε (119). 29 οὐ τοι φο-
 βούμαι (124). 36 τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον (135). LA. 42 ὦ παῖ-
 δες (149). ΜΕΛΗ ζ' ?

ΗΡΟΜΗΘΕΥΣ

KP. 8 λαβῶν νιν (25). 15 ἐρῶμένως (39). XO. 22 πάντ' ἐκ-
 κάλυπον (49). 29 δόξει δὲ πῶς (64). 36 πέπονθας αἰκίς (69).
 43 ἠδὲ τι θαρσαλέαις. 50 λέγ' ἐκδίδασκε (85). 56 σὺ θῆν ἄ
 χρήσεις (96). ΜΕΛΟΣ ἄ μηδὲν φοβηθῆς. β' τίς ὦδε. γ' στέ-
 νω σε. δ' μηδ' ἄμ' ὅ πάντα. ε' κλύεις φθέγμα. ε' ἕα ἕα ἄπεχε.
 ζ' ἦ σαφὸς ἦ.

HP. 8 αἰ αἰ αἰ αἰ (25). 15 τυφλὰς ἐν αὐτοῖς (77). 22 τὰ μὲν
 σ' ἐπαινώ (109). 29 μή τοι χλιδῆ (153). 36 πῶς δ' οὐ κλύω
 (231). 43 ἀλλ' οὐ μεγαίρω (244). 50 δυσχείμερόν γε (298).
 57 ἦ τέξεται γε (309). 64 ἐπεὶ προθυμείσθ' (317). 71 σέ-
 βου προσεύχου (433). 78 σὲ γὰρ προσηύδων (463). ΜΕΛΟΣ
 ἄ δέρχθηθ' οἶαις. β' ἄ ἄ ἕα. γ' θεόστυτος. δ' πόνων ἐμῶν.
 ε' τὸν Διός.

HF. 8 περαινεται δῆ (31). 15 ὁμοια μορφῆ (38). ΩΚ. 22 ἕα
 με τήνδε (73). ΙΩ 29 ὑπο δὲ κηρόπλαστος. 36 ποιῶς δὲ
 ποίων (87). 43 τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν (141). 50 οὐδ' ἔστιν αὐτῶ
 (152). EP. 57 σὲ τὸν σοφιστήν (159). 64 ἐρεῖν ἔοικας (175).
 ΜΕΛΟΣ ἄ ἄ ἄ ἕα ἕα. β' ὑπο δὲ κηρόπλαστος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

XO. 8 καὶ τόθ' ἠγεμῶν. 15 ἦκω σεβίλων (10). 22 καὶ τίς τόθ'
 (22). 29 ὄνειρόφαντοι δέ. 36 τερπνῆς ἄρ' ἦτε (37). 43 πῶς
 δῆτ' ἄν εἰπῶν (51). 50 χρονιοθεὺς δ'. 57 πεύθομαι δ. 64 τ'

ταῦτ' ἀνοτιότυξας (76). 71 οὐ πῶ ξυνηκα (90). 78 τί τόδε
τορόν. 85 πῶς δῆτ' ἀνατος (104). 92 καὶ γὰρ τὰ πυθό-
κραντα (114). 99 καὶ πῶς τόδ' ὄζει (124). 106 ἐγὼ μὲν
ὑμῖν (133). 113 ἦ καὶ βίον (147). 120 μεγαλόμητις εἶ. 126
ὣς μὲν ἀναλτιος. 134 τί δὴ τὸν ἄνδρα (170). ΜΕΛΟΣ ἁ
κύριος. β' Ζεὺς ὅς τις. γ' Διὸς πλαγάν. δ' τίς ποτ' ὄνέ-
μαζεν. ε' τίτι' ἐμοὶ τόδ'. ζ' ἐπὶ δὲ καρδίαν. ζ' φρενομανής.
ἦ τί τόδε τορόν. θ' φεῦ τίς ἄν. ι' ἰὼ παρῶνους. ιά ἦ μέγαν
οἴκοις. ιβ' ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ. ιγ' ἀμηχανῶ. ιδ' ἰὼ γᾶ γᾶ.

ΚΗ. 8 εὐ γὰρ πέπρακται (42). ΑΓΑ. 15 πρῶτον μὲν Ἄργος (129).
22 ἦ καὶ σὺ νίκην (196). 24 ὦ μοι πέπληγμα (0). ΑΙ. 29
τὸ γὰρ δολῶσαι (259).

ΦΤ. 2 ἰοῦ ἰοῦ. [ΚΑΤ. 8 οὐ δόξαν ἄν (8). 15 ἄνδρες πολῖται
(116). 23 ἔστιν θάλασσα (182).] ΚΑ. 29 ὄτοτοτοτοῖ. 36
μάροτυρῖοισι γέγρ. 43 ἄλλ' ἄρκυς. 50 ἰὼ γάμοι. 57 ἄλλ' ἦν
παλαιστής (62). 64 ἄλλ' οὐ τι παιῶν (95). 71 οὐδεὶς ἀκούει
(140). 78 οὐ τοι δυσοίζω (148). [ΚΑΤ. 84 μηδὲν θανάτου
(290). 90 μηδαμῶς, ὦ (297).] ΜΕΛΟΣ ἁ ὄτοτοτοτοῖ. β'
Ἀπολλον. γ' ἀπώλεσας. δ' μισόθειον. ε' ἄνδρός. ζ' ἰὼ ἰὼ
πόποι. ζ' μέγ' ἐν δόμοισι. ἦ ε' ε' παπαῖ. θ' ἄλλ' ἄρκυς. ι'
ἰὼ ἰὼ ταλαίνας. ιά ποῖ δὴ με. ιβ' ἰὼ γάμοι. ιγ' νῦν δ'
ἄμφι. [ἁ μηδὲν θανάτου (ἀντίστοι. νῦν δ' ὤρθωσας). β' αὐ-
χεῖς εἶναι. γ' οὐ τ' ἀνελεύθερον. οὐδὲ γὰρ οὗτος. δ' οὐ σε
προσήκει (ἀντι. εἰς τόνδ' ἐνέβη).]

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΧΟ. 8 πρῶτον μὲν (4). 15 ἴετε δάκρυ. 22 καὶ πῶς ἐκεῖνος (17).
29 ταῦτα μὲν, ὦ παῖ. 36 τρόμος μ' ὑφέρει. 43 ὡς τ' ἐν
γάλακτι (32). 50 ἔπει δ' ἐπεμνησαμένοθ'. ΘΕΡ. 56 οὐ ἐγὼ
(42). ΧΟ. 57 εἶεν φίλια (51). 63 οὐπω, κακός γε (64).
71 Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω (70). ΘΕ. 77 τὸν ζῶντα (89). ΧΟ. 85
οὐ τις μερόπων (104). ΜΕΛΟΣ ἁ ἰαλτός. β' ἴετε δάκρυ.
γ' ἄλλ' ὦ μεγάλοι. ἀντὶ μὲν. ἀντὶ δέ. δ' τέκνον, φρόνημα.
ε' ἄλλ' ἔτ' ἄν (ἀντι. ἀλλὰ νόμος). ζ' ταῦτα μὲν, ὦ παῖ. ἀλλὰ
διπλῆς. ζ' ἐφρυμνήσαι. ἦ ἐκόψε κορμῶν. θ' στασίς δὲ πάγ-
κοινος. ι' ὦ πόνος ἐγγενής. ιά ἀλλὰ κλύοντες. ιβ' πολλὰ
μὲν γᾶ. ιγ' νῦν παραιτουμένη. ιδ' ἔμολε μὲν.

ΟΡ. τί χοῆμα (9). 8 αὐτόν με (30). 15 ποῖ ποῖ δὴ νεοτέρων.
18 ἰὼ θεοί, κραίνει. 22 πέδαις δ' ἀχαλκέντοις (98). 29 ἀλλ'

εὐχομαι (113). 36 φιλεῖς τὸν ἄνδρα (195). 43 αἰσχύνομαι (207). 50 ἴδεσθε χώρας (214). ΜΕΛΟΣ ἰδ' ὦ πάτερ. ἰέ εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλλῶ. ἰς' τοῦτο διαμπερές. ἰς' ποῖ ποῖ δῆ. ἰή τὸ πᾶν ἀτίμως. ἰθ' σέ τοι λέγω. κ' ἰὼ θεοί.

ΗΛ. 8 πότερα δικαστήν (29). 15 καὶ μὴν ὄδ' ἔστι (70). 22 ἐπεὶ τί νῦν (104). 29 κλυθί νυν, ὦ πάτερ. 36 Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι. ΚΛΥ. 43 οὐ τοι κρησεις (156). [ΤΡΟ. 50 ἀλλ' εἶμι καὶ (38). ΑΙ. 53 αἰ αἰ (0).] ΚΑ. 57 οἱ ἐγὼ τέθνηκας (174). [ΠΥ. 59 ποῦ δῆ (54).] ΚΑ. 64 ποῦ δῆθ' ὁ τιμὸς (182). ΜΕΛΟΣ ἐ κλυθί νυν. ε' † μηδ' ὑπὸ Τρωίας. ζ καὶ τὸν ἄν. ἠ τί δ' εἰπόντες. θ' ἔμασχαλλίσθη. ἰ ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι. ἰά Ἄρης Ἄρει.

Εἴμενιδες

ΧΟ. 6 λαβὲ λαβέ (1). λαβὲ λαβέ (2). λαβὲ λαβέ (3). 7. φράζου (4). 8 ἔγειρ' ἔγειρε (5). 15 ἄναξ Ἀπολλων (8). 22 τὸν ἄνδρ' ἐκείνον (17). 29 λέξαι τε λάχη. 36 γιγνομένοισι λάχη. 43 τιμὰς γε μὲν δῆ (49). 50 ἀλλ' ἐξέλεγε (56). 57 εἰς τὸ πᾶν δέ. 64 πρὸς τοῦ δ' ἐπίσθης (65). 71 πῶς γὰρ σ' ἔθρεψεν (72). 78 ἠ καὶ πατήρ τι (92). 85 γνώμης δ' ἀπούσης (105). 92 οὐ τοῦτο πράξεις (109). 99 τὰν δ' ἀπληστον. ΜΕΛΟΣ ἀ ἰοῦ ἰού. β' ὄσμη βροτέων. γ' ἄγε δῆ καὶ. δ' λέξαι τέ. εὐθυδίκαί (ἀντί. † τοὺς μὲν καθαρὰς. ἀσίνης δ'). ε' ὅς τις δ'. μάρτυρες. ζ' μάτερ. ζ' ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ. ἠ γιγνομένοισι. θ' νῦν καταστροφάι. ἰ ἰὼ θεοί. ἰά ἐμὲ παθεῖν. ἰβ' δέξομαι. ἰγ' ἀνδρόκμητας. ἰδ' χαλρεῖ. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟΝ καὶ βᾶτε. ἰβ' ἱλάσι.

ΠΥ. 1 πρῶτον μὲν (1). ΚΛΥ. 7 ὄναρ διώκεις (95). ΑΘ. 8 πρόσωθεν ἐξήκουσα (104). 15 κλύειν δικαίως (128). 22 ἦδη κελύω (169). 29 ὄργας ξυνοίσω (241). 36 ὅποια νίκης (279). ΜΕΛΟΣ ἰγ' τάδ' ἐγὼ προφρόνως. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων. (χαλρετε χῦμεις. ὑμεῖς δ'.) ἰδ' ἠ τάδ' ἀκούετε. (τάδε τοι χώρα. ἄρα φρονοῦσι).

ΑΠ. 1 οὐ τοι προσδώσω (1). [ΟΡ. 2 ἄναξ Ἀπολλων (1).] ΑΠ. 8 οὐ γὰρ δόμοισι (50). [ΟΡ. 15 ἄνασσ' Ἀθάνη (4).] ΑΠ. 18 καὶ μαρτυρήσων (70). [ΟΡ. 22 τοῖς τοῦδε (66). 29 ἦδη σύ (73).] ΑΠ. 36 ἀλλ' ἐν τε τοῖς (128). [ΟΡ. 39 ὦ Φοῖβ', Ἀπολλων (78).]

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

- ΧΟ. 7 οἶδ' εἰσακούσας (9). ἀλλὰ (10). 8 τί χρέος ἦ (12). 15
 ἐλάττει κάθηνται (23). 22 εἰ σὺ μὲν αὐχεῖς (40). 29 ἀλλὰ
 σὺ μὴ προπίπτων (83). ΟΠΛ. 36 στρατὸν καθίζει (79). 43
 ἤμιστα πρὸς σοῦ (106). ΧΟ. 50 λῆμα μὲν οὐπω (113). ΟΠΛ.
 57 εἰ δὴ ποθ' ἤξομέν γε (125). ΧΟ. 64 ἔχεις ὁδὸν τιν' (163).
 ΜΕΛΟΣ ἃ ἴδετε τὸν γέροντ'. β' ὄδ' ἐκ τίνος. ὄνομα (ἀντί.
 εἰκόσ. ἄθειον). γ' οἶδ' εἰσακούσας. τί χρέος. δ' εἰ σὺ μὲν
 αὐχεῖς. ε' οὐ τινά φημι. ζ' Γᾶ καί. ζ' ἐμοὶ χορός.
 ΚΗ. 8 τίς δ' ἔστι χώρας (17). 15 βλάπτων γ' ἐκείνους (68).
 ΠΑΡ. 22 μὴ νῦν τρέσης (93). ΕΓ. 27 γύναι, σάφ' ἴοθι (164).
 ΙΟΛ. 8 τὸν Ἡράκλειον (67). [ΔΗ. 15 τίς ἂν δίκην (9). 22 οὐκ
 οἶν ἐγὼ (32).] ΙΟ. 64 κᾶγωγε σὺν σοί (267). 71 πῶς οὖν
 ἑπλίτης (275). [ΑΛ. 78 τοσόνδε γὰρ τοι (125).] ΙΟ. 85
 οὐκ οὖν ὄρας (291). ΘΕΡ. 92 ζῶοιν μέγιστον (307). [ΑΛ.
 99 ὦ Ζεῦ, χρόνω μὲν (137).] ΑΓ. 105 τοῖς τῆσδε χώρας
 (401). 113 οὐκ ἔστι τοῦτον (405).

ΜΗΛΕΙΑ

- ΧΟ. 8 Μοῦσαι δὲ παλαιγενέτων (36). 15 ὦ πατέρες, ὦ (76). 22
 τοῦ καλλινάου (103). 29 μεταστένομαι (147). 36 Ἰνὸ μανῆ-
 σαν (184). ΜΕΛΟΣ ἃ ἄϊες, ὦ Ζεῦ. β' ἄνω ποταμῶν. γ' ἔρω-
 τες. δ' Ἐρεχθίδαι. ε' νῦν ἐλπίδες. ζ' ἰὼ γᾶ. ζ' ἀκούεις βοῶν.
 ΜΗ. 8 οὐ νῦν με πρῶτον (64). 15 μὴ δῆτα τοῦτό γ' (93). 22
 ἢ πολλὰ πολλοῖς (205). 29 χώρ. (225). 36 τί δῆτ' ἐχρήσε
 (236). 43 ἀδικεῖ μ' Ἰάσων (243). 50 Κρέων μ' ἐλαύνει (250).
 57 χαίρων πορεύου (277). 64 δρᾶσω τὰδ', οὐ τοι (373). 71
 αἰ αἰ μάλ' (0). 77 αἰ αἰ τί δρᾶσω (441). ΠΑΙ. 85 οἱ μοι
 τί δρᾶσω (0). ΜΗ. 88 τί τὰσδε κινεῖς (506). 92 ἀλλ' ὕβρις
 (524). 99 τίς δὲ κλύει (541). 103 σέ γε (0).
 ΤΡ. 7 τί δ' ἔστιν (54). [ΠΑΙ. 8 οὐδέν (8).] ΤΡ. 15 ὦ τέκν',
 ἀκούετ' (61). 22 δρᾶσω τὰδ' (76). [ΚΡ. 29 ὅπως ἂν, οἶμαι
 (51).] ΙΛ. 36 δεῖ μ', ὡς εἴοικε (96). 43 ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν
 (170). [ΑΙΓ. 50 μάλιστ', ἐπεὶ τοι (73). 57 τί φῆς (80).
 64 πρὸς τοῦ (87). 71 ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι (110).] ΙΑ. 78 τί
 δ', ὦ ματάλα (198). [ΠΑΙ. 85 οὐ τοι μόνη σύ (120). ΑΓ.
 86 ὦ δεινὸν ἔργον (122).] 92 οἱ μοι τί λέξεις (217). 106
 φεῦ φεῦ μυσσάρα (259).

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

- ΧΟ.** 8 εἰ καὶ τρίτ' ἔστι (47). 15 ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι (60). 22 οὐκ οἶδ' (95). 29 οὐ τὸν πάντων (106). 36 εἴ μοι ξυνείη (118). 43 εἴ περ ἐγὼ (154). 50 λείπει μὲν οὐδ' (198). 57 ὦ δεινὰ δράσας (207). **ΜΕΛΙΟΣ** ἀ ὦ Διός. β' ὦ πόποι. γ' τίς ὄν τιν'. δ' πιθοῦ θελήσας. ε' εἴ μοι ξυνείη. ς' εἴπερ ἐγὼ. ζ' ἰὼ γενεαί.
- ΟΙ.** 8 πολὺν γὰρ ἀνδρός (44). 15 κακὸν δὲ ποῖον (56). 22 ἤκουσα καὶ γὼ (140). 29 τίς γὰρ τοιαῦτ' (166). 36 ἀλλ' οἳ τε χαλρῶν (179). 43 ἢ ταῦτα δῆτ' (211). 50 οὗτος σὺ (222). 57 τότε οὖν ὁ μάντις (242). 64 ἄρνησις (250). 71 ἀλλ' ἔφυς κακός (259). 78 ὄδ' οὖν ἴτω (268). 85 ἴδοξ' ἀκούσαι (281). 92 πότερον ἐχώρει (292). 99 φονεὺς δ' ἰσομην (319). 106 τί φῆς, ξέν' (376). 113 μέγας, ξυνήμ' (393). 120 πῶς, ὦ γεραιέ (405). 127 καὶ θ' ὦδ' ἀπ' ἄλλης (412). 134 ὦ πρὸς θεῶν (419). 141 οὐκ ἂν γένοιτο (430). 148 σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ (455). 155 οὐκ ἐντέπων (465). 162 τίλος πολιτῶν (472). 169 ποίων (477). 175 οἳ μοι (485). 176 οἳ μοι μάλ' (486). 183 οὐκ οὖν πατρός (506). 190 καὶ σοὶ γ' ἐπισκῆπτω τέ (568). 197 πειστέον κεῖ (635): **ΜΕΛΙΟΣ** ἀ αἰ αἰ αἰ αἰ. β' ἰὼ σκότου. γ' οἳ μοι μάλ'. δ' Ἀπόλλων. ε' ἔπαισε δ'. ς' ὄτῳ γ' ὀρῶντι. ζ' τί δῆτά μοι.
- ΙΕ.** 2 θεοῖσι μὲν ἄνῃν (17). [**ΚΡ.** 8 ἀνδρηλατοῦντας (9). 15 δοκοῦντα ταῦτ' ἦν (23).] **ΤΕΙ.** 22 ἐγὼ οὐτ' (61). 29 οὐχὶ ξυνήκας (73). 36 Κρέων δέ (83). 43 ἀπειμι τοῖνον (111). [**ΚΡ.** 50 εἴ τοι νομίζεις (44). 57 παρέσχομεν (53). 64 οὐκ εἰ διδολῆς (61). 71 καὶ μοὶ πόλεως (98).] **ΙΟΚ.** 78 μαθοῦσά γ' (136). 85 ἠὺδατο γὰρ (163). 92 πέντ' ἦσαν (173). 99 ἀλλ' ὡς φανέν γε (188). 106 τὰ πῶτα ταῦτα (217). [**ΑΓ.** 113 εἰ δὲ μή (120).] **ΙΟ.** 120 οὐκ οὖν ἐγὼ (229). [**ΑΓΓ.** 127 τί δῆτ' ἐγὼ οὐχί (130). 134 οὐ μᾶλλον οὐδέν (138). 141 ποδῶν ἂν ἄρθρα (145). 148 ὑμεῖς γ' ἄριστ' (152).] **ΙΟ.** 155 τοῦ τοῦ (246). [**ΑΓ.** 162 κοῦδέν γε θαῦμα (154).] **ΘΕ.** 169 λέγει γὰρ εἰδώς (257). 176 μή πρὸς θεῶν (264). 183 κτενεῖν νιν (270). **ΕΞ.** 189 βοῶ διοίγειν (334). [**ΚΡ.** 190 οὐχ ὡς γελαστής (166). 197 πάντα γὰρ καιρῶ (185).]

ΡΗΣΟΣ

- ΧΟ. 8 οὐκ οἶδ', ἵποπτον δ' (22). 15 σοφοῦ πάρ' ἀνδρός (42). 22 ὀρθῶς ἀτίξεις (77). 29 ἐλθὲ φάνηθι (105). ΡΗ. 36 οὐκ οὖν κτανόντες (166). ΧΟ. 43 τίς ἐκηρύχθη (189). 49 τί ποτ' οὐ πελάθει (202). ΟΔ. 57 εὐνάς ἐρήμους (213). 64 Διόμηδες, ἦ σὺ (230). ΧΟ. 67 βάλλε βάλλε (234). 71 δεῦρο δεῦρο πᾶς (238). ΟΔ. 79 ἀλλὰ τόν (245). ΧΟ. 86 οἷσθ' ὅποι (250). 92 ἔβα καὶ πάρος (267). 99 τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι (288). ΜΟΓ. 105 ἰαλέμῳ (308). ΧΟ. 106 ὅσον προσήκει (315). ΜΕΛΟΣ ἅ ὀπλίξου. β' Θυμβραῖε. γ' Ἀδράστεια. δ' ἰὼ ἰὼ φίλα. ε' τίνοσ' ἅ φυλακά. ζ' τίς ἀνδρῶν ὁ βᾶς. ζ' ἰὼ ἰὼ μέγας ἐμοὶ μέγας. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟΝ ἰαλέμῳ.
- ΑΙ. 6 πέμψ' ὡς τάχιστα (34). ΑΓΓ. 8 σκαιὸν βοτῆρες (38). ΑΘ. 15 ὅδ' ἐγγὺς ἦσται (93). ΗΝ. 22 ἰὼ δαίμονος (133). 29 ὀδίγη με τείρει (183).
- ΕΚ. 8 πόντ' ἂν φοβήθεις (32). 15 νικᾷ, ἐπειδὴ (46). 22 σὺ δ' ἀλλὰ γήμας (65). [ΔΟ. 29 κτεῖν' (12).] ΕΚ. 36 τί δῆτ' αἰετὸν (72). [ΔΟ. 43 σωθήσομαι τε (34).] ΕΚ. 50 ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες (99). 57 μὴ νῦν τὰ πόρσω (140). [ΑΙ. 64 φυλάξομαι τοι (42). 71 ἐγὼ φονεύσω (53).] ΠΑ. 75 σὺ τοῖ με πείθεις (182). ΕΚ. 78 σὺ δ' οὖν νόμιζε (206).

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

- ΧΟ. 3 ἈλκΗΣΤΙΣ ἐμοὶ (3). 8 τί σε θαρσύνει (12). 15 ἔθιγες ψυχῆς (23). 22 ἐλπίς μὲν οὐκέτ' (48). 29 θάρσει, πρὸ τούτου (69). 36 ματέρος οὐ θελούσης (99). 43 οὐκ εὐμαρὴς (114). 50 ὦ πολύξεινος (124). 57 ἰὼ ἰὼ σχετλιά (159). 64 πέρασ δ' οὐδέν (166). 71 μόνας δ' οὐ τ' (181). ΜΕΛΟΣ ἅ κλύετις — φροῦδός γ' ἐξ οἴκων (ἀντ. πῶσ' ἂν ἐρήμῳ — χεῖρ γυναικῶν). β' ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν. γ' ὦ Ζεῦ τίς ἂν πα. δ' ὦ Πέλλου. ε' ὦ πολύξεινος. ζ' πρόβα πρόβα. ζ' ἐγὼ καί.
- ΘΑ. 8 ἔχω λόγον (8). 15 πόλλ' ἂν σὺ λέξας (15). ΘΕ. 22 κλάει γ' ἀκοῖτιν (72). ΠΑΙΣ 23 ἰὼ μοι (83). ΦΕ. 29 ἀρᾶ γονεῦσιν (145). 36 ἦ δ' οὐκ ἀναιδής (153). ΘΕΡ. 43 χαίρων ἔθ' (188). ΜΕΛΟΣ ἰὼ μοι.
- ΑΠ. 8 οὐκ, ἀλλὰ τοῖς (34). 15 ἦ μὴν σὺ παύσει (41). ΑΔ. 22 ἄγει μ' (62). 29 ὦ παῖδες, αὐτοί (122). [ΑΔ. 36 οἱ μοι τί δράσω (54).] ΑΔ. 43 ὡς οὐκ ἔτ' οὔσαν (131). [ΑΔ. 50 τῆς

εὐκλύουσας (60).] *HP.* 57 οὐτόνδ' ἀγῶνα (140). 64 Ἀδμη-
 τε, καὶ σύ (153). [*ΑΔ.* 71 κἄκείνος ἴσσι (81).] *HP.* 78 οἶδ'
 ἀντι σοῦ γε (160). [*ΑΔ.* 85 γυνή, γυναικός (88). 92 ὡς δὴ
 τί δράσων (91).] *HP.* 99 μέθεις με (171). [*ΑΔ.* 106 ταῦτόν
 γὰρ ἤβων τ' (163). 113 κακὸν τὸ λῆμα (170).] *HP.* 120 εἰ
 μή τι σός (203). 127 ὦ σχετικὴ δίας (211). [*ΑΔ.* 134 φεῦ
 φεῦ (185). 141 ὦ μαζρά πένθη (192).] *HP.* 148 μὴ νῦν
 ὑπέρβαλλ' (276). [*ΑΔ.* 155 ὡς τ' ἄνδρα τόνδε (259).] *HP.*
 162 μῶν τὴν θανοῦσαν (283). [*ΑΔ.* 169 μὴ, πρὸς σε (266).
 176 καλῶς ἔλεξας (270)] *HP.* 183 οὐκ ἂν μεθείην (293).
 [*ΑΔ.* 190 καὶ μὴν προτείνω (277). 197 ἀλλ' ἦν ἔθαπτον (282).
 204 ποῦ τόνδε θανάτω (286).] *ΜΕΛΟΣ* ἁ Ἄλλε καὶ φῶς.
 β' ὄρω δίκωπον. γ' μέθεις ἤδη μέθετε.

ΗΛΕΚΤΡΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΧΟ. 8 φράζου μὴ πόρσω (36). 15 θάρσει, πέφυκεν (56). 22 ὄρω
 μένος (83). 29 πῶς (92). 36 τί φῆς; αὐδῆς (99). 43 ὅτι
 σφιν ἤδη (114). 50 ὄρωμεν, ὦ παῖ (141). 57 ὦ πόλις, ὦ γε-
 νεά (162). *ΜΕΛΟΣ* ἁ ὦ παῖ παῖ. β' οἰκτρὰ μὲν. γ' εἰ μῆγῶ.
 δ' ποῦ ποτέ. ε' τί τοὺς ἄνωθεν. ζ' ἴδεθ' ὄπη. ζ' πῶς δὴ;
 τί νῦν πράσσοσιν;

ΗΛ. 8 ὄν γ' ἐγὼ κἄματα (22). 15 ἡ κάρτα (120). 22 ἡ ταῦτα
 δὴ με (156). 36 εἰ μοι λέγοις (170). 43 ὄρῃς; πρὸς ὀργὴν
 (271). 50 ὑβρίζε, νῦν γὰρ (281). 57 φεῦ (306). 64 πῶς
 γὰρ οὗ (313). 71 φεῦ τῆς ἀνοίας (324). 78 οὐκ, ἴσθ' ὃ γ'
 εἶπον (334). 85 ὡς οὐχὶ συνδράσουσα (384). 92 ἡ δεινόν
 (391). 99 οἱ μοι τάλαρ (400). 104 οἱ μοι μὲν δέμας οἰκτρὸν,
 φεῦ φεῦ ὦ δειωτάτας οἱ μοι μοι (443). 113 ὄθούνεκ' εἰμὶ
 (459). 120 ἀλλ' ἴσθιν ἔνρον (466). 127 ποῦ δ' ἴσθ' ἐκείνου
 (473). 134 ὦ φίλταται γυναῖκες (476). 141 τίς οὖν ἂν ἄξιαν
 γε (494). 146 ὦ φίλαι (507). 148 εἰσιτ', ὦ ξένοι (534).
 155 ὦ φίλταται γυναῖκες (560). 162 εἰ γὰρ, Αἰγίσθω τ' (569).
 169 ἴσοιδα, πῶς γὰρ οὐχί (573). *ΜΕΛΟΣ* ἁ ἰὼ μοι μοι. β'
 ὦ φάος. γ' ὦ γενέθλια. δ' οὐ γ' ἐγὼ. ε' ὦ παρῶν. ζ' καὶ
 τί μέτρον. ζ' ὄξυτόνων. η' εἰ εἰ. θ' φεῦ. ιδ' πάρεσιν. ιε
 ἰὼ γυναῖκες. ιη' ὅποσοι. ιθ' ἰὼ χρόνω. κ' μή μ' ἀποστερή-
 σης. κ' γυναῖκες. (ἐποδός, ὦ φίλαι).

ΠΑΙ. 1 ὦ τοῦ στρατηγήσαντος (1). [2] ΟΡ. ὦ φίλτατ' (1).
 ΧΡΥ. 8 ἀλλ' ἐξερῶ (46). 15 καλόν γε μέν τοι (59). 22 ἔχεις
 τι θάρσος (66). [ΚΑ. 29 ὦ θρόμυ ἀναιδές (99). 36 ἰδε-
 ξάμην (131).] ΠΑΙ. 43 κ' ἀπεμπόμην (97). [ΚΑ. 50 ἤκου-
 σεν ὧν δεῖ. (159).] ΧΡΥ. 57 μὴ τὴν πατρῶαν (189). 64 καὶ
 ποῦστιν οὗτος (226). 71 καὶ πρόν γε φωνεῖν (237). 78 ἔνε-
 στιν, ἀλλά (267). 85 καὶ τοῦτ' ἀληθές (274). [ΟΡ. 92 ἴθ',
 ὦ γύναι (172). 99 οἱ μοι ταλαίνης (186). 106 τίς γάρ σ'
 ἀνάγκη (193). 113 πιθοῦ λέγοντι (200). 120 ψεῦδος οὐδέν
 (207). 127 σιγᾶν ἀμεινον (213). 134 τί μὴ ποιήσω (223).
 141 ἠγγειλας (240). 148 ὄδ' ἐστὶ (244). ΚΑ. 155 ὦ τέκνον
 τέκνον (0). ΟΡ. 162 καὶ δὴ βέβηκα (254).] ΑΙ. 169 ὦ Ζεῦ
 δέδορκα (322). [ΟΡ. 176 οὐ γὰρ αἰσθάνει (259).] ΑΙ. 183
 ἦ πᾶσ' ἀνάγκη (335).

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

ΞΕ. 8 καὶ κάρτα, τοῦδε (21). ΧΟ. 14 ὄρα (32). 15 λόγος οὐχ
 ἄξοντ' (39). 22 προβίβαζε (52). 29 αὐδα (60). 36 ὦ ὦ (67).
 43 μικρὰ κέλευθος (83). ΙΣ. 50 σῆ, πάτερ (93). 57 νῦν
 γὰρ θεοί (125). 64 τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς (135). ΧΟ. 71 πρῶ-
 τον μὲν ἱερός (146). 78 ὡς σφᾶς καλοῦμαι (156). 85 στέρ-
 ξον, ἱκετεύω (175). 92 ἰὼ (182). 99 τί τοῦτο (189). 106
 ἄλλον δ' αἶνον (216). ΚΡ. 113 μαρτύρομαι τοῖσδ' (264).
 ΧΟ. 120 τί δρῶς; ξένη (274). ΚΡ. 128 πόλει μάχη γάρ (283).
 ΧΟ. 129 μέθεις (284). ΚΡ. 130 μῆπιτασάσ' (286). ΧΟ.
 131 χαλᾶν (287). ΚΡ. 132 σοὶ δ' ἔγωγ' (298). 134 οὐκ ἄξεσ'
 ὑμῖς (0). 141 τόνδ' ἀπάξομαι (305). 148 δοκῶ (313). ΧΟ.
 150 ἰὼ πᾶς (321). 162 ἰὼ Ζεῦ πάντ' ὀρχέ (358). 169 τὸν
 ἄνδρα τοῦ πέμψαντος (399). 176 ὦ χθόνια θεαί (438). 182
 οὐ κάτοιδα (450). ΙΣ. 183 κᾶτα με φόμιος (451). 190 ὡς τί
 ῥέξομεν (469). ΧΟ. 197 καὶ πάρος (476). ΙΣ. 202 ἐλπίδων
 (482). ΜΕΛΟΣ ἀ ὄρα. β' ἰὼ ἰὼ δεινός. γ' οὐ ται μὴ ποτε.
 δ' ὦ τλάμων, ὅτε. ε' δεινὸν μὲν. ς' εὐίππου. ζ' τί δρῶς, ὦ
 ξέν'. ἠ εἶην ὄθι. θ' ὅς τις τοῦ. ι' νέα τάδε. ια' ἔα ἔα ἰδοῦ.
 ιβ' εἰ θέμις. ιγ' τί δ' ἔστιν. ιδ' φίλαι, τρέσητε μηδέν. ΠΑ-
 ΡΑΣΚΗΝΙΟΝ ἀ κᾶτα με φόμιος. β' ὡς τί. γ' τίνος. δ' θέ-
 μις δέ. ε' ποῖ δῆτ' αὐθις * * ἠ ἐλπίδων.

ΑΝ. 8 σίγα, πορεύονται γάρ (17). 14 ἄ ξένοι αἰδόφρονες (28). 22 ἠκούσαμεν τε (48). 29 ὦ πάτερ πάτερ (57). 36 πάτερ, πιθουῖ μοι (67). 43 ὄρας τὰ τοῦδ' οὖν (104). 50 πάτερ, τί δ' ἔστι τὰξίωμ' (113). 56 τί γάρ, ὄτω (124). 57 πόθος καὶ κακῶν (130). 64 τί τόδ' ἐπέπληξας (148). 71 τοτὲ μὲν (155): **ΜΕΛΟΣ** ἄ ἔπεο μᾶν. β' πάτερ, ἕμὸν τόδ'. γ' λέγ', ἐπεὶ περ. δ' αἰ αἰ φεῦ. ε' οὐκ ἔστιν. ς' ὡς μάλιστα. ζ' τί γάρ. ἠ πάλιν. θ' ἡμερος. ιδ' ὦδ' ἐρηῆμος. ιε' ἀλλὰ ποῖ. ιθ' ναι ναι. κ' φεῦ φεῦ.

ΟΙ. 8 τίνων τὸ σεμνόν (22). 15 οὗτος δὲ τίς (31). 22 ὄδ' ἐκεῖνος (67). 29 ἔτι (74). 36 μή με μή μ' ἀνέρη (81). 43 ἄθλιον Οἰδιπόδαν (88). 50 ἦ καὶ δοκεῖτε (128). 57 τέκνον, πέφηνας (134). 64 ἦδη γάρ ἔσχεις (161). 71 κ' ἀνευ θεοῦ (169). 78 καὶ θ' οἱ κάκιστοι (176). 85. ἦ τοῖςδε (223). 92 μὴ πρὸς ξενίας (237). 99 ματρὸς κοινᾶς (246). 106 παπαῖ (253). 113 δώσων ἰκάνω (263). [ΟΗ. 120 ἀλλ' ἐν βραχεῖ (24).] **ΟΙ.** 127 ὅταν μάθης (272). [ΟΗ. 134 πῶς δῆτα (31).] **ΟΙ.** 141 ὦ Ζεῦ (302). [ΟΗ. 148 θάρσει τὰ τοῖδέ γ' (48).] **ΟΙ.** 155 ὄρα με λείπων (308). 162 ὦ φίλτατοι (310). 169 ποίω ξὺν ἔργω (359). 174 ἰὼ πόλις (364). 175 οὐκ ἠγόρευον (365). 183 ἀκούεθ' οἶα (379). [ΟΗ. 190 οὐκ οὖν τις ὡς τάχιστα (68).] **ΟΙ.** 197 ὦ τέκνον, ἦ (0). [ΟΗ. 204 οὐ τ' εἶ τι μῆκος (131).] **ΟΙ.** 211 τίς δῆτ' ἄν εἴη (475). [ΟΗ. 218 καὶ τίς ποτ' ἔστιν (156).] **ΟΙ.** 225 τίς οὗτος (0). [ΠΟ. 232 ὦ φιλιότη (267). 238 μὴ τοί μ' (282). 239 εἰ χρή, θανοῦμαι (0).] **ΟΙ.** 264 ἄρ' ἀγγυὸς ἀνήρ (541). 253 αὐτοὶ θεοί (549). **ΑΓΓ.** 260 τοῦτ' ἔστιν ἦδη (597). [ΟΗ. 262 παύετε θρηῆνον (297)] **ΜΕΛΟΣ** ἄ ὦ ξεῖνοι, μή. β' ἔτ' οὖν. γ' ἔτι. δ' ἄγε νῦν. ε' ἴν' ἄν. ς' οὕτως. ζ' ἦ στῶ. ἠ ἰὼ μοι. θ' ὦ ξεῖνοι, ἀπόπτολις. ι' μὴ με μή μ'. ια' δεινά. ιβ' ἄ δ' ὑπέσχεο. ιγ' τί τοῦτο. ιδ' μὴ πρὸς. ιε' ἠνεγκον. ις' ματρὸς. ιζ' κοιναί γε. ιθ' ἰὼ δῆτα. λγ' ἔπεσον. λε' ἐδεξάμην.

ΙΠΠΟΛΑΤΟΣ

ΘΕΡ. 1 ἔπεσον (1). **ΧΟ.** 7 ἀλλ' ἦδε τροφός (39). 15 φεῦ φεῦ τὸ σῶφρον (51). 22 σιγῶ, τὸ μέντοι (86). 29 ὄμινυμι σεμνήν (104). **ΕΞ.** 36 ἰοὺ ἰοῦ (136). **ΧΟ.** 43 ὄλωλεν (149). 49 τοσοῦτον

ὡς τε. 30 οὐ σοὶ τάδ' (157). 37 καὶ μήτ' ὄδ' (166). 64 ἐγὼ
δὲ σὺ (201). ΜΕΛΟΣ ἁ Ὠκίανου. β' Ἔρωσ Ἔρωσ. γ' τίνα
θροεῖς. δ' ἠλιβάτοις. εἰ ἰὼ ἰὼ τάλαινα. ς' ἢ μέγ' ἔμοι. ζ' εὐ
τῶν θεῶν. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟΝ ἱπισθ' αἰδοῦντας.

ΙΠ. 8 πρόσωθεν αὐτήν (22). 15 τί δ' εἰ περ ὡς φῆς (35). 22
ἀλλ' ἢ τις εἰς σόν (110). 29 αἰ αἰ πρὸς ἤπαρ (180). ΑΓ. 36
ποι γῆς (203). ΙΠ. 42 αἰ αἰ αἰ αἰ (300). 46 μέθετέ με. 47
κάμοι. 48? ὦ μοι μοι. 49? κοιμάσειεν. 50 ἔα (301). 56
ἔμωξα τοίνυν (310). 64 χαίρουσα καὶ σὺ. ΜΕΛΟΣ ἁ δύστα-
νος ἐγώ. β' μέθετέ με. γ' κάμοι. δ' κοιμάσειεν.

ΑΦ. 1 πολλὴ μὲν (1). [ΘΕ. 8 τήνδ' ἢ πύλαισι (8). ΤΡ. 15 θάρ-
σει, τέκνον (21).] ΦΑΙ. 22 δύστανος ἐγώ (62). [ΤΡ. 29 ἐκ-
δημος ὢν (31).] ΦΑΙ. 36 χεῖρες μὲν (66). [ΤΡ. 43 οὐ δῆθ' ἔ-
μοῦσά γ' (65).] ΦΑΙ. 50 ἐκ τῶν γὰρ αἰσχροῶν (73). [ΤΡ. 57
ὄν ἔσχε (72). ΦΑΙ. 64 φεῦ (80). 71 ὅς τις ποθ' οἶτος (84).
[ΤΡ. 76 ἰὼ μοι (95). 77 ὦ τάλαινα (96). 78 ὀλωλας (98).
85 αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω (160).] ΦΑΙ. 92 μῆμοι τι (108). 99
ὁ τῆς φιλιππου (163). [ΤΡ. 106 ὁ μῦθος, ὦ παῖ (181).] ΦΑΙ.
113 τίς ἂν θεῶν (181). 120 χαλῶς ἔλεξας (208). ΘΗ. 127
αἰ αἰ τί δῆτα (234). 129 ὡς μοι βαρεῖα. 132 αἰ αἰ αἰ αἰ.
134 τῆς σῆς στερηθεῖς. 138 ἔα ἔα (239). 141 βοῶ βοῶ (250).
143 Ἰππόλυτος εὐνής (253). 148 ἄρ' οὐκ ἐπωδός (322). 155
εἰς τοὺς ἀφώνους (342). 162 μῆσαι μὲν ἀνδρός (358). [ΑΡ.
169 δειν' ἐπραξας (224). 176 πατέρα τε καὶ σέ (248).] ΘΗ.
183 ὦ μοι τέκνον (370). ΜΕΛΟΣ ἁ τάλανες ὦ [ἄϊες ὦ]. β'
ὦ μοι ἐγώ. γ' ὡς μοι βαρεῖα. δ' τοσοῦτον ὡς τε. εἰ ὄρνις
γάρ. ς' τὸ κατὰ γῆς. ζ' τῆς σῆς. ἠ εἴποι τις ἂν. θ' οὐ τλη-
τόν. ι' οἱ μοι τόδ' οἶον. ιβ' βοῶ βοῶ. ιγ' τόδε μὲν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΧΟ. 8 ἀλλ' ὅδε γὰρ δῆ (28). 15 κουφονόων τε (45). 22 εὐδαί-
μονες, οἶαι (71). ΑΙ. 29 πάτερ, θιοί (106). 36 καλῶς ἐρή-
μης (155). 43 τίς δ' ἔστ' ἀπειλή (162). ΧΟ. 50 Ἔρωσ ἀνί-
κατε (173). 57 ἔτι τῶν αὐτῶν (194). 58 οἱ μοι θανάτου (195).
64 εἰβουλλίας δεῖ (228). 71 ἰὼ πῦρ πνεόντων (255). ΑΓΓ. 78
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ (284). ΧΟ. 85 οὐκ οἶδ' (349). ΕΞ. 92 ἠ
δ' ὀξύθηκτος (363 — 367). ΜΕΛΟΣ ἁ ἀκτίς. β' πολλὰ. γ'
εὐδαίμονες. δ' Ἔρωσ. εἰ νῦν δ' ἤδη. ς' ἔτλα. ζ' πολυάνυμε.

ΚΡ. 8 οὐκ οὖν ἐρεῖς ποτ' (58). 15 κόμπυε νῦν (99). 22 καὶ δῆτ' ἐτόλμεις (112). 29 εἴ τοι σφε τιμᾶς (142). 36 σοὶ γοῦν ὄθ' ἄλλου (155). 43 τάχ' εἰσόμεσθα (166). 50 οὐ τοῦ κρατοῦντος (218). 57 ἢ κ' ἀπαπειλῶν (225). 64 ἄρ' ἔστ' ἀοιδάς (243). 71 ὦ πρέσβυ (257). 78 κίνει, μόνον δέ (278). 85 ἰὼ φρενῶν. 86 ὦ μοι. 89 ἔχω μαθών. 90 ἔπαισιν. 91 φεῦ φεῦ. 92 τί δ' ἔστιν αὖ (294). 100 αἰ αἰ αἰ αἰ. 103 ἔτω ἔτω. **ΜΕΛΟΣ** ἄ ἰὼ φρενῶν. β' οἱ μοι. γ' ἔπαισιν. δ' αἰ κἰ αἰ αἰ. ε' ποίω δέ. ι' ὦ μοι μοι.

ΑΝ. 9 εἰ τὸν νεκρὸν (32). 15 οὐ τ' ἂν κελεύσαιμ' (36). [**ΙΣ.** 22 οἱ μοι ταλαίνης (39). **ΦΤ.** 29 ἄναξ, ἐροῖ μὲν (44). 36 ὁ δρῶν (96). 43 αὐτὴ τὸν ἄνδρ' (77).] **ΑΝ.** 50 τί δῆτα μέλλεις (81). 57 τίς οἶδεν (96). 64 μῆμοι θάνης (102). [**ΙΣ.** 71 οἱ μοι τάλαινα (166). 78 τί γὰρ μόνη μοι (171).] **ΑΝ.** 85 ἤκουσα δ' (118). 92 ἀκλαυστος ἄφιλος (139—144). 95 καὶ θεοὶ πατρογενεῖς (184). 96 ἄγομαι (185—187). [**ΤΕΙ.** 99 τοὶ γὰρ δι' ἐρθῆς (181). 106 καὶ μὴν λέγεις (221).] **ΕΤ.** 112 ὦ πάντις ἄστοι (188). **ΜΕΛΟΣ** ἄ ὄρατέ μ'. β' οἱ μοι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ΘΕΡ. 8 κλυδωνος (18). **ΧΟ.** 15 δέσποινα, ὅσον σοι (52). **ΜΕ.** 22 γύναι, τάδ' ἔστι (94). 29 οὐκ οὖν θρασεῖά γ' (130). 36 τί με προσπίπτεις (161). **ΧΟ.** 50 ὦ γέρον (255). 57 βέβακε δ' Ἀτρείδας (286). 64 ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς (307). 71 ὦ κακὰ παθῶν (317). **ΜΕΛΟΣ** ἄ ὦ γύναι. β' ἢ μεγάλων. γ' οὐδέ ποτ'. δ' ἢ μὴ γενοίμαν. ε' ὦ Φοῖβ'. ζ' ὄτοτοτοτοῖ. θεοῦ. (ἀντ. ὦ κακὰ. μάτην). ζ' θανεῖν.

ΑΝ. 8 πολλὰς ἂν εὔροισ (68). 15 νέα πέφυκας (132). 22 λέγω σ' ἐγώ (139). 29 οἱ μοι πικρὰν (194). 36 ἄδ' ἐγώ (255). 43 ὦ πρέσβυ (287). **ΤΡ.** 50 τί ταῦτα μοχθεῖς (314). **ΑΓ.** 52 οἷας ὁ τλήμων (333). **ΜΕΛΟΣ** ἄ Ἰλλῶ αἰπεινᾶ. β' ἄδ' ἐγώ. γ' θῦμα. δ' κελσει.

ΕΡ. 8 μισοῦν γε πατρίδα (42). 15 ὦ βάρβαρον (49). [**ΠΑΙΣ** 21 ὦ μοι με τί δ' ἐγώ (6).] **ΠΗ.** 22 ὑμᾶς ἐρωτῶ (57). 29 οἱ μοι καθ' Ἑλλάδ' (128). **ΕΡ.** 32 ἰὼ μοι μοι. 38 ἔλιπες ἔλιπες (174). [**ΟΡ.** 43 τί χρῆμα (18). 49 ἄλλην τίν' (24).] **ΕΡ.** 57 γέρον γε (193). 64 κακῶν γυναικῶν (205). **ΠΗ.** 71 ξὺν πατρὶ δ' (243). 79 ὦ γάμος (260). 80 ὄτοτοτοτοῖ (263). 81

γέρον καὶ (264). 85 κτύπημα χειρός (268). 86 ἄτεκνος ἐρη-
μος (270). [ΘΕΤ. 90 Πηλεῦ (78).] ΜΕΛΟΣ ἃ ἰὼ μοί μοι.
ς' οἷ μοι πότμον. ζ' ἔτοτοτοτοῖ. ἦ γέρον καὶ. θ' ὦ φίλος.
ι οὐ σπαράξομαι. ιᾶ κτύπημα. ιβ' ἀμπτάμενα. [ἃ μᾶτερ
μᾶτερ. β' ὦ πάτερ. γ' ὦ μοί μοι.]

ΑΙΑΣ

ΧΟ. 8 ἀλλ' εἰ πέπανται (40). 15 ἀνὴρ φρονεῖν (53). 29 κρείσσων
γὰρ Ἄϊδα (95). 36 ὦ δαῖτα (122). 40 παπαῖ παπαῖ (131).
43 ἰδοῦ ἰδοῦ (134). 50 ἀλλ' οὐδ' ἐμοί (141). 57 ὦ μοι ἐμᾶς
(158). 64 ἦ ῥα κελαινώπαν (179). 71 καὶ μὴν ἔτι ζῶν (192).
78 ὄφελε πρότερον (211). ΜΕΛΟΣ ἃ ἦ ῥά σε. β' οἶαν ἐδή-
λωσας. γ' ὦ κλεινᾶ. δ' ἔφοριξ'. ε' τίς ἂν δῆτα. ς' τίνος βοή.
ζ' τίς ἄρα νέατος.

ΑΘ. 8 καὶ δῆπὶ δισσαῖς (21). 22 ἔγωγ' (60). ΛΓΓ. 29 ἄνδρες
φίλοι (76). 36 ἐκεῖνον εἰργεῖν (137). ΑΓΔ. 43 εἴπ', ἦ γὰρ
εἶην (186). 50 τοιοῖδε μέντοι (194).

ΟΔ. 8 καὶ πῶς ἐπέσχε (29). 15 γένοιτο μὲν τᾶν (36). [ΑΙ. 22
ἠδιστος, ὦ (8).] ΤΕΚ. 29 πῶς δῆτα (45). 36 ἅπαν μα-
θήσει (60). 43 ἰδοῦ διοίγω (111). [ΑΙ. 44 ἰὼ (21). 45 φί-
λοι ναυβάται. 46 ἴδεσθέ μ'. 51 οἷ μοι γέλωτος (23). 54 αἶ
αἶ αἶ αἶ (25). 62 ἰὼ (29). 63 σκοτός. 64 ἀλλά μ' ἄ. 69 αἶ
εἶ τίς ἂν (31).] ΤΕΚ. 72 ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας (158). [ΑΙ. 85
ἔρποντι φωνεῖς (90).] ΤΕΚ. 92 εὐφημα φώνει (170). [ΑΙ.
μῶρ' ἐμοί (133). ΤΕΚ. 106 οἷ ἐγὼ φίλοι (178). 113 αὐτὸς
πρὸς αὐτοῦ (194). 120 τοιόνδε μὲν τοι (212). [ΤΕΤ. 127
φεῦ τάλας (239).] ΜΕ. 134 θεοῦντ' ἐμοί (229). [ΤΕΤ. 141
οὐ γὰρ βάνουσον (323). ΜΕ. 148 θεὸς γάρ (273). [ΤΕΤ. 155
κλέπτῃς γάρ (330).] ΜΕ. 162 ἦδη πότ' (280). ΟΔ. 169 τί
δ' ἔστιν (290). 176 ἀλλ' εὖ λέγουσι (313). 183 ἔγωγε (320).
ΜΕΛΟΣ ἃ φίλοι ναυβάται. β' δοῦς. γ' ὦ δύσμορος. δ' σκο-
τός, ἐμὸν φάος. ε' ἀλλά μ' ἄ Διός.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

ΧΟ. 8 αἴλιον μὲν (52). 15 οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν (88). 22 ἄ
νεότας (111). 28 δίκαια καὶ θεῶν (142). 31 ἀλλ' ὦ γεραιέ (147).
37 γέροντες οὐκέτ' (157 — 159). 43 ἄρ' εἰς τὸν αὐτόν (189).
47 ἀπίροπος (194). 49 βέβακεν ἐν δίφροισι. 50 φυγῆ, τέκν'.

52 ἰδοὺ ἰδοὺ (195). 53 θύελλα. 54 ἦ ἦ τί δράς. 57 αἱ αἱ.
58 δαῖοι δέ. 59 πῶς παιοί. 61 εὐδοντος ὕπνον (196). 62 περί
δέ. 63 ὄδ' ὡς τις (197—199). 66 κεχυμένος. 72 ὦ πρέσβυ.
75 ὦ Ζεῦ (200). ΜΕΛΟΣ ἃ ὑπώροφα. β' αἴλιον. γ' ἄ νεό-
τας. δ' μεταβολά. ε' χοροί. ς' ὄτοτοῖ. ζ' ὁ φόνος.

ΑΜ. 8 ὦ γαῖα Κάδμου (124). 15 καλῶς προσελθῶν (190). 22
ἄναξ, διώκεις (203). ΙΡ. 29 θαρσεῖτε Νυκτός (221). ΑΜ.
36 σῖγα πνοάς. 43 φυγᾶ φυγᾶ. 50 λύσω, γέροντες (250). 57
μανεῖς (257). 64 ἔτεκεν, 71 ὦ τέκνον. 72 ἦ γὰρ τεκοῦσα (262).
ΜΕΛΟΣ ἃ Καδμεῖοι. β' ἕκαστέρω. γ' βοῦτε. δ' ἄ ἄ. ιβ'
φυγᾶ. ιγ' ὦ τὸν ἔλαιοφόρον. κβ' ὦ τέκνον.

ΜΕ. 8 καὶ γὼ ὃ ἰκνοῦμαι (128). [ΑΤΚ. 9 ἔσται τὰδ' (45).] ΜΕ.
15 ὦ πρέσβυ, λεύσσω (184). [ΗΡ. 21 Ἄπολλον (58). 29 τί
φῆς (62).] ΜΕ. 36 Εὐρουσθέως (205). [ΗΡ. 43 μάχας δέ (69).
50 μάχη, τὰ μυστῶν (101). ΑΤΚ. 57 εἰς καιρόν (122). 64 ἰὼ
μοί μοι (0). ΑΤΣ. 66 ἐξ εὐγενοῦς (137).] ΑΓΓ. 71 τεθνῶσι
παῖδες (212). 73 οὐκ ἄν τις εἴποι (214). [ΗΡ. 78 πρῶσσω δ'
ἐγὼ (189). 85 ἀλλ' ἦ τι (196). 92 ἦ γὰρ συνήραξ' (203).]
ΘΗ. 99 ὦ δεινά (327). [ΗΡ. 106 Θησεῦ, δέδορκας (222).]
ΘΗ. 113 ἐγὼ δὲ πάσχων (351). [ΗΡ. 120 αὐθαδες (229).]
ΘΗ. 127 ὁ πολλά (358). [ΗΡ. 134 οἷ μοι πάρεργα (291).
141 οὐκ ἄν δυναίμην (349). 148 ποθῶ (354).] ΘΗ. 155 ὡς
εἰς τὸ λῆμα (399).

ΙΚΕΤΙΔΕΣ ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΙ. 8 ὦ παῖ, γυναῖκες (70). ΧΟ. 15 πρὸς σε γενειάδος (87). 22
ἰππόβοτον Ἄργος (134). 29 ἀλλὰ τὸν εὐτυχία (159). 36 ἄγα-
μόν μ' (196). 43 προσάγετε (210). 50 ἰὼ τέκνον (219). ΙΦ.
57 ὦ δυστάλαινα (250). 64 ἔργοις Ἀθάνας (268). 71 οὐκ ἄν
τιν' (277). ΧΟ. 72 ἰὼ τάλας (278) 73 μετέλαχες (279). 78
πυρὸς τετακότας (323). ΜΕΛΟΣ ἃ ἰκετεύω. β' ἄγων ὄδ'.
γ' πρὸς σε γενειάδος. δ' ἰππόβοτον. ε' ὦ μέλει. ς' τὰ μὲν
εὔ. ζ' οὐκ ἔτ' εὐτεκνος. ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ ἃ βῆθι τάλαιν'. β' ὦ
παῖδες, ὦ. γ' ἰὼ τέκνον. δ' ἰὼ. γύναι, δεινόν. ε' μετέλαχες.
ς' ἰὼ ἰὼ πᾶ δάκρυα. ζ' πυρὸς τετακότας.

ΘΗ. 8 τί χρῆμα θηρῶν (21). 15 ἰδίᾳ δοκῆσαν (28). 22 τίς καὶ
τίς (35). 29 οὐκ ἦλθες (42). 36 ὡς πολλά γ' (107). 43 ἰ-
γ' εἴ τι βούλει (251). 50 οὐ τοί μ' ἐπαίρεις (258). ΑΓΓ. 57 Θη-

αεύς (370); ΘΗ. 64 καὶ μὴν τὸν Οἰκλέανς (396). ΠΑΙΣ 71 φέρω φέρω (412). 73 βεβῦσιν, οὐκέτ' (418). 78 σὸν φόνον (422). 79 ἔτ' εἰσορᾶν (423). ΘΗ. 81 Ἄδραστε καὶ γυναῖκες (426). ΜΕΛΟΣ ἄ φέρω. β' βάρος μὲν. γ' βεβῦσιν, οὐκέτ'. δ' βεβῦσιν, αἰθῆρ. ε' πάτερ, σὺ μὲν τοι. ζ' σὸν φόνον. ζ' ἔτ' εἰσορᾶν. ἢ λόγων δέ.

ΑΔ. 8 σφαλίντες (9). 15 ἐλθόντε (16). 22 οὔ μοι διώκεις (23). [ΚΗ. 29 λέγοιμ' ἂν ἤδη (22). 36 πράσσειν οὐ πόλλ' (73).] ΑΔ. 43 οὐς δ' οὐκ ἔθαψε (100). 50 ἰὼ ἰὼ (115). 57 ἀτετ' ἔμοῦ (124). 64 ἡ χωρὶς (191). ΕΤ. 71 ὄρῳ δὴ τελευτάν (211). 78 πάσας γυναῖκας (227). [ΠΑΙΣ 83 ἔτ' ἂν θεοῦ (76). 87 ἔχω τοσόνδε (81).] ΑΔ. 89 Θησεῦ (234). [ΑΘ. 91 ἄκουε, Θησεῦ (83).] ΜΕΛΟΣ ἄ στεναγμὸν ὦ. β' ἰὼ ἰὼ. γ' αἰ αἰ. δ' ἐπάθομεν ὦ. ε' ὦ πόλις. [ἄ τί φέγγος. β' ἔτ' ἂν θεοῦ. γ' πατρῶος. δ' ἔτ' ἄρ' ἔτ' Ἀσωποῦ. ε' τοῦ φθιμένου. ζ' ἔχω τοσόνδε. ζ' ἔκλαυσα.

ΙΩΝ

ΧΟ. 8 ὄρῳ τὸν δάϊον (20). 15 μεθεῖσαν (27). 22 κοιναὶ μὲν ἡμῖν (58). 29 ἀλλ' ἢ τι θεοφάτοισι (85). 36 Ἰων', ἐπεὶ περ (96). 43 ὄρῳ ὅσοι δυσκελάδοισι (127). 49 οὐκ ἔστι λαθεῖν (148). ΜΕΛΟΣ ἄ οὐκ ἐν ταῖς. β' πάντα τοι. γ' σέ τοι τόν, δ' σὲ τὰν ὠδίνων. ε' ὄρῳ δάκρυα. ζ' Εἰνοδία. ζ' οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν.

ΕΡ. 1 Ἄτλας (1). ΖΟΤ. 8 σωφρονῶ (99). 15 τὰ τοῦ θεοῦ γ' (105). 22 δύο μίαν (108). 29 οὐ γὰρ ὑστερον (112). 36 Βαρχίου πρὸς (115). 43 πιθόμενός γε (119). ΠΑΙ. 50 τὸ τοῦ ποδός (162). 57 εἰ ταῦτά πράσσω (168). 64 ὡς συστενάζειν (233). 71 ὁ παῖς δὲ ποῦστιν (240). 78 μαστὸν διώκοντ' (247). 85 τὰ δυνατὰ νῦν (254). 92 ἡ παισίν (261). 99 ἰσχὺν ἔχοντ' (268). 106 ὦ φιλιότη παῖ (275) ΠΥ. 113 ἐπίσχες (290). 120 ὄρῳ τὸδ' ἄγγος (300). 127 ἐνθάδε (307). ΑΘ. 133 εἰς θρόνους (0).

ΙΩΝ 8 αἰμάξεις, εἰ μὴ (31). 22 τίς δ' εἶ (58). [ΚΡ. 29 Ἐριχθόνιος γε (15).] ΙΩΝ 36 εἶεν (67). 43 πατέρα δ' ἀληθῶς (71). [ΚΡ. 50 οὐδέν (25).] ΙΩΝ 57 ὄροις ὑγροῖσιν (78.)] ΚΡ. 64 κείνου τέ 32.] ΙΩΝ 71 τοῦ θεοῦ (85). [ΚΡ. 78 παῖς δ' ὦν (39).] ΙΩΝ 85 βωμοί (92). [ΚΡ. 92 φεῦ (46). 99 ἄκουε δὴ (50).] ΙΩΝ 106 τί χρῆμα (102). [ΚΡ. 113 ἐλθοῦσ' (57).]

ΙΩΝ 120 τί δ' εἶ (109). [ΚΡ. 127 τί δ' οὐκ ἐκείνη (64).
 134 οὐδέν γ', ἀφίκου δ' (84).] ΙΩΝ 141 εὖ φρονεῖς μὲν (158).
 148 μαρτυρεῖς (164). 155 ἡ τύχη (167). 162 πρὶν κόρην (171).
 169 ἔμφρον' (174). 176 ἡ θίγω (178). [ΚΡ. 183 ἔπου νυν
 (104). 190 ὦ τάλαιν' ἐγώ (115). 191 συμφορᾶς. 197 πῶς
 δ' ὁ χρησμός (116). 201 ὦ ψυχά (120). 203 λευκοῖς δ' ἐμ-
 φύσας (132). 204 κραυγάν (134). 205 τίκτω δ' (135). 208
 αἰσχύνομαι (148). 211 Φοίβῳ ξυνηψ' (152). 218 ἡμεῖς ἐν ὄρ-
 φνῃ (159). 225 τὰ θνητά (166). 232 ἐπίσημον (173). 239
 τόδ' ἔοχεν (180). 246 κοίλης μὲν (187). 253 ὀρθῶς (194).]
 ΘΕΡ. 260 ἐπεὶ θεοῦ (261). [ΚΡ. 267 ἀπεννέπω (214).] ΙΩΝ
 274 οὐκ εὐσεβεῖς γε (392). [ΚΡ. 281 τοῖς Αἰόλου δέ (222).]
 ΙΩΝ 288 ἡμῖν δέ γ' (399). [ΚΡ. 295 λυπήσομέν τιν' (229).]
 ΙΩΝ 302 τί δή με δρᾶσαι (416). 309 σὺ δ' ἐκ κελουσμῶν
 (423). 316 σιγᾶν σὺ πολλά (233). [ΚΡ. 323 παῖς γ' εἶ τόδ'
 (239).] ΙΩΝ 330 λέγ', ὡς ἔχει τι (462). [ΚΡ. 337 κερρα-
 σπέδωται (246). 344 Ἐριχθονίου γε (249). 351 ἄελπτον εὐ-
 ρημ'. 358 ἀπέβαλον πρόσω.] ΙΩΝ 365 πῶς εἶπας (484).
 [ΚΡ. 373 θάσσει.] ΙΩΝ 374 λέγεις μοι (488). [ΚΡ. 379
 δεκάτῳ δέ. 385 ἰὼ δειναί (255).] ΙΩΝ 386 ὦ μεταβαλοῦσα
 (494). [ΚΡ. 393 ἄκουε δὴ νῦν (268). ΜΕΛΟΣ ἁ ἄγ' ὦ
 νεηθαλές. β' ὦ Παιάν. γ' ἀλλ' ἐπαύσω. δ' ἔα ἔα φοιτῶσ'.
 ε' αἰαύξεις. [ἁ συμφορᾶς. β' αἰ αἰ. γ' ἀλλά. δ' πῶς φῆς.
 ἡ ἀν' ὑγρόν. θ' ὦ ψυχά. ι' πρὸς τάνδ' αὐγάν. ια' κραυγάν.
 ιβ' παῖς μοι. ιγ' ὦ τέκνον ὦ φῶς. ιδ' ἄελπτον. ιη' ἀπέβα-
 λον. κβ' ἄλλοθεν. κζ' παρ' ἀηδόσιον. λά ἐν φόβῳ.]

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ΧΟ. 8 ὁ μελλόνυμφος (39). 15 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ (67). 22 ἀφί-
 κοιτ' ἀφίκοιτο (105). 29 τί σιγ' ἀφέρπεις (122). 36 ἤχει τις
 (155). 43 εἶπε τῷ (164). 50 καὶ ταῦτ' ἔτλη τις (171). ΜΕ-
 ΛΟΣ ἁ ὄν αἰόλα. β' ἀνολολύξατε. γ' μέγα τι. δ' ὦ ναύλοχα.
 ε' ἴδ' οἶον. ζ' εἶπε τῷ μόρω. ζ' εἶθ' ἀνεμόεσσα.
 ΤΑ. 7 ἀλλ' εἶμι, μήτερ (9). ΑΙ. 8 ἀλλ' εὖ μὲν ἔγμεθ' (15). 22
 οὐκ οἶδα, καὶ γάρ (71). 29 ποίοις ἐν ἀνθρώποισι (94). 36 ἀλλ'
 εἶ περ' Ἐρμού (123). ΤΑ. 43 εἰ χοῆ μαθεῖν (139). 46 τί πάθω
 (211). 49 οὐ γάρ (216), στερῆσαιμι (217). 50 ψαύω μὲν (218).
 οὗ τ' ἐνδοθεν (220). 57 κἂν σοῦ στραφείη (235). 64 ἴδοι

προτείνω (250). 71 καὶ πῶς ὑπαίθρων (258). 78 οἱ μοι τάχ' (271). ΜΕΛΟΣ ἄ ὦ μοι ἐγώ. β' τί πάθω. γ' πῶς φῆς. δ' ἀλλ' ἐπί μοι. ε' οὐ γάρ. ζ' ψαύω μὲν.

ΔΗ. 1 λόγος μὲν ἔστ' (1). [ΘΕ. 2 δέσποινα Δηάνειρα (1).] ΔΗ. 8 ἄρ' οἴσθα δῆτ' (57). [ΑΓΓ. 12 δέσποινα Δηάνειρα (13).] ΔΗ. 22 ποῦ γῆς (118). 29 εἶπ', ὦ τάλαιν' (147). 36 καὶ δὴ βεβᾶσι (158). [ΑΓΓ. 41 πατρὸς μὲν οὔσα (64).] ΔΗ. 43 ἀλλ' εἶμι (168). [ΑΓΓ. 50 τοῦτ' αὐτ' ἔχρηζον (69). 57 ποίαν δόκησιν (79).] ΔΗ. 64 ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι (279). 71 τοιοῦτον ἐκβέβηκεν (312) [ΤΡ. 78 ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' (84). 85 πρὸς θανάτῳ (93).] ΠΡ. 91 οἶγα (372). στόμα σόν (373). 92 οὐ μῆξεγερεῖς (374). [ΗΡ. 99 ἔ ἔ οὐδ' ἀπαράξαι. 106 ὠναξ Ἄτθῃ (187). 113 οἱ μοι, πρὶν ὡς χοῆν σφ' (220). 120 οὐ θᾶσσον (255). 127 οὐ δῆτ' ἐγωγ' (272). 134 τοὶ γὰρ ποιήσοι (289). ΜΕΛΟΣ ἄ οἶγα. β' οὐ μὴ. γ' ἄρ' ἐξήδης. δ' ὦ παῖ τοῦδ'. [ἄ ὦ παῖδες, ὡς ἄρ'. β' βέβηκε. ε' σχετιλώτατα. ζ' αὐτήν. ιά σαφηνῆ. ιβ' ὦ Ζεῦ. ιγ' οἱ μοι ἐγώ. ιδ' ὦ Κηναία. ιε' ἔ ἔ ἔατέ με. ις' ὦ παῖ παῖ.].

ΤΡΩΙΑΔΕΣ

ΑΘ. 8 τοὶ γὰρ σφε οὖν σοί (14). ΧΟ. 14 οἱ μοι τρομερά (29). 16 ἰὼ ἰὼ τίς μ' Ἀργείων (31). 18 τὴν Πηνειοῦ (36). 22 ὡς ἠδέως κακοῖσιν (45). 28 ὡς ἠδὺ δάκρυα (72). 36 Μενέλαε, προγόνων (109). 43 ἔ ἔ φρενῶν (143—145). 44 στέναξον, μῦτερ. 45 αἰ αἰ — ἴαχον (147. 148). 49 οἱ μοι δῆτα σῶν (149). 47 ἀλάστον κακῶν (150). 48 ἄρασσε χειρὶ (151). 50 ἰὼ ἰὼ μελέα (153). 58 μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύπτει (163). ΜΕΛΟΣ ἄ Ἐκάβη, τί θροεῖς; β' αἰ αἰ αἰ αἰ ποίοις. γ' ἄμφι μοι Ἴλιον. δ' μελισσοτρόφον. ε' οὕτω δῆ. ζ' στέναξον, μῦτερ. ζ' δέδορκεν, ἄ δέ.

ΕΚ. 3 πρῶραι ναῶν (4). 4 ὦ μοι θάκους (10). 8 ὦ τέκνον, ὄρ-θρεύουσάν (23). 15 ἦ τῆ Λακεδαίμονι. 22 τί δ' ἦ τοῦ χαλκεομίτορος. 29 ποῖ πότ' ἀπήνης (87). 36 φεῦ δῆτ' ἐμῶν (94). 40 τέκνων δέσποτ' (99). 41 αἱματόεντα δὲ θεῶ — ἐνθ' ἐλοχέυθην (101—108). 43 ὄρῳ τὰ τῶν θεῶν (112). 50 αὐτῆ μὲν οὐ πω (124). 57 μὴ νῦν νεώς (229). 62 αἰ αἰ αἰ αἰ — ὄδυρμα (297. 298). 64 τέκνον (300). 65 ὦ μοί μοι (301). 66 πιτύλους (302). 71 ὄτοτοτοτοῖ Κρόνιε (330). 78 ἰὼ Πρίαμς

(337). ΜΕΛΟΣ ἄ αἰ αἰ αἰ αἰ τὶ γάρ. β' πρῶραι. γ' ὦ τέκν'. δ' οὐκ οἶδ'. ε' αἰ αἰ μὴ νῦν. ζ' τότε τότε φίλαι. ζ' αἰ αἰ τίνα. ιε' ὦ μοι ἐγώ. ιθ' ε' ε' ἄρασσε. κ' ὦ μοι. κά αἰ αἰ. κβ' ὦ Ζεῦ. κγ' τέκεα. κδ' βέβακ'. κέ ξμῶν. κς' φεῦ δῆτ'. κζ' οὐκ-
 τρά. κη' ἄ καπνοῦται. κθ' βοῶς — μελέα (ὄντ. τέκνων —
 Πρίαμε). λ' αἰματόεντα. λά αἰ αἰ αἰ αἰ. λβ' γαῖά σ' ἰώ.
 λγ' τέκνον. λδ' πιτύλους. λέ ὦ φίλταται. λς' ὄτοτοτοτοῦ.
 λζ' ἰὼ γᾶ. λη' ὦ τέκνα. λθ' γέροιά. μ' ἀγόμεθα. μά δού-
 λειον — ξμᾶς. μβ' ἰὼ Πρίαμε.

ΠΟ. 8 καὶ μὴν ἔπερσαν (59). [ΤΑΛ. 15 οἶδ', ἀλλ' ἕκαστα (7).
 22 εὐδαιμόνιζε (14).] ΚΑ. 28 ἰδού ἰδού μακάριος. ΑΝ. 36
 τὶ παιᾶν' (165). 43 πόλεος (172). 48 οἶδε πόθοι — Τροίας
 (177 — 184). 51 φεῦ φεῦ (189). [ΤΑ. 57 Φρυγῶν ἄριστου
 (46).] ΑΝ. 64 ἐπήνεσ' αἰδῶ (251). [71 ΤΑ. ῥῖψαι δέ (55).]
 ΕΛ. 78 ἔξεστιν οὖν (301). [ΜΕ. 84 ἐμοὶ δὲ οὐμπέπτωκας
 (103). ΤΑ. 89 Ἐκίβη, νεὼς μὲν (121).] ΜΕΛΟΣ ἄ ἄνεχε.
 β' Ἀχαιοί. γ' τί παιᾶν'. δ' τῶνδ'. ε' καὶ συμφορᾶς. ζ' πρὶν
 ποτ'. ζ' τλάμων. η' φεῦ φεῦ. θ' κακῶν. ι' πόλεος. ιά μό-
 λους (ἄ. σὺ τ' ὦ). ιβ' σᾶς δάμαρτος (ἄ. κόλμισαι), ιγ' οἶδε
 πόνοι.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΪ

ΑΝ. 9 ὡς ἀλλόχως (3). 15 ποῦ δ' ὅς ἐμοί. 21 ποῦ δ' ὅς τὰ
 δεινά (13). ΧΟ. 29 δειμαίνω τὰν σάν (51). 32 γονυπετεῖς
 (64). 36 οὐκ εὖ λέγειν (78). 43 ἔτεκες, ὦ γᾶ (116). ΑΝ. 50
 οἶ ἐγὼ τὶ λέξεις (139). ΧΟ. 57 φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ (150). 64
 φεῦ φεῦ κακῶν σῶν (168). ΑΝ. 68 ὦ Πολύνεικες. 71 οὐκ
 ἐπ' ὀνειδέσιν. 78 οὐκ ἦν ποηροῦ γ' (181). 85 κᾶκεῖνα κέ-
 κριται (188). 92 ἴστω σίδηρος (195). 99 οὐ σωφροσύνη γ'
 (202). 106 ποῦ; τίς σε πύργος (209). 112 ποθεινὰ δάκρυα.
 113 ἀπέπρο γᾶς. ΧΟ. 119 ὦ μέγα (210). ΜΕΛΟΣ ἄ Τύ-
 ριον. β' νῦν δ' ἐμοί. γ' γονυπετεῖς. δ' Κάδμος. ε' ὦ πολύ-
 μοχθος. ζ' ἔβας. ζ' αἰ αἰ αἰ αἰ. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟΝ ἄ ὄρεγε.
 β' ἰὼ πότνια. ε' ε' ε' ὦς. ζ' καταβρόστρυχος. η' ἄλλα νιν. ιβ'
 ἰὼ Νέμεσι. ιγ' οὐ προκαλυπτομένα. ιδ' δυστυχές. ιη' δάκρυα
 γοερά. ιθ' ἴθ' ἐς φυγάν. κδ' ποθεινὰ δάκρυα. κέ ἀπόπρο
 γᾶς. κζ' μέλεος. λ' Καδμεῖαν.

ΕΤ. 8 φῆμ', ἀπαλλάσσοι (44). 15 καὶ κατακτενῶ (47). 22 τί
 ταύτας (51). 29 καὶ μὴν ἐγὼ (64). 36 ὡς οὐ καθέξω (73).

43 τί δήτι δρούσω (80). 50 ἔσται τάδ' (87). ME. 57 χρημάτων δέ (127). AΓΓ. 64 ἐπεὶ Κρέοντος (171). 71 ὦ τάλας (331).

IO. 1 ὦ τὴν ἐν ἄστροις (1). [ΠΑΙ. 8 τόνδ' ἐξαμείβοντι (25); 15 ἤξει δόμους (38).] IO. 21 Φοίνισσαν (88). 22 δόμων. 23 ἰὼ τέκνον. 25 ἰὼ ἰὼ μόλις. 26 ἄελπτα. 27 ὁ δ' ἐν δόμοισι. [ΠΟ. 30 ἀλλ' ἐξερώτα (96).] IO. 37 καὶ τοῦτο (99). [ΠΟ. 44 ποτὲ μὲν (104).] IO. 51 πῶς δ' ἦλθες (106). [ΠΟ. 58 νῦξ ἦν (111).] IO. 65 ἐνταῦθα (113). [ΠΟ. 72 ἀπλοῦς ὁ μῦθος (133). 79 ὦ θεῶν (165). 85 ὦ πάτερ (169). 93 μήτερ, ἀλλά (172). 99 ἀντιτάξομαι (0).] IO. 100 ὦ τάλαιν (192). [ΠΟ. 102 ἐρόέτω (0—183). KP. 107 ποῖ; μῶν νεάζων (194). 114 ἐνδυστυχῆσαι (201). 121 ἐπὶ ἄνδρας (208). 128 οὐ πῶ λελήσμεθ' (216).] TEI. 135 ἡ τύχη (242). [KP. 142 ὁδ' οὐ μακρὰν (229).] TE. 149 ἄ περ πέφυκε (254). [KP. 156 ὦ πρός σε (236).] TE. 163 ὀρθῶς (261). [KP. 170 πόμπιμος ὁ δαίμων (258).] IO. 177 ὦ φίλτατ' (304). 184 αἰχμὴν εἰς μίαν (322). [KP. 191 οἶ μοι τί δρούσω (259). 199 οἶ μοι κακῶν (281).] OI. 205 ὦ μοι τέκνα. [KP. 212 τί δ' οὐ δικαίως (313). 219 ὡς οὐ τις (320). 226 τί δ' ἐκ προθυμεί (327).] OI. 233 αἰσχρὰ φυγή (362). 240 ἐν ταῖς Ἀθήναις (369). 246 ἰὼ ἰὼ δεινά. MEΛΟΣ ἄ δόμων. β' χρόνῳ. γ' ἄελπτα. δ' ὁ δ' ἐν δόμοισι. ε' τί μ', ὦ παρθένε. ς' τῶν μὲν ἐμῶν. ζ' ἰδοῦ. η' φυγᾶς, ἐλαύνειν. ιδ' ὁδ' εἰμί. ιη' ἴθ' ἀλλά.

ΗΛΕΚΤΡΑ ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

XO. 8 Ἰλιόθεν δ' ἐκλυον (32). 15 τότε δὴ τότε φαιεννάς (77). 22 ἐπισχε (99). AΓΓ. 24 ὦ καλλίνικοι (101). XO. 29 σὺ μὲν νῦν ἀγάματ' (199). 36 κλύεις ἰπώροφον (227). MEΛΟΣ ἄ Ἀγαμέμνονος. β' κλειναί. γ' ἔμολες. δ' ἀταλάς. ε' θεὸς εἰς χορόν. ς' ἀμοιβαί. ζ' ᾤμωξα κἀγώ. ἀλλ' οἶδε μητρούς. ἀλλ' οἶδε δόμων.

OP. 8 κοινῇ δίδωμι (37). 15 ἐκ τοῦ δέ (44). 22 ξυνηῆ (51). 29 αἶδ' οὖν φίλαι (58). 36 νέα γάρ (65). 43 πρὸς θεῶν ὁδ' ἀνήρ (112). 50 σύμμαχος γε (0). 57 προσηγάμην (137). 64 ὁδὸν παρ' αὐτήν (144). 71 στείχοιμ' ἄν (151). 78 οὐκ ἔστιν εὐθείς (175). 85 πῶς γὰρ κτάνω (185). 92 ἀλλ' ἢ τὸν αὐ-

τόν (192). 95 τὰδ' ἔργα φόνια. 99 τίνα δ' ἐτέραν. 105 τιθεῖσα γόνιμα. 113 ὦ σύγγον' ἔμοι (197). ΜΕΛΟΣ ἄ ἰὼ Γᾶ. β' τὰδ' ἔργα. γ' ἰὼ τύχας. δ' ἄλαστα. ε' ὦ Φοῖβ', ζ' τίνα δ'. ζ' κατεΐδες. ἠ' ἔβαλεν. θ' τιθεῖσα. ι' ἐγὼ μὲν.

ΑΤΤ. 1 ὦ γῆς (1). [ΗΛ. 7 ἐγενόμαν. 8 φεῦ φεῦ. 14 ἐπορθοβοάσω. 15 αἶ αἶ δρύπτε (21 — 23). 22 ἄπελθε (44). 29 λόγον δέ (51). 36 ἐν τοῖςδ' (58). 43 γυναῖκες (65). 50 ταυτῶ γε (72).] ΑΤ. 57 ἔα τίνας (62). [ΗΛ. 64 ἴουσιν (124).] ΠΡ. 71 ποῦ ποῦ (90). [ΗΛ. 78 οὐκ οἶσθ' (157). 85 καυτή (167).] ΠΡ. 92 οὐκ εὔ (135). [ΗΛ. 99 ἀλλ' οὐκ ἔτ' (174. 175).] ΠΡ. 106 κᾶμοῦ γ' ἄκουσον (150). 113 δούλων γάρ (157). [ΗΛ. 120 ἐγὼ φόνον γε (178). 127 ἤξει κλύουσα (183).] ΠΡ. 134 εἰ γάρ (170). [ΗΛ. 141 οἴκτειρε (190). 148 σφαγὴν αὔτεις (209). 155 αἰσχύνομαι (235). 162 μῶν σ' οἶκτος (291). 169 οὐ μὴ κακισθείς (298). 176 δίκαι' ἔλεξας (306).] ΚΛΤ. 183 δέδοικα (232). [ΗΛ. 190 σιγῶ (359).] ΚΛ. 197 ἀλλ' εἴμι (240). 199 ὦ τέκνα (0). [ΗΛ. 204 τίνα γάμον. 206 κλύων γόον.] ΔΙΟ. 211 Ἀγαμέμνονος (247). 218 θάρσει (306). [ΜΕΛΟΣ ἄ σύντειν'. β' ἐγενόμαν. γ' ἴθι. δ' θές. ε' οὐκ ἐπ' ἀγλαταῖς. ζ' δακρύτ' ἄγαν. ζ' διὰ πυρός. ἠ' σάφ' οἶδα. θ' κλύων γόον, ι' ἐγὼ δέ γ'.]

ΕΚΑΒΗ

ΠΟΛΤΑ. 3 ὦ μῆτερ ἦτις (56). ΠΟΛΤΞ. 8 τί ποτ' ἀναστένεις (68). 13 σὲ μὲν, ὦ μᾶτερ (76). ΧΟ. 15 οὐκ ἔστιν οὕτω (81). ΠΟ. 22 δούλη θανοῦμαι (141). ΧΟ. 29 αὔρα (153). 36 πόνοι γὰρ καὶ πόνων (192). 43 ὦ μοι τί λέξεις (208). 51 ἂν μήτε πέλαγος (246). 57 ἰδοὺ βαρείας (257). ΜΕΛΟΣ ἄ Ἐκάβη. καὶ μὴν Ὀδυσσεύς. β' αὔρα. γ' ἔμοι χοῆν. δ' δειν', ὦ τάλαινα. τίς γάρ νιν. ὦ μοι. ὦ τλῆμον. ε' σὺ μὲν, ὦ. ζ' οὐ πω δέδωκας. ζ' ἠκούσατ'. φίλαι. ἰδοῦ. ἠ' γάρ. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟΝ ἄ ἰὼ μᾶτερ. β' τί με. γ' ἔξαύδα. δ' τί ποτ'. ζ' οἶ μοι μᾶτερ. ζ' ὦ δεινά. ἠ' γᾶς. θ' σὲ μὲν, ὦ.

ΕΚ. 4 οἰκτρῶς οἰκτρῶς, καὶ τότε (12). 6 ἀγαστός (18). 8 ἰὼ μοι τέκνον (22). 12 Πηλείδα γέννα (27). 15 οἶσθ' ἠνίκ' (38). 22 καλῶς μὲν εἶπας (98). 29 οἶ μοι τί δρύσω (113). 36 οἶ ἐγὼ προλείπω (120). 43 οἶ μοι βλέπω δῆ (188). 48 ἐκβλητον. 49 ἐν ψαμάθω. 53 οὐχ ὄσι. 57 οὐκ ἂν δυναίμην (198).

64 εἰς τήνδε χώραν (211). 71 ὄλωλα (218). 78 τί δ', οὐ
 γυναῖκες (295). 85 σῶσον νυν αὐτόν (324). 92 μέλαινα πέ-
 τρα (331). 99 Ἀγάμεμνον (350). 106 πῶς δ' οἶσθα (407).
 ΜΕΛΟΣ ἅ ἄγετ'. β' ἄν περὶ παιδός. γ' φοβεράν ὄψιν. δ'
 οἰκτρῶς. ε' οὐ ξγὼ μελέα. ζ' ἀγαστός. ζ' ὠ τλάμων. ἠ ἰώ
 μοι. θ' αἰ αἰ. ιβ' Πηλείδα. ιγ' αὐδῶ. ιδ' ὦ τέκνον τέκνον,
 αἰ αἰ. ιε ἄπιστ'. ις' ἕτερα δ'. ιη' ἐκβλητόν. ιθ' ἐν ψαμάθῳ.
 κ' ὦ μοι αἰ αἰ. κβ' ἄρῳητ'. κγ' οὐχ ὄσι'.

ΟΔ. 8 Ἐκάβη, διδάσκου (18). ΤΑΛ. 16 φεῦ φεῦ γέρον μὲν (69).
 ΘΕ. 22 ὦ παντάλαινα (148). [ΑΓΑ. 29 τί μοι προσώπω (11).
 36 ἦ γάρ τιν' ἄλλον (22). 50 καὶ πῶς γυναῖξιν (52).] ΠΟ-
 ΑΤΛΙ. 57 χωρεῖτ' (177). 64 τί χρημ' ὁ κάμει (188). 73 ὦ
 μοι τυφλοῦμαι (0). 77 πᾶ βῶ. 80 ἄ ἄ. 81 σῖγα. 82 βιά-
 σιν. 84 πᾶ σῶ. 86 κλύει τις. [ΑΓ. 87 κραυγῆς ἀκούσας (61).
 92 τί φῆς (71).] ΠΟ. 99 οἶ μοι γυναικός (257). 166 ὁ Θρηξί-
 μάντις (265). [ΑΓ. 113 οὗτος σὺ (88).] ΜΕΛΟΣ ἅ ὦ μοι
 ξγὼ. β' πᾶ βῶ. γ' τιθέμενος. δ' ὦ κατάραυτοί. ε' βέσιν.
 ε' ποῖ πᾶ. ζ' πᾶ σῶ. ἠ αἰ αἰ ἰώ. θ' κλύει τις.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

ΧΟ. 8 φροντίδας νέας (37). 13 ἄθλ' ὅσσα μηδαίς (53). 15 ἐπί-
 σχετον (61). 22 οὐρός τοι, τέκνον (106). 29 πρὸς Θεῶν εἶ-
 τι (126). 36 βᾶθί νυν, ὦ τάλαν. ΜΕΛΟΣ ἅ τί χρεῖ. β' εὐ-
 στομ' ἔχε. γ' ὄρεστερα. δ' λόγῳ μὲν. ε' ὑπν' ὀδύνας. ζ' σὺ
 τοι σὺ τοι. ζ' τί τοῦτ' ἔλεξας.

ΝΕ. 8 τί δῆτ' ἀνωγας (0). 15 πῶς οὖν βλέπων τις (27). 22 νῦν
 μὲν ἴσως (34). 29 ἐξ Ἰλίου τοι (44). 36 τέθνηκεν, ἄνδρός
 (57). 43 σοφὸς παλαιστής (116). 50 ἀλλ' αἰοχρά (141). 57
 οὐκ οἶδά πῶ (158). 64 ἀλλ' εἰ δοκεῖ (173). 71 ἐρπ', εἰ θέ-
 λεις (182). 78 πῶς οὐκ οἶσθα (0). 85 ὦ θεοὶ γένοιτο (198).
 92 ποῖ λέγεις (0). 99 ἴσται τάδ' (229). 106 λιπῶν μὲν οὐκ
 ξγῶγε (238). 113 οἶ μοι τί δράσω (251). 120 παρ' οὐ πέρ
 ἔλαβον (264). 127 ἀλλ' εἰ δίκαια (271). 134 θάρσει, λόγους
 δ' (282). 141 τοῦργον παρέοται (291). 148 πρὸς τοὺς μὲν
 οὖν (335). 155 τί δῆτ' ἐν ἡμεῖς (343). 160 πῶς λέγεις (0).
 161 κάγῳ γνώμη (350). ΜΕΛΟΣ ἀλλ' ὅδε μὲν.

ΟΔ. 8 Ἀχιλλέως παῖ (39). 15 οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε (83). 22
 σὺ μὲν μένων νῦν (90). [ΦΙ. 29 οὐδ' ὄνομ' ἄρ' (25). 36 ἔχον-

τες, ὡς ζοικε (101). 41 φεῦ φεῦ τί δήτα (119).] *EM.* 50
 φροῦδοι (117). 57 ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως (127). [*ΦΙ.* 64 οὐκ
 οὖν τάδ' (191). 71 σοί γ', ὦ τέκνον (211). 78 σωτήρας αὐ-
 τοῦς (231). 83 οὐκ οἶδα (242). 84 παππαπαππαπαι (242).
 89 ἀλλὰ δέδοικ' (260). 92 παπαῖ μάλ'. (264). 99 τί φῆς, παῖ
 (282). 106 μέθεις (289). 113 ἀπορεῖς δέ (314). 120 ποῖον
 μάθημα (323). 127 οἷ μοι τίς ἀνήρ (367).] *ΟΔ.* 134 ἦν
 μῆρης (0). 144 τί δ' ἐργασείεις (171). [*ΦΙ.* 148 φεῦ (398).
 155 ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν (429). 162 ὦ πταναί. 169 αἰ αἰ αἰ αἰ.
 176 οὐ γάρ ἴστ' (431).] *ΟΔ.* 183 πρὸς θεῶν (199). 190 στρα-
 τὸν δ' Ἀχαιῶν (206). [*ΦΙ.* 197 τοιοῦτός ἦοθα (440). 204
 τέκνον, τίνος (454). 211 ὦ στυγνὸς υἱῶν (465). 218 οὐδέ
 ποθ' ἐκόντα γ' (499). 226 εἶρξω πελάζειν (509).] *HP.* 228
 καὶ πρῶτα μὲν (218). *ΜΕΛΟΣ* ἄ ὦ κοίλας. β' οἷ μοί μοι
 καὶ πον. γ' ἦ ποῦ λεινόν. δ' πάλιν πάλιν. ε' εἰ σὺ τάν.
 ιέ ζς Ἴδου.

ὈΡΕΣΤΗΣ

ΧΟ. 1 ἴδου πείθομαι. 6 φεῦ μόχθων. 14 καλῶς δ' οὔ. *ΜΕ.*
 22 δεινὸν δὲ λεύσσεις (45). 29 πότερα κατ' οἴκους (52). 36
 ἀμαθέστερος (59). 43 ἴνεις πολιτῶν (66). 50 ἰδίᾳ (73). 57
 πᾶν τοῦξ ἀνάγκης (82). 64 Ὀρέστ', ἐγώ (94). *ΧΟ.* 71 καὶ
 μὴν ὅδε σός (157). 78 ἄφοβος ἔχε (169). 85 ἀλλὰ κτυπεῖ
 γάρ (185). 92 ἰὼ ἰὼ τύχα (197). 97 ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε
 (207). *ΜΕ.* 99 ἕα τί χρῆμα (225). 106 οὐκ ἤρκεσεν (234).
 113 ποίας (240). 120 ἄπαιρε (244). 127 πόνους πονήσας (247).
ΜΕΛΟΣ ἄ ἴδου. β' ἴδ'. γ' πῶς ἔχει. δ' φεῦ μόχθων. ε'
 ὄρας. ς' εὔδειν. ζ' ὑπνώσσει. ἠ πότνια. θ' καλῶς δ' οὔ.
 ι αἰ αἰ δρομάδες. ια. ὁ μέγας. ιβ' τίνα θροεῖς. ιγ' ἀμείβω -
 πάντα. ιδ' ἰὼ ἰὼ τύχα.
ΟΡ. 8 πῶς εἶπας (19). 15 εἰ μῆξαιμείψει (35). 22 οὐχ ἦ πρόσ-
 οφισ (78). 29 ἐν ἧ τάλαιναν (85). 36 Φοῖβος (92). 43 ἐκ-
 κλειομαι (99). 50 κύκλω γάρ (106). 57 λέγοιμ' ἂν ἤδη (194).
 64 ἐν δόμοις (250). 71 ἦ θανεῖν (257). 78 δεινὸν οἱ πολλοί
 (264). 85 εἰ τύχοι (268). 92 ἦ λέγωμεν (271). 99 οὐκ ἄρ'
 ὀκνήσεις (275). *ΑΓΓ.* 106 ψήφω Πελασγῶν (283). *ΟΡ.* 113
 τέρπου κενήν (387). 120 ὦ φέλιτατ', εἰ γάρ (419). 127 ὡς θ'
 Ἑλλάς (426). 134 καὶ τόν γε (433). 141 τί χρῆμα δράσουσ'
 (462). 148 σοί, πάτερ (0). 155 ὄμοσον (493). 162 μῶρος,

εἰ δοκεῖς (498). 169 θεοῖς ἀπαίτει (519). 176 οἶγα νῦν (525).
183 εὐδαίμων (529). 190 τὰμὰ δ' (532).

ΗΛ. 1 οὐκ ἔστιν (1). [*ΕΛ.* 8 πρὸς θεῶν (13).] *ΗΛ.* 15 ὀψέ γε
(83). [*ΕΛ.* 22 αἰοχρόν γε (20).] *ΗΛ.* 29 ἀπόπρο. 32 κά-
ταγε. 33 ἔτι μὲν. 42 ἔκανις. 43 στοναχαῖσί τε. 50 Μενέ-
λαος ἦκει (115). 57 βεβλήσεται τις (129). *ΤΤΝ.* 64 κέκτιθο
νῦν (153). [*ΠΡ.* 71 καὶ δάμαρτα (46). 78 ἐν κακοῖς ἄρ' (53).
85 οὐχὶ Μενέλιω (60). 92 ἔχεις τίν' (65). 99 πάντα ταῦτ'
(68). 106 οὐκ ἔμοιγε (72).] *ΗΛ.* 113 γυναῖκες, ἣ ποῦ (225).
119 ἰαχεῖτω δέ (240). 121 πρόπασα γέννα (245). 127 λό-
χευμα. 134 ἔσται τὰδ' (263). [*ΠΡ.* 141 ξὺν σοί γε (84).
148 τίνας (105). 155 κρύπτ' ἐν πέπλοιαι (112).] *ΗΛ.* 162
αὕτη βέβηκε (276). [*ΗΡ.* 169 ὃ ξυγγένεια (139).] *ΗΛ.* 176
σιτῆθ' αἰ μὲν (300). 183 σφάγια φοινίσσειν (312). 184 οὐκ
εἰσακούουσ' (313). [*ΕΛ.* 187 ἰὼ Πελασγόν (0).] *ΗΛ.* 190
ὃ φίλταται (320). [*ΕΡ.* 197 ἣ τοῦδ' ἔκατι (154).] *ΗΛ.* 206
σιγᾶν χρεῶν (345). [*ΦΡ.* 211 Ἀργεῖον. 215 ὁ δὲ παῖς. 217
βαρβάροις νόμοισιν. 218 οὐκ ἐκποδῶν (159). 221 ὤμοις ἀρι-
στεροῖσιν (160). 225 ὃ μὲν πέτρους. 226 ὃ δὲ ξίφος (162).
230 ἐγένοντο Φρύγες. 231 ξυνήρπασαν. 232 προσκυνῶ σ' (164).
242 τοῦτο δ' οὐ καλῶς (174). *ΑΠ.* 244 χωρεῖτε νῦν (216).]
ΜΕΛΙΟΣ ἄ σῖγα σῖγα. β' ἀπόπρο. γ' ἄ ἄ σύριγγος. δ' ναὶ
οὔτω. ε' κάταγε. ς' σὺ γὰρ νιν. ζ' οὐκ ἀφ' ἡμῶν. ἠ λέγεις
εὔ. θ' κτύπον ἠγάγετ'. ι' ἔκανες. ια' κατάρχομαι. ιβ' τιθεῖσα
λευκόν. ιγ' μόλοιμι. ιδ' πέτρων ἀλύσεισι. ιε' ὃς ἔτεκεν. ις'
πελάγισι. ιζ' λόχευμα. ιη' τῶνδ' ἔ ἀμείβει. ιθ' Μυκηνίδες.
κ' σιτῆθ' αἰ μὲν. κα' φόβος ἔχει. κβ' δόχημα. κγ' σφάγια φοι-
νίσσειν. κδ' οὐκ εἰσακούουσ'. κε' τάχα τις. κς' σκέψασθε. κζ'
ἠκούσατ'. κη' ἰὼ ἰὼ φίλαι. κθ' μὴ δεινόν. λ' πρὸς δόμους.
λά ἢ καὶ λόγον τοῦ. [ἄ Ἀργεῖον. β' αἰ αἰ πᾶ. γ' Ἴλιον. δ'
ἄλλιον. ε' ὁ δὲ παῖς. ς' Φρυγίοις. ζ' βαρβάροις νόμοισιν.
ἠ ἐκλήσσε δ'. θ' Ἰδαία. ι' παῖειν λαιμῶν. ια' ἰαχᾶ. ιβ' ὃ μὲν
πέτρους. ιγ' ἔκαντα δ'. ιδ' φασγάνων δ'. ιε' ἐγένοντο- ις'
ξυνήρπασαν.]

ΕΛΕΝΗ

ΧΟ. 8 οἷοθ' οὖν ὃ δρᾶσον (22). 15 εἰ καὶ τὰ λοιπά (50). 22
ἄφρονες ὅσοι (80). 29 δὲ ἄερος εἰ ποτανοί (129). *ΑΓΓ.* 32
ἄλλης ἐκπύνει (0. 145). *ΧΟ.* 36 οὐκ ἄν ποτ' ἠύχουν (243).

43 τοῖς γε κυριωτέροις (251). ΜΕΛΟΣ ἄ κυανοειδές. β' αἰ αἰ αἰ
αἰ. γ' θέλουσαν. δ' ἤκουσα. ε' σὲ τάν. ζ' ὄρεία. ζ' Φοίνισσα.

ΜΕ. 8 ὦ δαῖμον (59). 15 τίν' αἰτίαν (66). 22 στήσον (177).
29 οὐ μὴν γυναικῶν (114). 36 τίνος (121). 43 παλαιά (127).
50 μολεῖν Ἰλλου. 51 πρὸς Θεῶν (139). 57 τὰδ' εἰς κρίσιν
(144). 63 ὦ πᾶν (147). 64 τάδε καὶ σέ. 71 ἐνιαύσιον (170).
78 τοῦργον μὲν (178). 85 λιπὼν σε (185). 92 Φήμη τίς
(192). 99 προδότις (199). 106 πείσειας ἄν τιν' (269). 113
τοῦτ' αὖ (283). 120 προσφάζεται (295). 127 ὡς τ' ἐξορᾶσθαι
(302). ΜΕΛΟΣ ἄ οὐκ ἐμέμφθην. β' μολεῖν. γ' πῶς αὐδα,
δ' ὦ κλημον. ε' τί φῆς. ζ' τάδε.

ΕΛ. 7 τίς δ' εἶ (70). [ΤΕΥ. 8 εἰς (14).] ΕΛ. 15 ἐκ τοῦ (75).
[ΤΕΥ. 22 θανάων (22).] ΕΛ. 29 ἤδη γάρ (82). [ΤΕ. 36
πολλάς (29).] ΕΛ. 43 οὕτω (89). [ΤΕ. 50 ἦν (36).] ΕΛ.
57 ἦ ποῦ νιν (96). [ΤΕ. 64 σφαγαῖς (43).] ΕΛ. 71 φίλαι
γυναῖκες (116). 78 ἰὼ μέλεος. [ΓΡ. 86 πικρῶς ἄν οἶμαι (65).
93 τί δὴ (72). 100 πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς (79).] ΕΛ. 107 ἐγὼ
δὲ Μενελάω γέ σ' (198). 114 σκέψαι (205). 121 ἀπολόμην.
(212). 128 ἔλαβον. 132 ἐμὰ δὲ δάκρυα. 133 τί φῶ (218).
134 ἀδόκητον. 141 Ἥρα (219). 147 οὐκ ἔστι μήτηρ (220).
148 δι' ἐμέ. [ΑΓΓ. 156 ὦ θυγάτηρ (114).] ΕΛ. 163 ὕβριν θ'
ὕβριζειν (232). 170 ἐνταῦθα (239). 177 εἰς ἄπορον (246).
184. παρόντα (253). 191 πῶς οὖν (260). [ΘΕΟΝ. 196 ἐγὼ
πέφυκά τ' (183).] ΕΛ. 198 τί τοῦτ' ἔλεξας (322). 204 δοῦ-
ναι κελεύσω (334). [ΘΕΟΚΛ. 211 ὦ χαῖρε (215).] ΕΛ. 218
κείνη τέ (371). [ΘΕ. 225 ποδαπός (250).] ΕΛ. 232 ἐσθλῶν.
(378). [ΘΕ. 239 ὦ Πρίαμε (257).] ΕΛ. 246 ἐν εὐμαρεῖ
(385). [ΘΕ. 253 ἐπὶ τῷ (264).] ΕΛ. 260 Ἑλλησιν (392).
[ΘΕ. 267 τί σοί (271). 274 οὐ τῶνδ' (277). 281 οὐκ οὖν
σύ (284). 288 χῶρει σύ (305).] ΕΛ. 295 ἠδ' ἡμέρα (441).
[ΘΕ. 302 βούλει (313). 309 ὦ γυναικείαις (333). 316 κύριος
(345).] ΔΙΟ. 321 ἐπίσχεσ (446). ΜΕΛΟΣ ἄ πτεροφόροι.
β' ἰὼ ἰὼ. γ' φίλαι, λόγους. δ' ἰὼ μέλεος. ε' τί μοι. ζ' σέ
γάρ. ζ' ἰὼ Τροία. ἠ' ἔθεντο. θ' ἔλαβον ἀσμένα. ι' γέγηθα.
ια πρὸς ἄλλαν δ'. ιβ' φίλαι. ιγ' ἐμὰ δέ. ιδ' ἀδόκητον. ιε'
ἔ. ις' ἀπέπτυσα. ις' οὐκ ἐπί. ιη' ὁ Διός. ιθ' κατεδάκρυσσα.
κ' ὦμοι. κα Κύπριν. κβ' Πάριν. γ' τλάμων. κδ' τὰ δέ. κέ
δι' ἐμέ. κς' ἄγαμος. κς' ἐμέ δέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η' ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΧΟ. 8 ἢ ῥοθλοῖς (28). 15 ὦ σχέτλιοι πομπαί (56). 21 ὦ πολ-
λαὶ λιβάδες (76). 28 ἄπιστον εἶπας (113). ΑΘ. 32 ποῦ ποῦ
(121). 34 ἔτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ (166). ΜΕΛΟΣ ἅ οἱ μοι τῶν
Ἀτρειδᾶν. β' ἐνθεν τῶν. γ' Κυάνεαι. δ' κατολοφύρομαι. ε'
ἐν τοῖσι θανυμαστοῖσι, δεινή τις ὀργή. θάρσει φίλη. ζ' ὄρνις.
ζ' εὐπαις.

ΙΦ. 3 ὦ δμωαί (76). ἔγκειμαι τᾶς (77). σύγγονον ἄμῶν (78). 8
τεῦχος καὶ λοιβάν (89). 15 τοῦ ξυζύγου (110). 23 τίς ἄρα
μήτηρ (174). 29 τί δὲ φθονεῖς (190). 36 Τροίαν ἴσως (197).
43 Κάλχας τίς ἦλθε (204). 50 Ἀτρέως (211). 57 φεῦ (218).
64 ἀκούσαι (225). 71 μάταιον εὐχὴν (257). 78 καὶ γὰρ σε σώσει
(287). 85 ἦδ' ἦν ὄρας (302). 92 οὐκ οὖν λέγειν μὲν (318).
99 ἔχω σ' Ὀρέσταν. 103 δέδοικα δ'. 106 φεῦ φεῦ χερνίβων.
108 δαίμονος τύχα. 113 χαῖρ' ὦ πόσις (330). 120 τί γὰρ
ποτ' (337). 127 εἶσ' ἐνδον (363). 134 καὶ κέῖνο νίψαι (370).
141 ὄναισθε μύθων (395). 148 οἰκεῖον ἦλθον (412). 155
καὶ πατέρα γε (419). 162 ἀγνιστέου (426). 169 σῶν τ' ἐμοί
(430). 176 ἀγνισσον (434). ΜΕΛΟΣ ἅ νυκτός, τᾶς ἐξῆλθ'.
β' ὦ φιλτατ', γ' ἔχω σ'. δ' τότ' ἔτι. ε' ψυχά. ζ' ἄτοπον.
ζ' δέδοικα. ἠ' ἐγώ. θ' ἀνυμέναιος. ι' ἀπάτορ', ια' δαίμονος.

ΟΡ. 5 καὶ βωμός (4). [ΠΤ. 8 τῶν κατθανόντων (4).] ΒΟΥ. 15
Πυλάδης ἐκλήζετ' (48). ΟΡ. 22 τί δ' ἂν μαθοῦσα (143).
29 ἐκ τῶν Μυκηνηῶν (150). 36 Σπάρτη (157). 43 οὐκ ἔστιν
(164). 50 δεινῶς γὰρ (171). 57 κακῆς γυναικός (178). 64
ὁ δὲ σφαγεύς (201). [ΠΤ. 71 οὐκ οἶδ' (18).] ΟΡ. 78 σίγα,
τὰ Φοίβου (246). [ΠΤ. 85 τί' οὖν ἐπόμνυς (44).] ΟΡ. 92
Πυλάδη, τί λέξω (254). 99 Πέλοπός τε παιδί (264). 106 ἂ
δ' εἶδον αὐτός (272). 108 ὦ κρεῖσσον (280). 113 εἰ σὸν γ'
ἄδελφόν (286). 120 καὶ μὸς γε σωτήρ (294). 127 Φοίβου (301).
134 τί δ' εἶ με (361). 141 τί δήτα (368). 148 ἐνὸς μόνου
δεῖ (375). ΘΟ. 155 αὐτόματον (388). 162 σοφὴν (395). 169
ἐσιώτερον (402). 176 ἔτ' ἐπὶ δεσμά (409). 183 εὖ γε (412).
190 τὰ τῆς θεοῦ (416). [ΑΓΓ. 198 ψευδῶς λέγουσαι (85).
204 ὄν τοῖσδε (93).]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η' ΕΝ ΑΓΛΙΔΙ

ΧΟ. 8 Αἰνιάνων δέ (49). 15 ἔμολες, ὦ Πάρις (77). 22 ἔλεξας, ὦ
παῖ (110). 29 ἰὼ ἰὼ μεγάλα πάθει (134). 36 ἀλλὰ τὰν Διός

(140). ΑΓΓ. 37 ὦ Τυνδαρεία (143). ΜΕΛΟΣ ἄ ξμολον. β' ναῶν δ'. γ' μάκαρες. δ' ἤξει δῆ. ε' τίς ἄρ' ὑμέναιος. ζ' ὦ τλῆμον Ἐλένη. πρόθυμα. ἰὼ ἰώ. ζ' ὦ πότνια πότνια.

ΜΕ. 8 τήνδ' ὄρῃς (7). 15 αἶ αἶ φίλους (55). 22 ταραχή γ' ἀδελφοῖν (93). 29 οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεύς (102). ΚΑΤ. 36 θεοῦ διδόντος (138). 43 ἐκεῖσ' ἀπάξει (145). 50 μητρὸς τί (152). 57 ὦ παῖ θεῶς (161). 64 ἀλλ' ἢ πέπονθα (175). 71 πῶς; ἀπέπτυσ' (184). 78 οἴχομαι (191). 86 πῶς ἂν ὁ ἐπαινέσαιμι (215). 92 ὡς ἀφρον' (239). 99 κἄκεῖν' ἔμοι' (264). 106 θύοις δὲ τὴν παῖδ' (311). 113 τίνα βοήν (340). 120 δι' ἄρ' ὀλώλαμεν (344). 127 παῖς ἄρ' (347). 134 ὡς τοῦδ' (351). 141 τί δῆ κασιγνήταισιν (358). 148 πέπλων (364).

ΑΓΑ. 7 οὐκ οὖν φθόγγος (3). [ΠΡ. 14 λέγε καὶ σῆμαιν' (9).] ΑΓ. 17 λόγον, οὐκ ἔργον (75. 76). 20 αἶ αἶ πλῆτω δ' (78. 79). [ΠΡ. 23 σπεύδω, βασιλεῦ (13). 29 Μενέλαε, τολμῆς (16).] ΑΓ. 36 ἔα τίς ἐν (84). 43 τί δέ σε (90). 50 Ἐλλὰς δέ (120). [ΑΓΓ. 51 ὦ Πανελλήνων (26).] ΑΓΑ. 57 ἅπας Ἀχαιῶν (155). 64 οὐκ οὖν δοκτεῖς (162). 71 οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ (80). 78 ἰδοὺ γέγηθα (183). [ΙΦ. 85 μὲν', ὦ πάτερ (65).] ΑΓ. 92 οὐ μή ποτ' (190). 99 μόνη (193). [ΙΦ. 106 στήσομεν ἄρ' (76).] ΑΓ. 113 ἐνταῦθ' ἔδαισαν (216). 120 θύσας γέ (223). 127 οὐ καλόν (230). ΑΧ. 134 καλῶς ἔλεξας (163). [ΠΡ. 141 ὦ ξέν' (77). 148 ὦ τύχη (82). 155 ἀριφρών (88). 162 δέλτον (95).] ΑΧ. 169 μενέτω (337). ΑΓ. 176 Λήδας γένεθλόν (365). 183 ἔα (378). [ΙΦ. 190 εἰ μὲν τόν (102). 197 μῆμοι ναῶν.] ΑΧ. 204 ἀμφὶ σῆς (408). 211 οἶ με τόν (411). 218 οὐκ ἔμοῦ γ' (415). 225 ἀλλὰ μὴν (418). [ΙΦ. 232 μὴ τ' οὖν γε τόν σόν (187). 239 ὦ φίλτατ' (195). 246 ὡς ὄρῃς γ' (203).] ΜΕΛΟΣ ἄ οὐ ἐγὼ μάτερ. β' ἰὼ ἰὼ νιφοβόλον. γ' ὁ δὲ τεκῶν. δ' πικρὰν ἰδοῦσα. ε' μῆμοι ναῶν. ζ' ἄγετέ με. ζ' ὦ νεάνιδες. ἠ ἔθρεψας. θ' ἰὼ ἰώ.

ΒΑΚΧΑΙ

ΧΟ. 8 ὦ πρόεβυ, Φοῖβον (44). 15 πόθι Νύσης (88). 18 ὁ Διονυσος. 19 σέβομεν. 22 πῶς γὰρ οὐ (99). ΑΓΓ. 24 Πενθεῦ κρατύνων (102). ΧΟ. 29 τί τὸ σοφόν (221). 30 ὀρμᾶται μόλις (224). 36 ἔτω δίκαια (254). 37 φάνηθι ταῦρος (257). 43 εὐάζω ξένα (269). ΑΓΓ. 44 Θήβας δ' ἀνάνδρους (270). ΧΟ. 50 τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα (386). 54 τί με δῆ (395).

57 τί Κιθαιρών (398). 62 εὐτυχεῖς (403). 64 πρόπει γὰρ ὡς τε (405). 68 δεῖξόν νυν (409). ΜΕΛΙΟΣ ἂ ὦ μάκαρ ὅς τις. β' Ὀσία. γ' Ἀχελώου θύγατερ (Ἰπιδ. ἂ πόθι Νύσης. β' τίς ὄδε). δ' ἄρ' ἐν παννυχίοις. ε' ἕτε θοαί (Ἰπ. ἂ φάνηθι. β'. εὐάζω). ζ' ἀναγορεύσωμεν. ζ' τί με δῆ.

ΠΕ. 8 τὰ δ' ὄργι (78). 15 τὰ δ' ἱερά (85). 22 ὅταν γε καλέσῃς (92). 29 ἕα ἕα (105). 36 λέγ', ὡς ἄθῳος (114). 43 ξυνέθεσθε κοινῇ (136). 50 τί δῆ τόδ' (143). 57 οὐκ ἂν δυναίμην (150). 64 ἔνδον προσείων (164). 71 καὶ μὴν δοκῶ (177). ΑΓΑ. 78 Ἀσιάδες (184). 85 τὰ Κάδμου (191). 86 γένεθλα (192). 93 ἐπαινέσεται (199). 94 λαβοῦσαν ἄγρην (209). 95 τάνδε (200). 97 περισσῶς (202). 99 ἔργματ' εἰργασμένα (204). 101 πάτερ, μέγιστον (219). 108 σπαρτῶ μ' ἔδωκας (245). 115 λέγ', ὡς τὸ μέλλον (252). 121 ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις (258). 122 ὦ πάτερ, ὄργῃς (260—262). 127 ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ (267). ΜΕΛΙΟΣ ἂ Ἀσιάδες. β' φέρομεν. γ' ἔμαρψα. δ' Κιθαιρών. ε' κατεφόνευσε. ζ' ἐμόν. ζ' κληζόμεθ'. ἦ τὰ Κάδμου. θ' γένεθλα. ι' καὶ παῖς γε. ια' λαβοῦσαν. ιβ' περισσάν. ιγ' ἔργματ'.

ΔΙΟ. 1 ἦκω Διὸς παῖς (1). ΤΕ. 8 ὁ θεὸς ἀμοχθεῖ (12). [ΚΑ. 15 ἐπεὶ οὐ φέγγος (18). 19 ΘΕ. Πενθεῦ, πάρεσμεν (36).] ΔΙ. 22 Διόνυσος ἡμᾶς (165). 29 δόξει τίς (172). 36 ἱερός (179). 43 ἐνδυστιγῆσαι (186). 50 αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμ' αὐτόν (204). 57 πείθει μὲν οὐδέν (239). 64 ἄ (252). 65 βούλει (253). 71 μὴ σὲ κτάνωσιν (259). 78 ἀλλ' αἶμα (266). 85 αὐτὰς ἐκείνας (293). 92 κρύψει σὺ (308). 99 δεινὸς σὺ (317). [ΚΑ. 106 κλύοις ἂν οὖν τι (84). 113 ὄμωγμένον (91). 120 ἐγὼ μόλις (98). 121 ὑμῖν ἐγένετ' (99).] ΔΙ. 122 δρούκων γενήσει (323—338). 136 τί δῆτα μέλλετ' (342). [ΚΑ. 127 ὦ τέκνον, ὡς (124).] ΜΕΛΙΟΣ ἂ ἰὼ κλύετε. β' ἰὼ ἰὼ. γ' ἄπτε κεραύνιον.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ

ΧΟ. 3 ἰακχὸν ἰακχὸν ᾠδάν (23). 4 χωρεῖτ' (31). 8 ἰδὸν πρὸς αὐτόν (43). 14 ἀναστόμου τὸ χεῖλος (52). 16 τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ (62). 22 ἰὸν ἰού (74). 27 μακίριος, ὅς (84). 29 πέτρας τὸ λῆμα (96). 31 σιγῶμεν (110). 35 ταῦτόν πεπόνθατ' (117). 36 καὶ τὰ γ' ὄμματα (119). 39 ἰὼ ἰὼ γενναίότατ' (129). 40 καλὸς γ' (135). 43 μεθύων (138). 50 ἐν δεξ

ξια̃ σοῦ (146). 56 ἡμεῖς δέ (153. 154). ΜΕΛΟΣ ἃ πα̃ δὴ μοι (1—22). β' λακχον (23). γ' εὐρείας (31). δ' μακάριος (42). ε' λήψεται (54). ζ' ἡμεῖς μὲν ἐσμέν (65) — ἢ τέφρας ποθεν (71). ζ' ἰὰ ἰὼ γενναιοτάτ' (72—77).

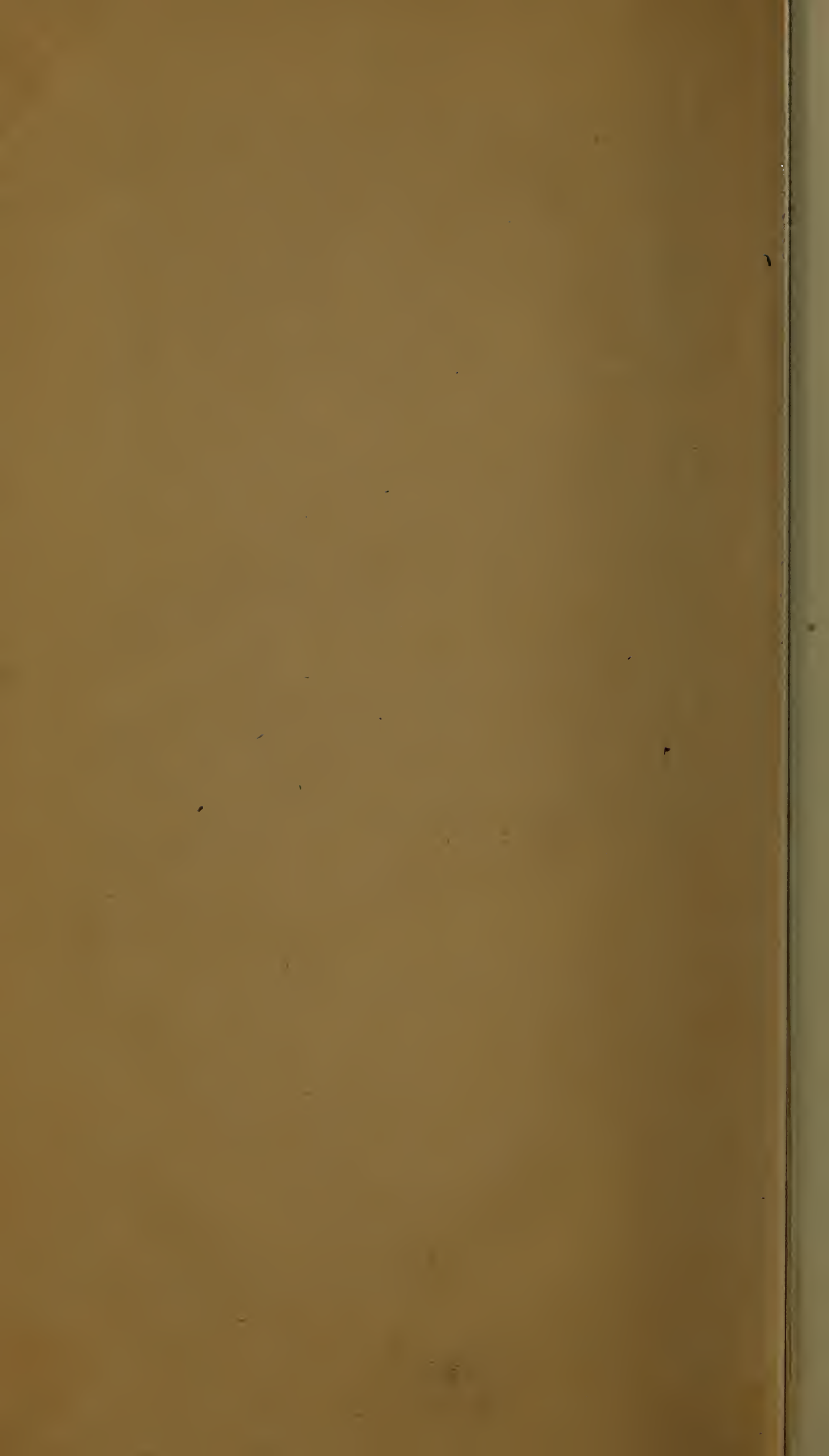
ΚΤ. 8 ἄληθες (23). 13 παπαπα̃ πλέως μὲν (71). 15 ξευγγάνω (78). 22 ἡλίθιος (85). 29 οὗτος, τί δοῖς (94). 35 ἃ ἃ τί δράσεις (0). 36 λαβών, ξέν' (99). 43 μέμφει τὸν ἐραστήν (112). 44 ὦ μοι κατηνθρακώμεθ' (113). 50 ὡς δὴ σύ (122). 56 κακόν γε πρὸς κακῷ (129. 130). 60 ὦ παγκάκιστε (0). 63 οὐ δῆτ' (140—143). ΜΕΛΟΣ παπαπα̃.

ΣΙ. 3 ὄρω πρὸς ἄκταῖς (43). [ΟΔ. 8 ἐκσίνοσ οὗτος (8).] ΣΙ. 15 ληστὰς διώκων (59). [ΟΔ. 22 τίνοσ κλύοντες (15).] ΣΙ. 29 γλυκύτατα (66). [ΟΔ. 36 ὄδησον ἡμῖν (22).] ΣΙ. 43 ὦ φίλτατ' (73). [ΟΔ. 50 ναὶ δὶς (29).] ΣΙ. 57 παπαιάξ (0). 64 ὡς τ' εἰς ἄκρους (83). 71 ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν (97). 78 ὑπὸ τῶνδε (105). [ΟΔ. 85 Ἰθακῆσιοι μὲν (56). 92 ἐπεὶ πετραίαν (101). 99 σιγάτε νῦν (178). 106 ἔχων γὰρ αὐτός (192).] ΣΙ. 111 καὶ πρὸς γε θάλπος (130). [ΟΔ. 112 κλίθητι νῦν μοι (196).] ΣΙ. 113 ὡς μὴ παρών (0). 120 ναὶ μὰ Δι' (0. 136). [ΟΔ. 125 ἰδοὺ λαβών (201).] ΣΙ. 126 σὺν ἐκθανεῖν (140). [ΟΔ. 127 κἂν μὲν (202).] ΣΙ. 130 οἷ μοι πικρότατον (143). [ΟΔ. 134 ἄγε νῦν (225). 135 ἐστῶτες ἐσπάσθητε (227). 138 τηλοῦ σέθεν (234. 235). 140 κλάειν δ' ἄνωγα (240—242).]

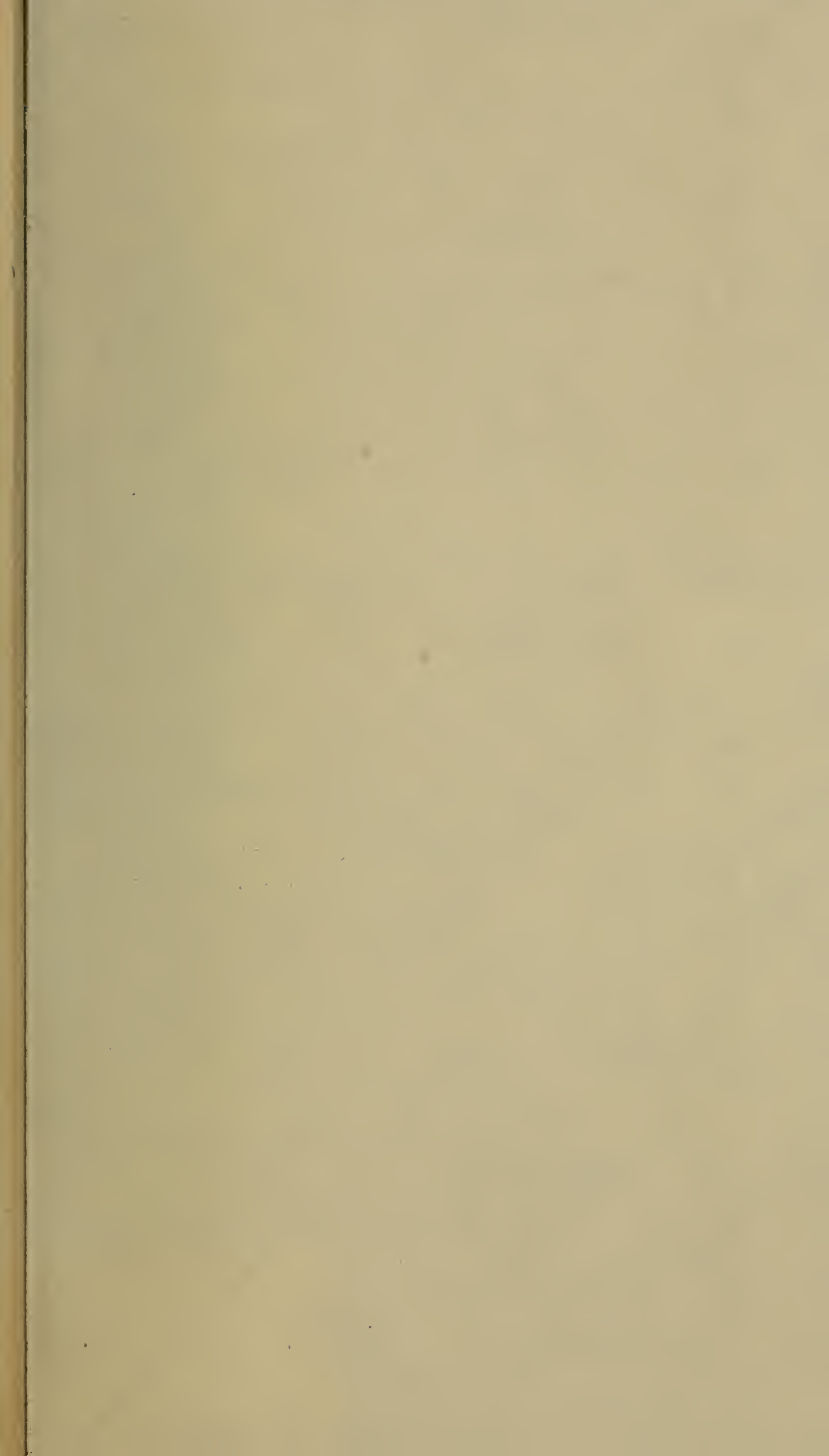

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

WERT
BOOKBINDING
Grantville, Pa
Nov.-Dec. 1988
We're Quality Bound

